

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาดูงานของงานศึกษาและพัฒนา
การเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ในศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ จังหวัดเชียงใหม่

Tourists' Opinions towards the Study Tour Service Activities of Study and Development
of Wild Animals Section, Huai Hong Khrai Royal Development Study Center,
Chiang Mai Province

โดย

นายอำนาจ ปวงคำ

เสนอ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารทรัพยากรป่าไม้)

พ.ศ. 2548

ISBN 974-9827-10-4

ใบรับรองวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (การบริหารทรัพยากรป่าไม้)

ปริญญา

การบริหารทรัพยากรป่าไม้

โครงการสหวิทยาการระดับบัณฑิตศึกษา

สาขา

ภาควิชา

เรื่อง ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาดูงานของงานศึกษาและพัฒนากาแล้งสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ในศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ จังหวัดเชียงใหม่

Tourists' Opinions towards the Study Tour Service Activities of Study and Development of Wild Animals Section, Huai Hong Khrai Royal Development Study Center, Chiang Mai Province

นามผู้วิจัย นายอานวย ปวงคำ

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

ประธานกรรมการ

.....
(อาจารย์ชาญชัย ยาวุฒิ, Ph.D.)

กรรมการ

.....
(รองศาสตราจารย์สามัคคี บุญยะวัฒน์, Ph.D.)

กรรมการ

.....
(อาจารย์โสภณ ธนะมัย, Ph.D.)

ประธานสาขาวิชา

.....
(รองศาสตราจารย์วิชา นิยม, Ph.D.)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์รับรองแล้ว

.....
(รองศาสตราจารย์วินัย อางคงหาญ, M.A.)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ 25 เดือน สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ชาญชัย ยาวุฒิ ประธานกรรมการที่ปรึกษา
รองศาสตราจารย์ ดร.สามัคคี บุญยะวัฒน์ กรรมการที่ปรึกษาวิชาเอก อาจารย์โสภณ ธนะมัย
กรรมการที่ปรึกษาวิชาการ และอาจารย์สารัฐ รัตนะ ผู้แทนบัณฑิตวิทยาลัย ที่ได้ช่วยเหลือในการ
วางแผนงานวิจัยในวิทยานิพนธ์ พร้อมให้คำปรึกษา ให้ข้อคิดเห็น แนะนำ และตรวจแก้ไขข้อบก
พร่องต่างๆ เพื่อเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงแก้ไขวิทยานิพนธ์ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณ เจ้าหน้าที่งานศึกษาและพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ศูนย์ศึกษา
การพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ อันเนื่องมาจากพระราชดำริ และพี่ๆ น้องๆ และทุกๆ ท่าน ที่มีได้กล่าวถึงในที่
นี้ ที่มีส่วนช่วยเหลือให้วิทยานิพนธ์ประสบผลสำเร็จ

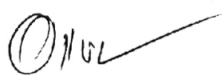
ขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ ภรรยา และลูกที่คอยให้กำลังใจช่วยเหลือสนับสนุนเป็นอย่าง
ดียิ่ง

อำนาจ ปวงคำ
กุมภาพันธ์ 2548

อำนวยการพิมพ์ 2548: ความคิดเห็นของนักทองเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษา
งานของงานศึกษาและพัฒนาลักษณะสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ต้นน้ำ ในศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วย
ฮ่องไคร้ฯ จังหวัดเชียงใหม่ ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารทรัพยากรป่าไม้)
สาขาการบริหารทรัพยากรป่าไม้ โครงการสหวิทยาการระดับบัณฑิตศึกษา ประธาน
กรรมการที่ปรึกษา: อาจารย์ชาญชัย ยาวุฒิ, Ph.D. 173 หน้า
ISBN 974-9827-10-4

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะพื้นฐานความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยว การ
ได้รับข่าวสารเกี่ยวกับศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ ความคิดเห็นของนักทองเที่ยว และเพื่อ
ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะพื้นฐานส่วนบุคคล, การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับศูนย์ศึกษา การ
พัฒนาห้วยฮ่องไคร้ และความรู้ด้านการท่องเที่ยวของนักทองเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการ
ศึกษาดูงาน ของงานศึกษาและพัฒนาลักษณะสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ต้นน้ำ โดยออกแบบสอบถามใช้สอบ
ถามนักทองเที่ยวที่เข้ามาศึกษาดูงานในงานศึกษาและพัฒนาลักษณะสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ต้นน้ำ จำนวน
293 ตัวอย่าง แบบไม่เจาะจง และนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติโดยใช้โปรแกรมวิเคราะห์สำเร็จรูป
ใช้ค่าสถิติ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าไคสแควร์

ผลการศึกษา พบว่า นักทองเที่ยวส่วนใหญ่เป็นเพศชายร้อยละ 59.7 มีสถานภาพโสด
ร้อยละ 53.9 อายุระหว่าง 9-16 ปี ร้อยละ 33.1 ระดับการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษา ร้อยละ
41.7 ส่วนใหญ่เป็นนักเรียน ร้อยละ 40.3 ภูมิลำเนาอยู่จังหวัดเชียงใหม่ ร้อยละ 76.5 ส่วนใหญ่ร้อย
ละ 51.9 การได้รับข่าวสารน้อย (1-2 สื่อ) นักทองเที่ยวร้อยละ 65.5 มีความรู้ด้านการท่องเที่ยวอยู่
ในระดับปานกลาง ความคิดเห็นต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาดูงานส่วนใหญ่มีความคิดเห็น
ว่าเหมาะสม อาทิเช่น ป้ายสื่อความหมาย การจัดระบบเส้นทางเดินศึกษาธรรมชาติ การบรรยายให้
ความรู้ด้านสัตว์ป่า ส่วนที่เห็นว่าไม่แน่ใจว่าเหมาะสม เช่นความเพียงพอของที่จอดรถและจำนวน
ห้องน้ำ-ห้องสุขา จากการวิเคราะห์ด้วย Chi - square พบว่า ลักษณะพื้นฐานส่วนบุคคล คือ เพศ
สถานภาพการสมรส อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ ภูมิลำเนา รายได้ การได้รับข่าวสาร และความรู้
ด้านการท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของนักทองเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการ
ศึกษาดูงานของงานศึกษาและพัฒนาลักษณะสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ต้นน้ำ อย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่
ระดับ 0.01

ลายมือชื่อนิสิต

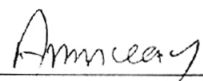
ลายมือชื่อประธานกรรมการ

๑๕ / กพ / ๕๘

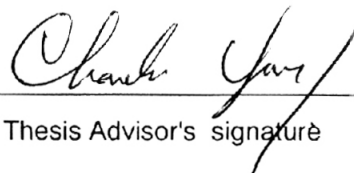
Amnuay Puangkham 2005: Tourists' Opinions toward the Study Tour Service Activities of Study and Development of Wild Animals Section, Huai Hong Khrai Royal Development Study Center, Chiang Mai Province. Master of Science (Forest Resource Administration), Major Field: Forest Resource Administration, Interdisciplinary Graduate Program. Thesis Advisor: Mr. Chanchai Yarwudhi, Ph.D. 173 pages. ISBN 974-9827-10-4

Objectives of this study were to study the background of tourists who visited the Study and Development of Wild Animals Section (SDWAS), their traveling knowledge and information obtained from Huai Hong Khrai Royal Development Study Center (HHKRDSC) and their opinions toward the service activities of SDWAS. The relationship between tourist background, traveling knowledge, information obtained and opinions toward the activities of the SDWAS was also studied. Data were collected using questionnaires and randomly interviewed 293 tourists. Data were analyzed using statistical analysis package in terms of percentage, mean, standard deviation, Chi-square test.

The results revealed that most of the tourists who visited the SDWAS were male (59.7%), single (53.9%), aging between 9 –16 years old (33.1%). Education level was primary school (41.7%), mostly were school students (40.3%), place of origin was Chiang Mai (76.5%). Most of tourists (51.9%) obtained information at low level (1-2 media) and 65.5% of them had traveling knowledge at moderate level. Their opinions toward the SDWAS provided tour service activities were adequate activities, such as interpretation signs, arrangement of nature trail system, provided lecture on wildlife. The personal background, i.e. gender, marriage status, age, study level, occupation, place of origin, income, information obtaining, traveling knowledge were highly related to opinions toward SDWAS service activities at significance level of 0.01.

Student's signature

Thesis Advisor's signature

14 / Feb, 05

สารบัญ

	หน้า
สารบัญ	(1)
สารบัญตาราง	(3)
สารบัญภาพ	(5)
คำนำ	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
ประโยชน์ที่ได้รับ	3
ขอบเขตการวิจัย	3
นิยามศัพท์	4
การตรวจเอกสาร	5
แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น	5
แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว	13
แนวคิดเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ	24
แนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้ข่าวสาร	26
ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ อันเนื่องมาจากพระราชดำริ อำเภอคอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่	27
งานศึกษาและพัฒนากาเรียงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ	32
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	37
กรอบแนวคิดในการวิจัย	38
สมมติฐานในการวิจัย	39
อุปกรณ์และวิธีการ	41
อุปกรณ์	41
วิธีการ	42
ผลการศึกษาและข้อวิจารณ์	49
ตอนที่ 1 ข้อมูลลักษณะพื้นฐานของนักท่องเที่ยวที่มาศึกษาดูงานในงานศึกษาและ พัฒนากาเรียงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ในศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วย ฮ่องไคร้ฯ จังหวัดเชียงใหม่	50

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ตอนที่ 2 ความรู้ด้านการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวที่มาศึกษาดูงานในงานศึกษา และพัฒนากล่องเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ในศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วย ฮ่องไคร้ฯ จังหวัดเชียงใหม่	54
ตอนที่ 3 การได้รับข่าวสารเกี่ยวกับศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ ของนักท่องเที่ยวที่มาศึกษาดูงานในงานศึกษาและพัฒนากล่องเลี้ยงสัตว์ ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ จังหวัดเชียงใหม่	58
ตอนที่ 4 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาดูงาน ของงานศึกษาและพัฒนากล่องเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ศูนย์ศึกษาการ พัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ จังหวัดเชียงใหม่	60
ตอนที่ 5 การทดสอบสมมติฐาน	64
สรุปและข้อเสนอแนะ	155
สรุป	155
ข้อเสนอแนะ	156
เอกสารและสิ่งอ้างอิง	158
ภาคผนวก	163
ภาคผนวก ก แบบสอบถาม	
ภาคผนวก ข คำเฉลยแบบสอบถาม	

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	จำนวน ร้อยละ ของนักท่องเที่ยงที่มาศึกษาดูงานในงานศึกษาและพัฒนากการ เลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ จังหวัด เชียงใหม่ จำแนกตามข้อมูลลักษณะพื้นฐาน	52
2	ช่วงคะแนน จำนวน ร้อยละ และระดับความรู้ด้านการท่องเที่ยวของนักท่อง เที่ยงที่มาศึกษาดูงานในงานศึกษาและพัฒนากการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ จังหวัดเชียงใหม่	55
3	จำนวน ร้อยละ จำแนกตามความรู้ด้านการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยงที่มาศึกษา ดูงานในงานศึกษาและพัฒนากการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ศูนย์ศึกษาการ พัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ จังหวัดเชียงใหม่	56
4	จำนวน และร้อยละ การได้รับข่าวสาร เกี่ยวกับศูนย์ศึกษาการพัฒนา ห้วยฮ่องไคร้ฯ ของนักท่องเที่ยง จำแนกตามชนิดของสื่อ	59
5	จำนวน ร้อยละ การได้รับข่าวสาร เกี่ยวกับศูนย์ศึกษาการพัฒนา ห้วยฮ่องไคร้ฯ ของนักท่องเที่ยง จำแนกตามแหล่งของการได้รับข่าวสาร จำนวน มาก น้อย	59
6	ช่วงคะแนน จำนวน ร้อยละและระดับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยง ต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาดูงาน ของงานศึกษาและพัฒนากการเลี้ยง สัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ จังหวัดเชียงใหม่	61
7	ความสัมพันธ์ระหว่างเพศ กับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยงต่อกิจกรรม การให้บริการการศึกษาดูงานของงานศึกษาพัฒนากการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ ต้นน้ำ ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ จังหวัดเชียงใหม่	66
8	ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพกับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยง ต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาดูงานของงานศึกษาพัฒนากการเลี้ยง สัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ จังหวัดเชียงใหม่	76
9	ความสัมพันธ์ระหว่างอายุ กับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยงต่อ กิจกรรมการให้บริการการศึกษาดูงานของงานศึกษาพัฒนากการ	

เลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ จังหวัด
เชียงใหม่

85

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
10	ความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษากับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อ กิจกรรมการให้บริการการศึกษาดูงานของงานศึกษาพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ จังหวัดเชียงใหม่	95
11	ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อ กิจกรรมการให้บริการการศึกษาดูงานของงานศึกษาพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ จังหวัดเชียงใหม่	107
12	ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิภูมิลำเนากับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อ กิจกรรมการให้บริการการศึกษาดูงานของงานศึกษาพัฒนาการเลี้ยง สัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ จังหวัดเชียงใหม่	117
13	ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อ กิจกรรมการให้บริการการศึกษาดูงานของงานศึกษาพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ จังหวัดเชียงใหม่	128
14	ความสัมพันธ์ระหว่างการรับข่าวสารกับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว ต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาดูงานของงานศึกษาพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ จังหวัดเชียงใหม่	136
15	ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านการท่องเที่ยวกับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว ต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาดูงานของงานศึกษาพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ จังหวัดเชียงใหม่	142
16	สรุปปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรม การให้บริการการศึกษาดูงานของงานศึกษาพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ ต้นน้ำ ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ จังหวัดเชียงใหม่	148
17	สรุปผลข้อเสนอแนะของนักท่องเที่ยวเพื่อพัฒนางานศึกษาพัฒนาการเลี้ยง สัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ จังหวัดเชียงใหม่	153
ตารางผนวกที่		
1	ความเชื่อมั่นของความรู้ด้านการท่องเที่ยว	171

- 2 การทดสอบแบบสอบถามเพื่อวัดความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวน 173

สารบัญญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	แสดงพื้นที่อำเภอคอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่และที่ตั้งของศูนย์ศึกษา การพัฒนา ห้วยฮ่องไคร้ฯ อันเนื่องมาจากพระราชดำริ	35
2	แสดงพื้นที่ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ อันเนื่องมาจากพระราชดำริ และแสดงที่ตั้งงานศึกษาและพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ	36
3	ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับ ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวดต่อกิจกรรมศึกษา งานของงานศึกษาและพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ในศูนย์ศึกษาการ พัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ จังหวัดเชียงใหม่	39

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาดูงานของงานศึกษา
และพัฒนาลีขิงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ในศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ
จังหวัดเชียงใหม่

**Tourists' Opinions towards the Study Tour Service Activities of Study and
Development of Wild Animals Section, Huai Hong Khrai Royal
Development Study Center, Chiang Mai Province**

คำนำ

ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ อันเนื่องมาจากพระราชดำริ ได้ดำเนินการจัดตั้งขึ้นตาม
แนวพระราชดำริพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เมื่อวันที่ 11 ธันวาคม 2525 ในบริเวณพื้นที่ต้นน้ำ
ห้วยฮ่องไคร้ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งมีเนื้อที่ 8,500 ไร่ เพื่อที่จะให้เป็น ศูนย์กลางใน
การศึกษาทดลอง วิจัย ในการหารูปแบบการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับพื้นที่ภาคเหนือ และ
เผยแพร่ให้กับประชาชนในพื้นที่และพื้นที่ใกล้เคียงที่มีความสนใจเกี่ยวกับการพัฒนาในด้านต่าง ๆ
อาทิเช่น การส่งเสริมอาชีพด้านประมง ปศุสัตว์ และป่าไม้ เป็นต้น ให้เป็นแหล่งเรียนรู้ สามารถนำ
ความรู้และประสบการณ์ที่ได้กลับไปปฏิบัติด้วยตนเองในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนให้ดีขึ้นต่อ
ไป (แผนแม่บทศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้, 2545-2549)

งานศึกษาและพัฒนาลีขิงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ สังกัดฝ่ายศึกษาและพัฒนาป่าไม้
ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ อันเนื่องมาจากพระราชดำริ เป็นหน่วยงานหนึ่งที่ได้นำแนว
พระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มาปฏิบัติให้เป็นศูนย์รวมของการศึกษา ทดลอง วิจัย
วิทยาการแผนใหม่ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมอาชีพ รูปแบบการพัฒนาต่าง ๆ โดยมีหน้าที่รับผิดชอบ
เกี่ยวกับงานการเพาะเลี้ยงและขยายพันธุ์สัตว์ป่าที่มีค่าหายากใกล้สูญพันธุ์ให้มีปริมาณเพิ่มมากขึ้น
เป็นแหล่งศึกษาเรียนรู้ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้กับประชาชน
นักเรียน นักศึกษา ให้มีจิตสำนึก ห่วงเห่น ร่วมกันอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ส่งเสริมเผยแพร่ความรู้การเพาะเลี้ยงสัตว์ป่าให้เป็นอาชีพเสริมรายได้ให้แก่ ประชาชน และเป็น
แหล่งท่องเที่ยวพักผ่อนหย่อนใจ อีกแห่งหนึ่งของจังหวัดเชียงใหม่ จากสถิติจำนวนนักท่องเที่ยวใน
อดีตที่ผ่านมา มีจำนวนไม่มากนัก หลังจากทีรัฐบาลได้ให้ความสำคัญ และส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่าง

จริงจึง ทำให้จำนวนนักท่องเที่ยวมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น จากปีที่ผ่านมา ดังเช่น ในปี พ.ศ. 2545 มีนักท่องเที่ยวประมาณ 19,146 คน และในปี พ.ศ. 2546 มีนักท่องเที่ยวประมาณ 24,799 คน (ฝ่ายศึกษาและพัฒนาป่าไม้, 2546) ซึ่งมีจำนวนเพิ่มขึ้น (5,653 คน) ส่งผลให้กิจกรรมการให้บริการการศึกษาของงานศึกษาและพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าไม้ในพื้นที่ต้นน้ำ รองรับนักท่องเที่ยวไม่เพียงพอ อาจก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมทางสภาพธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและเกิดมลภาวะเป็นพิษ ทั้งจำนวนขยะ เสี่ยงรบกวนสัตว์ป่า และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ อาทิเช่น โต๊ะ เก้าอี้ ห้องน้ำ ถังขยะ ศาลาที่พัก เส้นทางเดินศึกษาธรรมชาติ มีจำนวนไม่เพียงพอ

ฉะนั้นแนวทางในการดำเนินกิจกรรมดังกล่าว ผู้วิจัยมีความสนใจในการศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาของงานศึกษาและพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ ต้นน้ำ เพื่อให้ทราบลักษณะพื้นฐานส่วนบุคคลกับการได้รับรู้ข่าวสารที่เกี่ยวกับศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ อันเนื่องมาจากพระราชดำริ และความรู้ด้านการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้เข้าร่วมกิจกรรมการศึกษาดูงาน และเป็นการตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวได้อย่างทั่วถึง แล้วสามารถให้นักท่องเที่ยวได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวอย่างถูกต้องและกิจกรรมการให้บริการการศึกษาดูงานให้เกิดจิตสำนึก ห่วงแหน และร่วมกันอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะป่าไม้และสัตว์ป่าต่อไป แล้วนำผลวิจัยไปเป็นแนวทางในการจัดการปรับปรุงพัฒนา แก้ไข กิจกรรมการให้บริการการศึกษาดูงานที่มีอยู่เดิม ให้ตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวได้มากขึ้นในอนาคตและหน่วยงานอื่นที่มีลักษณะเดียวกันต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาลักษณะพื้นฐานของนักท่องเที่ยวที่มาศึกษาดูงานในงานศึกษาและพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ในศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ จังหวัดเชียงใหม่
2. เพื่อศึกษาความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวที่มาศึกษาดูงานในงานศึกษาและพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ในศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ จังหวัดเชียงใหม่

3. เพื่อศึกษาการได้รับข่าวสารเกี่ยวกับศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ ของนักท่องเที่ยวที่มาศึกษาดูงานในงานศึกษาและพัฒนากาเลียงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ในศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ จังหวัดเชียงใหม่
4. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาดูงานของงานศึกษาและพัฒนากาเลียงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ในศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ จังหวัดเชียงใหม่
5. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะพื้นฐานส่วนบุคคล การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ และความรู้ด้านการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว กับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาดูงานของงานศึกษาและพัฒนากาเลียงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ อันเนื่องมาจากพระราชดำริ

ประโยชน์ที่ได้รับ

ผลการศึกษาวิจัยที่ได้ในครั้งนี้ สามารถนำมาเป็นแนวทางในการปรับปรุงการดำเนินงานกิจกรรมให้บริการการศึกษาดูงานของงานศึกษาและพัฒนากาเลียงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ อันเนื่องมาจากพระราชดำริ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ และของหน่วยงานอื่น ที่คล้ายคลึงกัน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป

ขอบเขตการวิจัย

การศึกษารั้งนี้ เป็นการศึกษเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว เฉพาะที่เป็นชาวไทยต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาดูงานของงานศึกษาและพัฒนากาเลียงสัตว์ในพื้นที่ต้นน้ำ ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ อันเนื่องมาจากพระราชดำริ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ และทำการเก็บรวบรวมข้อมูลในช่วงระยะในเดือนกรกฎาคมถึงเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2547

นิยามศัพท์

นักท่องเที่ยวนักท่องเที่ยว หมายถึง นักเรียน นักศึกษา และประชาชนทั่วไปที่เป็นชาวไทยที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวที่งานศึกษาและพัฒนาสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้อันเนื่องมาจากพระราชดำริ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวนักท่องเที่ยว หมายถึง การแสดงออกทางด้านความรู้สึก ความเชื่อ การตัดสินใจ โดยอาศัยพื้นฐานความรู้ การรับรู้ ความต้องการ ความพึงพอใจ ทักษะ ประสิทธิภาพ และสภาพแวดล้อม ขณะนั้นเป็นนักท่องเที่ยวนักท่องเที่ยวที่เข้าไปศึกษาดูงานในงานศึกษาและพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ซึ่งความคิดเห็นของแต่ละบุคคลอาจจะเป็นที่ยอมรับ หรือปฏิเสธจากบุคคลอื่นได้

การรับรู้ข่าวสาร หมายถึง แหล่งหรือสื่อต่าง ๆ ที่นักท่องเที่ยวนักท่องเที่ยวได้รับรู้ รับทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับงานศึกษาและพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ศูนย์การศึกษาพัฒนาห้วยฮ่องไคร้อันเนื่องมาจากพระราชดำริ ได้แก่ หนังสือพิมพ์ ข่าวสาร วารสาร วิทยุ โทรทัศน์ ฯลฯ

กิจกรรมการให้บริการการศึกษาดูงาน หมายถึง การบรรยายให้ความรู้ ด้านสัตว์ป่าและป่าไม้ การแจกเอกสารความรู้ การอบรมชี้แจงความรู้ การดูงาน ป้ายสื่อความหมาย เส้นทางเดินศึกษาทางธรรมชาติ ในการให้ความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติป่าไม้และสัตว์ป่า

งานศึกษาและพัฒนาการสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ หมายถึง งานศึกษาและพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ สังกัดฝ่ายศึกษาและพัฒนาป่าไม้ ศูนย์การศึกษาพัฒนาห้วยฮ่องไคร้อันเนื่องมาจากพระราชดำริ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่

การให้บริการ หมายถึง การบริการที่งานศึกษาและพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ จัดให้แก่ นักเรียน นักศึกษา และประชาชนทั่วไปในลักษณะการให้บริการด้านต่างๆ นอกเหนือจากการบริการสิ่งอำนวยความสะดวก สิ่งก่อสร้างและสถานที่ เช่น ความปลอดภัย การให้คำแนะนำ ให้ความรู้ ความเพลิดเพลิน เป็นต้น

การตรวจเอกสาร

การศึกษาครั้งนี้ เพื่อศึกษาความคิดเห็นนักท่องเที่ยวดต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาดูงานของงานศึกษาและพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ อันเนื่องมาจากพระราชดำริ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาแนวคิด ความหมายจากเอกสาร และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น
2. แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว
3. แนวคิดเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ
4. แนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้ข่าวสาร
5. ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ อันเนื่องมาจากพระราชดำริ
6. งานศึกษาและพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น

ความหมาย

ความคิดเห็น ในความหมายตามพจนานุกรมของ Webster (1968 อ้างถึงใน สุรศักดิ์, 2539) ได้ให้ความหมายของความคิดเห็นไว้ว่า เป็นการประเมินค่า การแสดงความรู้สึกหรือความคิดเห็นในเรื่องคุณภาพหรือคุณค่าในเรื่องใดเรื่องหนึ่งของบุคคล และการที่ยอมรับความคิดเห็นนั้นๆ ต้องมีการพิจารณาหรือถกเถียงเพื่อหาข้อสรุปของความแตกต่างในเรื่องทัศนคติและความเชื่อมั่นนั้นก่อน

สุพัตรา (2520) ให้ความหมายของความคิดเห็นว่า เป็นการแสดงออกของบุคคลหรือกลุ่มคนที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยเฉพาะการพูดหรือการเขียน ซึ่งในการแสดงออกนี้ต้องอาศัยพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ และพฤติกรรม ระหว่างบุคคลเป็นเครื่องช่วยในการพิจารณาและประเมินค่าก่อนที่จะตัดสินใจ ซึ่งการแสดงออกนี้จะได้รับการยอมรับหรือปฏิเสธจากคนอื่นก็ได้

ประภาพีณ (2520) ได้กล่าวว่า ความคิดเห็นถือได้ว่าเป็นการแสดงออกทางด้านทัศนคติอย่างหนึ่ง แต่การแสดงความคิดเห็นมักจะมีอารมณ์เข้ามามีส่วนร่วมประกอบ และเป็นส่วนที่พร้อมที่จะมีปฏิกิริยาอย่างยิ่งต่อสถานการณ์ภายนอก

ราชบัณฑิตยสถาน (2525) ได้ให้ความหมายของความคิดเห็นว่า หมายถึง ข้อพิจารณาเห็นว่าเป็นจริงจากการใช้ปัญญาและความคิดประกอบ ถึงแม้ว่าจะไม่ได้อาศัยหลักฐานพิสูจน์ ยืนยันได้เสมอไปก็ตาม

จำรอง (2534) ได้อธิบายความหมายของความคิดเห็นว่า “ความคิดเห็นเป็นความรู้สึกของผู้บุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดในลักษณะที่ไม่ลึกซึ้งเหมือนทัศนคติ ความคิดเห็นนั้นอาจกล่าวได้ว่าเป็นการแสดงออกของทัศนคติก็ได้ สังเกตและวัดได้จากคน แต่มีส่วนที่แตกต่างไปจากทัศนคติตรงที่ที่ทัศนคตินั้นอาจจะตระหนักหรือไม่ตระหนักก็ได้”

นพมาศ (2539) ได้กล่าวไว้ว่า ความคิดเห็นนั้นถูกจัดว่าเป็นส่วนที่มนุษย์ได้แสดงออกมาโดยการพูดหรือการเขียน มนุษย์นั้นจะพูดจากใจจริง พูดตามสังคม หรือพูดเพื่อเอาใจ ผู้ฟังก็ตามแต่เมื่อพูดหรือเขียนไปแล้วก็ทำให้เกิดผลได้ คนส่วนใหญ่มักจะถือว่าสิ่งที่มนุษย์แสดงออกมานั้นเป็นสิ่งที่สะท้อนถึงความในใจ

วิชาญ (2533 อ้างถึงใน ร่มเย็น, 2545) สรุปว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกถึงเรื่องราวต่าง ๆ โดยมีพื้นฐานมาจากความรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมด้านต่าง ๆ ของบุคคลนั้น เป็นความรู้สึกที่แสดงออกโดยไม่มีกฎเกณฑ์ที่ตายตัว แต่จะขึ้นอยู่กับการประเมินค่าในสิ่งนั้น ๆ และลงความเห็นออกมาที่คิดไว้ของแต่ละบุคคล

จากความหมายดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่าความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทางด้านความรู้สึก ความเชื่อ และการตัดสินใจต่อข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นในเรื่องสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยอาศัยพื้นฐานความรู้ การรับรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมในขณะนั้นเป็นพื้นฐาน ซึ่งความคิดเห็นของแต่ละบุคคลอาจจะเป็นที่ยอมรับหรือปฏิเสธจากบุคคลอื่นได้ และอาจเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา

ความสำคัญของการสำรวจระดับความคิดเห็น

การสำรวจระดับความคิดเห็นเป็นการสำรวจความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แต่ละคนจะแสดงความเชื่อและความรู้สึกใด ๆ ออกมาโดยการพูด การเขียนเป็นต้น การสำรวจระดับความคิดเห็นจะเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนนโยบายต่าง ๆ การเปลี่ยนแปลงนโยบายหรือการเปลี่ยนแปลงระบบงาน รวมทั้งในการฝึกหัดการทำงานด้วย เพราะจะทำให้การดำเนินการต่าง ๆ เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและเป็นไปตามความพอใจของผู้เข้าร่วมงาน

การศึกษาระดับความคิดเห็น ส่วนมากจะใช้วิธีการวิจัยตลาด ได้แก่ การซักถาม สอบถาม บันทึก และรวบรวมเป็นข้อมูล Best (1977) ได้เสนอแนะว่า วิธีที่ง่ายที่สุดในการที่จะบอกระดับความคิดเห็นก็คือ การแสดงให้เห็นจำนวนร้อยละของคำตอบในแต่ละข้อความ เพราะจะทำให้เห็นว่าระดับความคิดเห็นจะออกมาในลักษณะเช่นไร และจะสามารถทำตามข้อคิดเห็นเหล่านั้นได้ หรือในการวางแผนนโยบายใด ๆ ก็ตาม ระดับความคิดเห็นที่วัดออกมาได้จะทำให้ผู้บริหารเห็นสมควรหรือไม่ในอันที่จะดำเนินนโยบายหรือล้มเลิกไป

สรุปได้ว่า การสำรวจระดับความคิดเห็นทำให้ได้ทราบข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับความคิดเห็นของกลุ่มเป้าหมายที่เราต้องการทราบ และนำมาใช้ประโยชน์ในการวางแผน การตัดสินใจ และบริหารงาน เพื่อให้สามารถบรรลุตามเป้าหมายหรือนโยบายขององค์กรที่ได้วางไว้

ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความคิดเห็น

ความคิดเห็นเป็นเรื่องของแต่ละบุคคล ที่แสดงออกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ไม่จำเป็นต้องคล้ายคลึงหรือเหมือนกันเสมอไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยพื้นฐานของแต่ละบุคคลที่ได้รับอิทธิพลต่อการแสดงออกในเรื่องนั้น ๆ ปัจจัยที่ทำให้เกิดความคิดเห็นได้มีผู้เสนอแนวคิดไว้ สรุปได้ดังนี้

Foster (1952 อ้างถึงใน ณพชัย, 2542) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่ก่อให้เกิดความคิดเห็นเกี่ยวกับความคิดเห็นว่ามีสาเหตุ 2 ประการ โดยสรุปได้ว่า

1. ประสบการณ์ที่บุคคลมีต่อสิ่งของบุคคล หมู่คณะ เรื่องราวต่าง ๆ หรือสถานการณ์
 ความคิดเห็นเกิดขึ้นในตัวบุคคลจากการได้ยิน ได้ฟัง ได้เห็นรูปถ่าย หรืออ่านหนังสือ โดยไม่ได้
 พบเห็นของจริง ถือว่าเป็นประสบการณ์ทางอ้อม

2. ระบบค่านิยม เนื่องจากกลุ่มชนแต่ละกลุ่มมีค่านิยมและการตัดสินใจค่านิยมไม่เหมือนกัน
 คนแต่ละกลุ่มจึงมีความคิดเห็นสิ่งเดียวกันแตกต่างกัน

Oskamp (อ้างถึงใน วชิรวัฒน์, 2541) กล่าวว่าปัจจัยที่ทำให้เกิดความคิดเห็น คือ

1. ปัจจัยทางพันธุกรรมและสรีระคือ ภาวะต่าง ๆ ของบุคคลที่ใช้รับความรู้ความผิดปกติ
 ของภาวะ ความบกพร่องของภาวะสัมผัส ซึ่งมีผลต่อความคิดเห็นไม่ดีต่อบุคคลภายนอก

2. ประสบการณ์โดยตรงของบุคคล คือ บุคคลได้ประสบกับเหตุการณ์ด้วยตนเอง
 การกระทำด้วยตนเอง หรือ ได้พบเห็น ทำให้บุคคลมีความพึงใจและเกิดความคิดต่อประสบการณ์
 เหล่านั้นต่างกัน

3. อิทธิพลของผู้ปกครอง คือ เมื่อเป็นเด็กผู้ปกครองจะเป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิดและให้ข้อมูลแก่
 เด็กได้มาก ซึ่งจะมีผลต่อพฤติกรรมและความคิดเห็นของเด็กด้วย

4. ทักษะและความคิดเห็นของกลุ่ม คือ เมื่อบุคคลเจริญเติบโตย่อมจะต้องมีกลุ่มและ
 สังคม ดังนั้นความคิดเห็นของกลุ่มเพื่อน กลุ่มอ้างอิง หรือการอบรมสั่งสอนของโรงเรียน
 หน่วยงานที่มีความเห็นหรือแตกต่างกัน ย่อมจะมีผลต่อความคิดเห็นของบุคคลด้วย

5. สื่อมวลชน คือ สื่อต่าง ๆ ที่เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันของคนเรา ดังนั้น สื่อเหล่านี้
 ซึ่งได้แก่ วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร จึงเป็นปัจจัยอันหนึ่งที่มีผลต่อความคิดเห็นของ
 บุคคล

ฉลอง (2521) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่ก่อให้เกิดความคิดเห็นไว้ว่า

1. เกิดจากประสบการณ์ของบุคคลที่ได้พบเห็น และเกิดความประทับใจมาโดยตรง

2. เกิดจากกระบวนการเรียนรู้โดยมีการอบรมสั่งสอน จากพ่อ แม่ ญาติพี่น้อง และคนสูงอายุที่เกี่ยวข้องกับประเพณีและวัฒนธรรม และความเชื่อทั้งโดยตรงและทางอ้อม

3. เกิดจากการเรียนแบบ หรือทำตามบุคคลที่มีอิทธิพลโดยตรง เช่น เป็นพ่อ แม่ ผู้ปกครอง ครู อาจารย์ที่ตนชมชอบ

4. เกิดจากอิทธิพลของสังคม อิทธิพลของกลุ่มที่บุคคลเข้าไปร่วมตัวเป็นสมาชิก ความคิดเห็นของคนกลุ่มนั้น ๆ สามารถบีบบังคับให้สมาชิกในกลุ่มต้องทำตามไปด้วย

5. เกิดจากการสรุป ตีความตามคุณลักษณะที่ปรากฏ บุคคลบางคนใช้วิธีการดูรูปร่าง ลักษณะและสรุปตีความ คนนี้จะเป็นอย่างนี้อย่างนั้น โดยการสร้างทัศนคติแบบเฉียบพลัน ใกล้เคียงความจริง หรือเกินเลยความจริง

ดังนั้นปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดความคิดเห็น ได้แก่ ลักษณะส่วนบุคคล ครอบครัว สังคม สื่อมวลชน และการตีความตามคุณลักษณะที่ปรากฏ

นวม (2535) ได้กล่าวถึง ปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของความคิดเห็นไว้ว่า

1. การติดต่อสื่อสาร วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ วารสาร หนังสือ เป็นสื่อสำคัญ ที่ทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงทางด้านทัศนคติ

2. การติดต่ออย่างใกล้ชิด ความใกล้ชิดทำให้คนเรียนรู้สภาพที่แท้จริงของแต่ละฝ่ายความเข้าใจผิดหายไป

3. อิทธิพลส่วนบุคคล อิทธิพลเหล่านี้เกิดจากบุคลิกภาพ และคุณสมบัติทางด้านจิตใจ ที่แสดงออกทางกายกรรมวจีกรรม บุคคลผู้เพียบพร้อมด้วยคุณสมบัติที่ดีย่อมมีอิทธิพลเหนือ ทัศนคติคนอื่นได้ง่าย

4. การตัดสินใจของกลุ่ม ถ้ากลุ่มชนใดตัดสินใจไปแล้วความคิดเห็นของคนในกลุ่มย่อมคล้อยตามนั้นด้วย

ประภาเพ็ญ (2520) ได้กล่าวถึง ปัจจัยที่ทำให้ความคิดเห็นแตกต่างกันซึ่งได้แก่

1. ตัวบุคคล โดยประสบการณ์ในการให้การเลี้ยงดูหรือฝึกอบรม จะเป็นตัวกำหนดบุคลิกภาพของบุคคล ขณะเดียวกันบุคลิกที่แตกต่างกัน จะมีผลทำให้ความคิดของบุคคลเหล่านั้นแตกต่างกันไปด้วย กล่าวคือ บุคคลซึ่งมีบิดาที่มีลักษณะไม่ใกล้ชิดลูก เกรี้ยวกราด ชอบลงโทษลูกหรือบุคคลที่ถูกบิดา มารดาลงโทษทางกายอยู่เสมอ รวมทั้งครอบครัวที่มีบิดาเป็นใหญ่ในบ้าน บุคคลนั้นจะมีบุคลิกภาพที่เรียกว่า อุตตาริปไตย ซึ่งจะมือคด และความรู้สึกที่ไม่เป็นมิตรกับบุคคลอื่น ซึ่งเป็นผลมาจากการเลี้ยงดูตั้งแต่เด็ก การเลี้ยงดูนอกจากจะมีผลต่อความคิดเห็นแล้วยังมีผลต่อการรับรู้ ความคิดในบางเรื่อง และรูปแบบของพฤติกรรมด้วยนอกจากนี้ยังมีปัจจัยอื่น ๆ มากมายที่มีผลต่อความคิดหรือความคิดเห็น ทั้งทางด้านสรีระวิทยา วัตถุสังคมและนอกจากนี้อายุยังมีผลต่อความคิดเห็นของบุคคล ผู้ใหญ่มักปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปได้ยาก ซึ่งมีผลต่อความคิดเห็นของเขาเองต่อสิ่งต่าง ๆ ในสังคม ดังนั้นการเปลี่ยนแปลงจึงเกิดขึ้นได้ยากในกลุ่มคนมีอายุ ซึ่งตรงกันข้ามกับกลุ่มวัยรุ่นที่พร้อมจะเปลี่ยนแปลงทางสังคม การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม การเปลี่ยนแปลงนี้มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงหรือสร้างความคิดเห็นของบุคคลเหล่านั้นด้วย

2. ลักษณะทางประชากรบางอย่าง ก็มีผลต่อความคิดเห็นของบุคคล เช่น เพศ พบว่า เพศหญิงมีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงมากกว่าเพศชาย ทั้งนี้เนื่องจากวัฒนธรรม ซึ่งผู้หญิงมักเป็นคนที่ชอบประนีประนอมมากกว่าผู้ชาย ทั้งนี้ยังมีตัวแปรปัจจัยอื่น ๆ อีกที่มีผลต่อความคิดเห็นของบุคคล เป็นที่ทราบว่าคุณลักษณะต่างกัน ปฏิกริยาของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้าหรือข่าวสารอย่างเดียวกันจะไม่เหมือนกัน ดังนั้นผลที่มีต่อการเกิดและการเปลี่ยนแปลงความคิดเห็นย่อมแตกต่างกันไปด้วย

3. สัมพันธภาพระหว่างบุคคล การที่บุคคลจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในบุคคลอื่น ๆ หรือไม่ และมากน้อยเพียงใต้นั้นขึ้นอยู่กับลักษณะบางอย่างของบุคคลนั้น คือ ความน่าเชื่อถือ ความน่าสนใจ และอำนาจ ซึ่งคุณลักษณะเหล่านี้มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงความคิดเห็น เชื่อว่า การสร้างความคิดเห็นในวัยเด็กนั้น ถ้าพ่อแม่มีคุณลักษณะทั้งสามอย่างแล้ว การสร้างความคิดเห็นย่อมเกิดขึ้นในตัวเด็กได้ง่าย ในระยะวัยรุ่น เพื่อนจะมีอิทธิพลต่อวัยรุ่นมาก การเปลี่ยนแปลงความคิดเห็นของเด็กในวัยนี้จะมีผลมาจากเพื่อน นอกจากนี้อีกประกอบอื่น ๆ เช่น สื่อสารมวลชน ครู ซึ่งมีอิทธิพลต่อการสร้างและการเปลี่ยนความคิดเห็นด้วย

4. กลุ่มบุคคลย่อมมีส่วนร่วมร่วมกับกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ซึ่งประกอบไปด้วยสมาชิกหลายคนในขณะเดียวกันบุคคลก็อาจจะมีความต้องการมีส่วนร่วมร่วมกับกลุ่มอื่นด้วย ความคิดเห็นของบุคคลนั้นย่อมขึ้นอยู่กับบุคคลในกลุ่มที่เขาเป็นสมาชิกด้วย ดังนั้นความคิดเห็นของบุคคลจะเปลี่ยนเค้าได้จาก การเปลี่ยนแปลงความคิดเห็นของกลุ่ม

5. สัมพันธภาพระหว่างกลุ่ม มีข้อมูลแสดงให้เห็นว่ากลุ่มต่าง ๆ ถ้ายังมีความเหมือนกันมากเท่าใด ในด้านขนบธรรมเนียมประเพณี ค่านิยม ความเชื่อ และวัฒนธรรมความชอบระหว่างกลุ่มก็จะยิ่งมากขึ้นเท่านั้น นอกจากนี้ เชื้อชาติก็อาจมีส่วนเกี่ยวข้องด้วยในบางสังคม เช่น คนอเมริกา คนผิวขาวบางกลุ่มยังมีความคิดเห็นที่ไม่ดีต่อคนผิวดำอยู่

วิเชียร (2529) ได้กล่าวว่า ปัจจัยที่ทำให้บุคคลมีความคิดเห็นแตกต่างกัน ซึ่งได้แก่

1. การอบรมของครอบครัว อิทธิพลของครอบครัวมีมากกว่าปัจจัยอื่น ๆ เพราะครอบครัวเป็นสถาบันแห่งแรกของบุคคล
2. กลุ่มและสังคมที่เกี่ยวข้อง บุคคลเมื่ออยู่ในกลุ่มใดหรือสังคมใด ก็จะมีความคิดเห็นไปในทางเดียวกับสังคมนั้น ๆ กลุ่มเป็นส่วนผลักดันให้บุคคลมีการเรียนรู้โดยตรง
3. วัฒนธรรมประเพณี บุคคลเมื่อได้รับอิทธิพลจากวัฒนธรรมประเพณีใด ย่อมปฏิบัติไปตามวัฒนธรรมและประเพณีนั้น ๆ และมักจะมีความคิดเห็นต่อวัฒนธรรมและประเพณีของตนเองไปในทางที่ดี
4. การศึกษา ระดับการศึกษามีอิทธิพลมากต่อการแสดงความคิดเห็น เพราะเป็นการจัดประสบการณ์ให้กับบุคคล
5. สื่อมวลชน ได้แก่ หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ เป็นต้น

สรุปได้ว่า ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความคิดเห็นเกิดจากประสบการณ์ที่บุคคลมีต่อสิ่งของ สถานการณ์ หรือเรื่องราวต่าง ๆ ซึ่งแต่ละกลุ่ม หรือแต่ละบุคคลมีค่านิยมหรือการตัดสินใจไม่เท่ากัน ความคิดเห็นในสิ่งเดียวกันอาจแตกต่างกันได้ การวัดความคิดเห็นก็เช่นกัน เราสามารถวัดได้โดยการ

สังเกตจากพฤติกรรมที่แสดงออกหรือโดยการสัมภาษณ์ การสนทนา ศึกษาจากข้อเขียน หรือการใช้แบบสอบถามวัดความคิดเห็นที่นิยมมาก คือ การแบ่งความคิดเห็นเป็นระดับว่า เห็นด้วยมาก เห็นด้วย เห็นด้วยน้อย หรือไม่เห็นด้วย

ประเภทของความคิดเห็น

สุชา (2524) ได้กล่าวไว้ว่า ความคิดเห็นเป็นส่วนหนึ่งของทัศนคติ ซึ่งนักจิตวิทยาสังคมได้แบ่งทัศนคติออกเป็น 2 ประเภท

1. ทัศนคติทางบวก หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่พร้อมจะเข้าหา หรือเมื่อเกิดความรู้สึกชอบหรือพอใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง
2. ทัศนคติทางลบ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่พร้อมจะหลีกเลี่ยงหรือเมื่อเกิดความรู้สึกไม่ชอบหรือไม่พอใจต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด

Remme (อ้างถึงใน สุดกิจ, 2535) ได้กล่าวว่า ความคิดเห็นมี 2 ประเภท คือ

1. ความคิดเห็นเชิงบวกสุด - เชิงลบสุด (extremeners) เป็นความคิดเห็นที่เกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ ซึ่งสามารถทราบทิศทางได้ ทิศทางบวกสุดได้แก่ ความรักจน หลงทิศทางลบสุดได้แก่ ความรังเกียจ ความคิดเห็นนี้รุนแรงเปลี่ยนแปลงยาก
2. ความคิดเห็นจากความรู้ความเข้าใจ (cognitive contents) การมีความคิดเห็นต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งนั้น ขึ้นอยู่กับความรู้ความเข้าใจที่มีต่อสิ่งนั้น เช่น ความรู้ความเข้าใจในทางที่ดี ชอบยอมรับเห็นด้วย ความรู้ความเข้าใจในทางที่ไม่ดี ได้แก่ ไม่ชอบ รังเกียจไม่เห็นด้วย เป็นต้น

วิธีการวัดความคิดเห็น

ในการวัดความคิดเห็นโดยทั่วไป จะต้องประกอบด้วยหลักการ 3 อย่าง คือ บุคคลที่จะถูกวัดสิ่งเร้าและมีการตอบสนอง ซึ่งจะออกมาในลักษณะสูงต่ำมากน้อย วิธีการวัดความคิดเห็น

นั้น โดยมากจะใช้การตอบแบบสอบถาม และการสัมภาษณ์ โดยให้ผู้ที่ตอบคำถามเลือกตอบแบบสอบถาม ที่ระบุว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับข้อความที่กำหนดให้

Hurlock (1955 อ้างถึงใน สุชา, 2542) กล่าวถึง การวัดความคิดเห็นว่ากระทำได้ 5 วิธี คือ

1. ใช้การสังเกตโดยการสังเกตจากพฤติกรรมที่แสดงออกในด้านต่าง ๆ
2. ใช้การสัมภาษณ์ โดยถามว่าชอบอะไรไม่ชอบอะไร สนใจเรื่องอะไร
3. ในการสนทนาโดยการศึกษาเรื่องที่ชอบสนทนา จะเป็นการสะท้อนให้เห็นถึงความสนใจของคน ๆ นั้น
4. ศึกษาจากข้อเขียน จากสมุดบันทึกประจำวัน จดหมาย คำว่าเกี่ยวกับเรื่องอะไร ข้อเขียนจะเป็นการสะท้อนถึงความสนใจได้เป็นอย่างดี เช่นเดียวกับการสนทนา
5. โดยการสอบถามถึงความปรารถนา

แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว

ความหมายของการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยว (Tourism) เป็นกิจกรรมเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจหรือนันทนาการ (Recreation) อย่างหนึ่งของมนุษย์ ซึ่งมีผู้ให้ความหมายไว้ค่อนข้างหลากหลาย ดังนี้

เสรี (2534) ได้ให้คำจำกัดความของการท่องเที่ยวว่า การท่องเที่ยวคือ การที่ผู้คนได้ไปเยี่ยมชมสถานที่หนึ่งเพื่อการเที่ยวชมเมือง เยี่ยมญาติ / เพื่อน ไปพักผ่อนวันหยุดทั้งระยะสั้นและระยะยาว อาจขยายรวมไปถึงบุคคลที่เดินทางไปเข้าร่วมประชุมสัมมนาทางวิชาการ ทางการเมือง หรือการประชุมทางธุรกิจหรือเข้าร่วมกิจกรรมอื่น ๆ ทางธุรกิจ ตลอดจนการเดินทางไปศึกษาจากผู้เชี่ยวชาญหรือไปทำการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ด้วย โดยผู้ที่มาเยือนสามารถใช้การคมนาคมขนส่งได้ทุกรูปแบบ

สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (2539) กล่าวว่า การเดินทางของผู้คนไปท่องเที่ยวในที่แห่งหนึ่ง มักไปเกี่ยวข้องกับหน้าที่การงานของผู้อื่น ทำให้เกิดเป็นส่วนหนึ่งของสังคมที่ผูกพันโยงใยกันขึ้น การเดินทางไปในสถานที่ใหม่ได้มีการใช้สถานที่ใช้สิ่งอำนวยความสะดวก และการบริการที่อยู่มาบ้างน้อยบ้างตามศักยภาพของแต่ละบุคคล การเดินทางของแต่ละคนต่างมีจุดมุ่งหมาย วิธีการและความพึงพอใจที่แตกต่างกัน

อนุชา (2540) กล่าวว่า การท่องเที่ยวเป็นการนันทนาการรูปแบบหนึ่งที่มีการเดินทางเข้ามาเกี่ยวข้อง โดยเป็นการเดินทางจากที่หนึ่ง ซึ่งหมายถึงที่อยู่อาศัยไปยังอีกที่หนึ่งหมายถึงแหล่งท่องเที่ยว เพื่อเป็นการเปลี่ยนบรรยากาศและสิ่งแวดล้อม โดยมีแรงกระตุ้นจากความต้องการทางกายภาพ วัฒนธรรมและสถานะหรือเกียรติคุณ

สุรเชษฐ์ (2541) กล่าวถึงการท่องเที่ยวว่าเป็นการเดินทางจากที่อาศัย/ภูมิลำเนาไปยังสถานที่ห่างไกลโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการพักผ่อน ศึกษาเรียนรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม และองค์ประกอบต่าง ๆ ของสถานที่ที่ผ่านไปหรือสถานที่ท่องเที่ยวที่เข้าไปหาประสบการณ์แปลกใหม่ ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่ได้พบเห็นในชีวิตประจำวันในภูมิลำเนาของตนเองและจะต้องพักค้างแรม ในสถานที่เหล่านั้น

จากความหมายของการท่องเที่ยวสรุปได้ว่าการท่องเที่ยวหมายถึง การเดินทางจากที่หนึ่งไปยังอีกที่แห่งหนึ่ง เพื่อการพักผ่อน ทักศศึกษา สนุกสนาน เยี่ยมเยือน และแลกเปลี่ยนประสบการณ์

ความสำคัญของการท่องเที่ยว

กองวิชาการและฝึกอบรม (2533) ได้สรุปถึงความสำคัญของการท่องเที่ยวไว้ว่า ปัจจุบันถือได้ว่าการท่องเที่ยวมีความสำคัญ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง และมีความร่วมมือระหว่างประเทศในอันที่จะสนับสนุนส่งเสริมอุตสาหกรรมท่องเที่ยวให้เจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น

ด้านเศรษฐกิจ อุตสาหกรรมท่องเที่ยวสามารถสร้างอาชีพต่าง ๆ ให้แก่คนในท้องถิ่น รวมทั้งการนำรายได้เข้าประเทศหรือเข้าท้องถิ่นนั้น ๆ มีหลายประเทศที่มีรายได้จากอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นรายได้หลักของประเทศอย่างหนึ่ง ซึ่งก็รวมทั้งประเทศไทยด้วย

ด้านสังคม การท่องเที่ยวทำให้เกิดการติดต่อกันระหว่างคนในประเทศหรือในท้องถิ่นต่าง ๆ กัน มีการเรียนรู้และแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมซึ่งกันและกัน นอกจากนี้ยังก่อให้เกิดการนันทนาการและการพักผ่อนหย่อนใจ ตลอดจนการสร้างเสริมประสบการณ์และความรู้ให้แก่ผู้ที่มีโอกาสได้เดินทางท่องเที่ยว

ความสำคัญทางด้านการเมือง การท่องเที่ยวช่วยทำให้เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกันระหว่างคนต่างชาติดกับคนต่างถิ่น จากการที่ได้มีโอกาสพบปะติดต่อกันและแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมซึ่งกันและกัน

ประเภทของการท่องเที่ยว

ศิริ (2540) ได้กล่าวว่า ประเภทของการท่องเที่ยว เป็นปัจจัยหนึ่งที่ช่วยส่งเสริมการท่องเที่ยวซึ่งในแง่สังคมวิทยาจะช่วยให้ผู้ศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องเข้าใจถึงมิติความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ มนุษย์กับสิ่งแวดล้อม ตลอดจนกิจกรรมต่าง ๆ ที่ปรากฏในแต่ละสังคมที่แตกต่างกันจนทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความสนใจที่จะเข้าไปท่องเที่ยวเพื่อความเพลิดเพลิน สามารถจำแนกประเภทการท่องเที่ยวออกเป็น 7 ประเภทได้ดังนี้

1. การท่องเที่ยวเพื่อชาติพันธุ์ (ethnic tourism) เป็นการท่องเที่ยวที่มีวัตถุประสงค์ เพื่อสังเกตการแสดงออกทางวัฒนธรรมและแบบแผนการใช้ชีวิตของประชากรต่างเผ่าพันธุ์ รวมทั้งการไปเยือนบ้านเกิด การเข้าร่วมพิธีทางศาสนาต่าง ๆ

2. การท่องเที่ยวเพื่อสิ่งแวดล้อม (environmental tourism) การท่องเที่ยวประเภทนี้คล้ายกับการท่องเที่ยวเพื่อชาติพันธุ์ เป็นการท่องเที่ยวที่เน้นธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมมากกว่าชาติพันธุ์ การกลับคืนสู่ธรรมชาติและการชื่นชมต่อความสัมพันธ์ของผู้คนกับพื้นที่พิภพ การปีนเขา การเดินทางไกล การล่องเรือเล็ก เป็นต้น

3. การท่องเที่ยวเพื่อวัฒนธรรม (cultural tourism) เป็นการเดินทางเพื่อสัมผัสและเข้าร่วมวิถีชีวิตเก่าที่กำลังจะสูญหายไป ในบางท้องถิ่น เพื่อให้เข้าใจอย่างลึกซึ้งถึงประวัติศาสตร์ความเป็นมา การดำเนินชีวิตที่แตกต่างไปจากวัฒนธรรมของตน

4. การท่องเที่ยวเพื่อประวัติศาสตร์ (historical tourism) เป็นการเดินทางชมพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติและโบราณสถาน โบราณวัตถุเก่า ๆ ที่เน้นความรุ่งเรืองในอดีต อาจเป็นการไปชมอนุสาวรีย์ โบสถ์วิหาร วัดต่าง ๆ
5. การท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจ (business tourism) ลักษณะเด่น คือ การประชุมสัมมนา ซึ่งมักรวมเอาการท่องเที่ยวประเภทอื่นเข้ากันได้ด้วยเมื่อมีการท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจเกิดขึ้น
6. การท่องเที่ยวเพื่อการนันทนาการ (recreational tourism) เป็นการเข้าร่วมในการแข่งขันกีฬา การแช่น้ำพุร้อนเพื่อรักษาโรค การอาบแดดและการสมาคมกันในสิ่งแวดล้อม ที่ผ่อนคลายจิตใจ สถานที่ดังกล่าว ได้แก่ หาดทราย ชายทะเล การแข่งขันกอล์ฟ เป็นต้น
7. การท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล (incentive tourism) เป็นการท่องเที่ยวที่จัดขึ้นเพื่อเป็นรางวัลแก่พนักงาน เพื่อเป็นสวัสดิการของหน่วยงานและบริษัทห้างร้านต่าง ๆ เพื่อการดูงาน ประชุม ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม และเพื่อนันทนาการ

องค์ประกอบของการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวเป็นธุรกิจบริการที่ไม่สามารถดำเนินธุรกิจได้ด้วยตัวเองแต่จะต้องมีธุรกิจบริการด้านอื่น ๆ ที่ประสานกันอย่างลงตัว ดังที่ เสรี (2534) กล่าวว่า การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมชนิดหนึ่งที่เรียกว่า “อุตสาหกรรมท่องเที่ยว” (tourist industry) อันเป็นอุตสาหกรรมบริการ (servicing industry) และจัดเป็นอุตสาหกรรมประสม (mixed industry) ไม่ใช่อุตสาหกรรมเดี่ยว (single industry) เนื่องจากอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เป็นอุตสาหกรรมต่าง ๆ เข้ามาเกี่ยวข้อง เช่น ที่พัก อาหารและเครื่องดื่ม การซื้อสิ่งของต่าง ๆ พาหนะเดินทาง การบันเทิง การกีฬา การศึกษา เป็นต้น ซึ่งส่วนต่าง ๆ ที่ประกอบกันมีความสัมพันธ์ ประสานงานสนับสนุนซึ่งกันและกันเป็นระบบนั้นเรียกว่า ระบบการท่องเที่ยว (tourism function system)

สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (2540 อ้างถึงใน ประหยัด, 2544) ได้สรุปสาระสำคัญของระบบและองค์ประกอบของการท่องเที่ยวไว้ว่า การท่องเที่ยวเป็นกระบวนการทางสังคมและเศรษฐกิจที่มีองค์ประกอบหลัก 3 ด้าน คือ ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยว บริการการท่องเที่ยวและตลาดการท่องเที่ยว แต่ละองค์ประกอบมีองค์ประกอบย่อย ๆ ที่มีความสัมพันธ์

กันเป็นเหตุและผลซึ่งกันและกัน ความแตกต่างของแต่ละรูปแบบการท่องเที่ยวจึงอยู่ที่ความแตกต่างขององค์ประกอบย่อย และความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นนั่นเอง

1. แหล่งท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยวเป็นทรัพยากรที่สำคัญจัดเป็นอุปทานการท่องเที่ยว การจัดหมวดหมู่ของแหล่งท่องเที่ยวแบ่งออกเป็น 5 ประเภท คือ

- 1.1 แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม (Cultural attractions)
- 1.2 แหล่งท่องเที่ยวซึ่งแสดงออกถึงประเพณีต่าง ๆ (Traditional attractions)
- 1.3 แหล่งท่องเที่ยวซึ่งแสดงถึงความงดงามของภูมิประเทศ (Scenic attractions)
- 1.4 แหล่งท่องเที่ยวประเภทที่ให้ความบันเทิง (Entertainment attractions)
- 1.5 แหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ ที่มีลักษณะเฉพาะตัว (Other attractions)

สำหรับประเทศไทยนั้นการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้แบ่งแหล่งท่องเที่ยว ออกเป็น 3 ประเภท คือ แหล่งท่องเที่ยวประวัติศาสตร์ โบราณคดี และแหล่งท่องเที่ยวศิลปวัฒนธรรม ส่วนแหล่งท่องเที่ยวที่ให้ความบันเทิงนั้น จัดเป็นส่วนหนึ่งในสถานบริการนักท่องเที่ยว

2. บริการการท่องเที่ยว บริการที่รองรับการท่องเที่ยวเป็นอุปทานประเภทหนึ่ง ซึ่งไม่ได้เป็นจุดหมายปลายทางหลักของนักท่องเที่ยว แต่เป็นบริการที่รองรับให้เกิดความสะดวกสบายและความบันเทิงแก่นักท่องเที่ยว ซึ่งในบางโอกาสอาจเป็นตัวดึงดูดความสนใจได้เช่นกัน บริการการท่องเที่ยวที่สำคัญ ได้แก่ ที่พัก อาหาร แหล่งจำหน่ายสินค้า แหล่งบันเทิง แหล่ง กิจกรรมและบริการอื่น ๆ ทั้งนี้ รวมถึงโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็น อื่น ๆ ด้วย

3. ตลาดการท่องเที่ยว ตลาดการท่องเที่ยวเป็นการแสดงออกของอุปสงค์ (Tourism demand) ซึ่งมีความปรารถนาในการท่องเที่ยวจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมในการพักผ่อนหย่อนใจ และเพื่อกิจกรรมอื่น ๆ ซึ่งในกระบวนการจัดการท่องเที่ยว ได้หมายรวมถึงการส่งเสริมและพัฒนาการขาย และการให้บริการแก่นักท่องเที่ยวด้วย

จอร์จตัน (2539) ได้กล่าวถึงส่วนประสมทางการตลาดของสินค้าการท่องเที่ยวไว้ว่า สินค้าทางการท่องเที่ยวนี้แตกต่างไปจากสินค้าผู้บริโภคโดยทั่ว ๆ ไป สินค้าบริโภคทั่วไปนั้นผู้บริโภคสามารถบริโภคสินค้าเป็นหน่วยเดียวได้ แต่สินค้าทางการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นสินค้าทางด้าน

บริการนั้น ผู้บริโภคจะต้องบริโภคสินค้าในหลาย ๆ ส่วนประกอบกัน องค์ประกอบของสินค้าทางการท่องเที่ยวที่นำไปเสนอขายในตลาดการท่องเที่ยว ได้แก่สิ่งต่อไปนี้

1. สิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว (tourist attraction) ซึ่งเป็นองค์ประกอบหลักในการดึงดูดใจนักท่องเที่ยวให้เดินทางมายังแหล่งท่องเที่ยววนั้น ๆ สิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว ได้แก่ สถานที่ท่องเที่ยวประเภทต่าง ๆ เทศกาลงานประเพณี และกิจกรรมประเภทต่าง ๆ ที่จัดขึ้นสำหรับนักท่องเที่ยว

2. สิ่งอำนวยความสะดวก (facilities) สิ่งอำนวยความสะดวกเป็นองค์ประกอบหลักอย่างหนึ่งในสินค้าทางการท่องเที่ยว ซึ่งประกอบด้วย

2.1 ปัจจัยพื้นฐาน (infrastructure) ซึ่งรวมปัจจัยพื้นฐานหลักอัน ได้แก่ ระบบถนนหนทาง ไฟฟ้า ประปา การคมนาคมสื่อสารและศูนย์การค้า

2.2 สิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว (Superstructure) อันได้แก่ สถานที่พักต่าง ๆ เช่น โรงแรม บังกะโล หอพักเยาวชน นอกจากนั้นยังรวมถึง ภัตตาคาร ร้านอาหาร บริษัททัวร์ บริษัทรถเช่า โรงแรมหรู คาสีโนและไนท์คลับต่าง ๆ

2.3 การคมนาคมขนส่ง อันได้แก่ สนามบิน สายการบิน ท่าเรือ รถไฟ สถานีจอดรถและรถบริการต่าง ๆ

3. วิถีชีวิต (Way of life) ซึ่งนับว่าเป็นสินค้าทางการท่องเที่ยว เช่น ชีวิตความเป็นอยู่ของคนไทยในประเทศ ความเป็นมิตรไมตรี ความโอบอ้อมอารี

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2538) ได้อธิบายถึงองค์ประกอบของการท่องเที่ยวไว้ว่า การท่องเที่ยวประกอบด้วยการจัดธุรกิจและการบริการสิ่งอำนวยความสะดวกทุกประเภทที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ได้แก่

1. การคมนาคมขนส่ง เช่น การขนส่งทางบก ทางเรือ ทางอากาศ
2. ที่พักแรม เช่น โรงแรม บังกะโล ที่พักแรมฯ

3. ร้านอาหารและภัตตาคาร
4. บริการนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ เช่น ผู้ประกอบการและตัวแทนจำหน่ายการท่องเที่ยว
5. สิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว ได้แก่ ทรัพยากรหรือสินมรดกทางการท่องเที่ยว
6. ร้านขายของที่ระลึกและขายสินค้าพื้นเมือง ได้แก่รูปแบบผลิตภัณฑ์
7. ความปลอดภัย ได้แก่มาตรการต่าง ๆ เพื่อความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว
8. การอำนวยความสะดวกในการเข้า – ออกเมือง
9. การจัดบริการอื่นๆ สำหรับนักท่องเที่ยว เช่น การจัดการประชุม การจัดทำเอกสารฯ
10. การเผยแพร่โฆษณา เช่นการวิจัยตลาด ส่งเสริมเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ ฯ

รูปแบบของการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวในปัจจุบันมีรูปแบบที่แตกต่างกันไปเป็นหลายอย่าง ขึ้นอยู่กับลักษณะของการจัด และตามความประสงค์ของนักท่องเที่ยว

1. การท่องเที่ยวแบ่งตามลักษณะของการจัด แบ่งได้เป็น 2 อย่างคือ

1.1 การท่องเที่ยวแบบเป็นส่วนตัว หรือแบบอิสระ หรือเฉพาะบุคคล เป็นการท่องเที่ยวที่เรียกว่า Private Tour หรือ Independent tour หรือ Individual Tour คือ นักท่องเที่ยวจัดเรื่อง การเดินทางด้วยตนเองทั้งหมดหรืออาจให้บริษัทนำเที่ยวจัดให้ก็ได้ แต่เป็นไปตามความต้องการของตน โดยเฉพาะ ไม่รวมกับนักท่องเที่ยวคนอื่น ๆ การเดินทางอาจไปตามลำพัง หรือไปกับครอบครัว หรือไปกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ในบรรดาผู้ที่สนิทชิดชอบกันได้

1.2 การท่องเที่ยวแบบเบ็ดเสร็จหรือแบบกลุ่ม เป็นการท่องเที่ยวที่เรียกว่า Package Tour หรือ Group Tour ซึ่งบริษัทนำเที่ยวจะจัดให้ทั้งหมดทุกอย่าง ตั้งแต่การเดินทาง ที่พัก อาหาร ตลอดจนการนำชมสถานที่ การท่องเที่ยวแบบนี้จะรวมค่าใช้จ่ายทุกอย่าง อาจจัดรายการท่องเที่ยวไว้เป็นหลาย ๆ โปรแกรมให้ลูกค้าเลือกตามความสนใจ แต่ต้องเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในโปรแกรมจะเปลี่ยนแปลงตามใจชอบไม่ได้ ยกเว้นในกรณีที่มีรายการประเภทให้เลือกที่เรียกว่า Option Tour ซึ่งนักท่องเที่ยวต้องเสียเงินเพิ่มเพื่อร่วมในรายการเหล่านั้น

2. การท่องเที่ยวแบ่งตามความประสงค์ของนักท่องเที่ยว แบ่งได้เป็นแบบต่าง ๆ ดังนี้

2.1 การท่องเที่ยวเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ เป็นการท่องเที่ยวที่เรียกว่า Leisure Tour หรือ Recreation Tour หรือ Holiday Tour มีจุดมุ่งหมายเพื่อการพักผ่อนในวันหยุด การแสวงหาความสนุกสนานบันเทิง รวมถึงการไปเที่ยวชมสถานที่ต่าง ๆ ชมการแสดง การเล่นกีฬา และ นันทนาการ

2.2 การท่องเที่ยวเพื่อทำธุรกิจ เป็นการท่องเที่ยวที่เรียกว่า Business Tour หรือ Business Travel หรือ Professional Travel ซึ่งเป็นการเดินทางของนักธุรกิจ โดยมีกิจกรรมด้านธุรกิจเป็นจุดมุ่งหมายหลัก เช่น การเดินทางไปร่วมประชุม สัมมนา เจรจาธุรกิจ ในขณะเดียวกันก็อาจมีการพักผ่อนหย่อนใจเป็นส่วนประกอบด้วยก็ได้ ในประเทศอุตสาหกรรม รายได้จากการท่องเที่ยวประเภทนี้มีสูงมาก เพราะนักท่องเที่ยวประเภทนี้เดินทางตลอดทั้งปี ไม่ขึ้นอยู่กับฤดูกาล ทั้งเป็นผู้ที่สามารถเสียค่าใช้จ่ายได้สูง

2.3 การท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัลใจ เป็นการท่องเที่ยวที่เรียกว่า Incentive Tour ซึ่งมักจัดให้แก่พนักงานและลูกค้ายของบริษัท และหน่วยงานต่าง ๆ หรือผู้ที่ทำประโยชน์ให้แก่บริษัท และหน่วยงานนั้น ๆ การเดินทางอาจมีวัตถุประสงค์เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ หรือเพื่อธุรกิจรวมอยู่ด้วยก็ได้ เช่น จัดให้ไปชมโรงงานผลิตสินค้า หรือไปประชุมสัมมนา มีการสังสรรค์เพื่อเชื่อมความสัมพันธ์ เป็นต้น

2.4 การท่องเที่ยวเพื่อการประชุมสัมมนาเป็นการท่องเที่ยวที่เรียกว่า Convention Tour โดยนักท่องเที่ยวมีจุดประสงค์เพื่อไปเข้าร่วมประชุมสัมมนา หรือไปชมการแสดงสินค้า การจัดนิทรรศการในโอกาสต่างๆ

2.5 การท่องเที่ยวเพื่อความสนใจพิเศษเฉพาะกลุ่ม เป็นการท่องเที่ยวที่เรียกว่า Special - interest Group Tour คือ จัดขึ้นเป็นพิเศษสำหรับกลุ่มบุคคลที่มีความสนใจในเรื่องใดโดยเฉพาะ เช่น การเดินทางไปชมการแข่งขันกีฬา หรือเล่นกีฬาบางชนิด การเที่ยวชมธรรมชาติและดูสัตว์ป่า การเที่ยวถ้ำ การดำน้ำดูปะการัง และสัตว์น้ำ การชมโบราณสถาน

ปัจจัยที่มีผลต่อการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวไปในสถานที่ใดที่หนึ่งจะเกิดขึ้นได้มีทั้งปัจจัยภายใน หมายถึง ความต้องการของนักท่องเที่ยว และปัจจัยภายนอก เช่น จากแหล่งท่องเที่ยว แรงจูงใจต่าง ๆ เป็นต้น ซึ่งปัจจัยที่มีผลต่อการท่องเที่ยวมีดังต่อไปนี้

คู่มือการอบรมมัคคุเทศก์ (2542) ได้แบ่งประเภทของปัจจัยที่ทำให้เกิดการท่องเที่ยวออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ ปัจจัยด้านอุปสงค์ และปัจจัยด้านอุปทาน

ปัจจัยด้านอุปสงค์ เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความต้องการของบุคคลในการที่จะเดินทางท่องเที่ยวไปยังสถานที่แห่งหนึ่งแห่งใด ประกอบด้วยปัจจัย 3 ประการดังต่อไปนี้

1. แรงจูงใจในการเดินทางท่องเที่ยว ตามปกตินักท่องเที่ยวจะเดินทางต่อเมื่อมีแรงจูงใจมากระตุ้น แรงจูงใจนี้เกิดขึ้นได้หลายประการ เช่น อาจจะต้องพักผ่อน เพื่อลดความเครียดจากการทำงานและสภาพแวดล้อมที่จำเจต้องการรักษาสุขภาพของร่างกายและจิตใจ ต้องการ พบเห็นสิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ ในท้องถิ่นอื่น ต้องการพบปะผู้คนเพื่อทำความรู้จักคุ้นเคยกับผู้ที่อยู่ในวงการอาชีพเดียวกันหรือมีความสนใจร่วมกัน หรือพบปะเยี่ยมญาติพี่น้องและผู้ที่ยังรักมักคุ้นกัน ต้องการพัฒนาตนเองด้วยการเข้าร่วมประชุมสัมมนาทางวิชาการหรือวิชาชีพ เป็นต้น

2. ความพร้อมและความสามารถในการเดินทางท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวจะเดินทางต่อเมื่อมีความพร้อมและความสามารถที่จะเดินทางได้ เช่น มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง มีเวลาว่าง เพียงพอมีฐานะทางการเงินหรือได้รับการสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการเดินทางไม่มีภาระทางครอบครัวที่ต้องดูแลอย่างใกล้ชิดเช่นบุตรที่ยังเล็กอยู่หรือญาติที่เจ็บป่วย

3. สถานการณ์ที่เอื้ออำนวยต่อการเดินทางท่องเที่ยว สถานการณ์ทางเศรษฐกิจ และการเมือง มีความสำคัญต่ออุปสงค์ด้านการท่องเที่ยวมิใช่น้อย เช่น ในกรณีที่เกิดภาวะเศรษฐกิจ ตกต่ำหรือสถานการณ์ยุ่งยากทางการเมือง ไม่ว่าจะเกิดขึ้นภายในหรือภายนอกประเทศก็ตาม ย่อมทำให้ความต้องการท่องเที่ยวลดลงในทางตรงกันข้ามสถานการณ์ทางเศรษฐกิจที่เจริญรุ่งเรืองขึ้น หรือมีความสงบเรียบร้อยทางการเมืองความต้องการด้านการท่องเที่ยวก็จะเพิ่มปริมาณมากขึ้น

ปัจจัยด้านอุปทาน เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับแหล่งท่องเที่ยวและการอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ให้แก่นักท่องเที่ยวที่ต้องการจะเดินทาง ซึ่งได้แก่

1. แหล่งท่องเที่ยว สิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยวให้เข้ามาชมสถานที่นั้น ๆ ซึ่งอาจจะเป็นแหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมหรือแหล่งท่องเที่ยว ที่มีลักษณะเฉพาะตรงกับความสนใจของนักท่องเที่ยวกลุ่มหนึ่งกลุ่มใด
2. ความสะดวกในการขนส่งและการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ได้แก่ ความพร้อมของยานพาหนะชนิดต่าง ๆ และถนนหนทางที่นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางจากจุดตั้งต้นไปยังจุดหมายปลายทางได้โดยสะดวกและปลอดภัย ไม่ว่าจะเป็นการเดินทางทางอากาศ ทางถนน หรือทางน้ำ มีบริการการเดินทางโดยยานพาหนะที่เหมาะสมกับความต้องการของนักท่องเที่ยว และรูปแบบของการเดินทาง เช่น การใช้รถโดยสารที่เรียกว่า รถทัวร์ การล่องเรือในแม่น้ำลำคลอง การท่องเที่ยวในเรือเดินสมุทร การล่องแพ และการล่องแก่ง เป็นต้น
3. ที่พักแรม ความสะดวกในการพักแรม นับเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งของนักท่องเที่ยว ซึ่งจะต้องมีสถานที่พักแรมประเภทต่าง ๆ ตามประเภทของนักท่องเที่ยวและลักษณะของการจัดนำเที่ยว อาทิ โรงแรมในเมือง โรงแรมในสถานที่ตากอากาศที่พักแรมแบบที่ตั้งในอุทยานแห่งชาติ เป็นต้น โดยอาจมีความหรูหราและความสะดวกมากน้อยแตกต่างกันไป
4. สาธารณูปโภค ได้แก่ โครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ ที่อำนวยความสะดวกในการเดินทางและการคมนาคมติดต่อ เช่น ถนนหนทาง ทางรถไฟ ประปา การกำจัดน้ำเสียและขยะมูลฝอย โทรศัพท์และโทรคมนาคมอื่น ๆ ที่ต้องการ
5. สิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ ได้แก่ ร้านอาหาร ร้านขายสินค้าพื้นเมือง และของที่ระลึก แหล่งบันเทิง สถานที่เล่นกีฬาและแข่งขันกีฬา สถานที่จัดประชุม ธนาคาร โรงพยาบาลและคลินิก แพทย์ สถานีดารวจ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้จะช่วยให้นักท่องเที่ยวเดินทางได้สะดวกขึ้น หรือสามารถใช้บริการต่าง ๆ

Middleton (1988 อ้างถึงใน ทายาท, 2540) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของการท่องเที่ยว ว่ามีองค์ประกอบหลักอยู่ 5 องค์ประกอบ คือ

1. สิ่งดึงดูดใจของสถานที่ท่องเที่ยว เช่น สิ่งดึงดูดใจทางธรรมชาติ สิ่งดึงดูดใจที่มนุษย์สร้างขึ้น สิ่งดึงดูดใจทางวัฒนธรรมและสังคม
2. สิ่งอำนวยความสะดวกและการบริการในสถานที่ท่องเที่ยว ได้แก่ ความพร้อมทางด้านที่พัก ภัตตาคารร้านอาหาร บาร์และคาเฟ่ ความพร้อมทางด้านการคมนาคมขนส่ง สถานที่เล่นกีฬา และสันทนาการสถานที่จำหน่ายของที่ระลึกรวมทั้งสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการอื่น ๆ
3. การเข้าถึงสถานที่ท่องเที่ยว อันได้แก่ สาธารณูปโภคหรือโครงสร้างพื้นฐาน พาหนะในการเดินทาง การบริการนักท่องเที่ยวและกฎระเบียบของรัฐบาล
4. ภาพพจน์ของสถานที่ท่องเที่ยว เป็นภาพพจน์และความคาดหวังที่อยู่ในใจของผู้บริโภคซึ่งมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อ
5. ราคาที่ผู้บริโภคยินดีจ่าย เป็นผลรวมด้านค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว ค่าที่พัก และการเลือกระดับการบริการซึ่งทำให้สินค้ามีความแตกต่างกัน

สรุปได้ว่าปัจจัยที่มีผลต่อการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวนั้น ได้แก่ สิ่งดึงดูดใจของสถานที่ท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ การเข้าถึงสถานที่ท่องเที่ยว และการประชาสัมพันธ์ของสถานที่ท่องเที่ยว

ทรัพยากรการท่องเที่ยว

วิวัฒน์ชัย (2532) ได้ให้ความหมายของทรัพยากรการท่องเที่ยวไว้ว่า ทรัพยากรการท่องเที่ยว หมายถึง สิ่งดึงดูดใจที่ก่อให้เกิดการเดินทางท่องเที่ยวซึ่งนอกจากจะเป็นวัตถุดิบและเป็นส่วนหนึ่งของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแล้ว ยังเป็นปัจจัยสำคัญที่จะขายให้แก่นักท่องเที่ยว อาจจะกล่าวได้ว่าเป็น “สินค้า” ที่มีคุณลักษณะพิเศษที่สามารถดึงดูดให้ “ลูกค้า” หรือนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามา “ซื้อ” กันถึงถิ่นที่ตั้งของสินค้า ทรัพยากรการท่องเที่ยวแบ่งออกเป็นประเภทต่าง ๆ โดยยึดเป้าหมายการไปชมของนักท่องเที่ยวเป็นหลัก ดังนี้

1. ทรัพยากรการท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติ หมายถึง สภาพทางกายภาพของธรรมชาติที่มีความสวยงามหรือความน่าสนใจต่อการเดินทางไปเที่ยวชม ได้แก่ ภูเขา ป่าไม้ น้ำตก แม่น้ำ ลำธาร

ชายทะเล เกาะแก่ง ภูมิทัศน์และภูมิศาสตร์อื่น ๆ นอกจากนี้ยังรวมถึงบริเวณซึ่งมนุษย์เราได้เข้าไปปรับปรุงตกแต่งเพิ่มเติมในบางส่วนให้ความสวยงามของธรรมชาติเด่นชัดยิ่งขึ้น ได้แก่ อ่างเก็บน้ำ เขื่อน สถานที่ตากอากาศต่างๆ

2. ทรัพยากรการท่องเที่ยวประเภทประวัติศาสตร์ โบราณวัตถุสถานและศาสนา หมายถึง สิ่งต่างๆ ที่มนุษย์เราได้สร้างสรรค์ขึ้นตามวัตถุประสงค์และเพื่อประโยชน์ของมนุษย์เอง ทั้งที่เป็นมรดกของอดีตและได้สร้างเสริมขึ้นในสมัยปัจจุบัน แต่มีผลดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว ได้แก่ พระราชวัง ศาสนสถาน โบราณวัตถุสถาน อนุสรณ์สถาน และพิพิธภัณฑสถาน

3. ทรัพยากรการท่องเที่ยวประเภทศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และกิจกรรม หมายถึง รูปแบบการดำเนินชีวิตของผู้คนในสังคม และการประพฤติปฏิบัติที่ยึดถือและสืบทอดต่อกันมา ตลอดจนกิจกรรมต่างๆ ที่มีผลต่อการดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว ได้แก่ สภาพชีวิตไทยริมคลอง ตลาดน้ำ เรือนแพ หมู่บ้านชาวเขา หมู่บ้านชาวประมง งานเทศกาลประเพณี ศูนย์แสดงวัฒนธรรม ประเพณี และสวนสนุก เป็นต้น

แนวคิดเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ

ความหมาย

พจนานุกรมของ Webster (1984) ให้ความหมายของ “ความรู้” “conception” ไว้ว่า ความสามารถที่มนุษย์ก่อเกิดความคิด หรือความนึกคิด หรือความคิดเห็น ขึ้นได้จากประสบการณ์ที่มนุษย์เคยได้รับ

Good (1976) กล่าวว่า ความรู้ คือ ข้อเท็จจริง กฎเกณฑ์ และรายละเอียดต่างๆ ที่มนุษย์ได้รับและเก็บรวบรวมสะสมไว้ ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจกับการปฏิบัตินั้น ความรู้ความเข้าใจจะเป็นตัวเอื้อให้ประสบความสำเร็จ หรือบรรลุจุดมุ่งหมายด้านการปฏิบัติ ความรู้ความเข้าใจอันเกิดจากการเรียนรู้ การรับรู้ จะมีส่วนทำให้เกิดการพัฒนาถึงขั้นปฏิบัติต่อไป เนื่องจากการมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเหมาะสมจะทำให้ทราบว่า จะต้องปฏิบัติอย่างไร และจะต้องปฏิบัติได้จริง ฉะนั้น ความรู้และการปฏิบัติจึงมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดและต้องพึ่งพาอาศัยกัน

การวัดความรู้ความเข้าใจ

การวัดความรู้ความเข้าใจเป็นการวัดสมรรถภาพทางสมองด้านการระลึกของความจำนั่นเองเป็นการวัดเกี่ยวกับเรื่องราวที่เคยมีประสบการณ์หรือเคยรู้เคยเห็นและทำมาก่อนทั้งสิ้น การวัดความรู้ความจำสามารถตั้งเป็นคำถามได้หลายลักษณะ ลักษณะคำถามแตกต่างกันออกไปตามชนิดความรู้ความจำ แต่มีลักษณะร่วมกันอยู่อย่างหนึ่ง คือ เป็นคำถามที่ให้ระลึกถึงประสบการณ์ที่ผ่านมาที่จำได้ไม่ว่าจะอยู่ในรูปศัพท์ นิยาม ระเบียบ แบบแผน หลักการและทฤษฎีต่าง ๆ (พวงรัตน์, 2531)

เครื่องมือสำหรับวัดความรู้

พวงรัตน์ (2535) ได้กล่าวไว้ว่า เครื่องมือที่ใช้วัดความรู้ที่นิยมกันมาก คือ แบบทดสอบ ซึ่งเป็นชุดของสิ่งเร้าที่นำไปกระตุ้นบุคคลตอบสนองออกมาชุดของสิ่งเร้านี้มักจะอยู่ในรูปข้อความ อาจเขียนคำตอบ ให้แสดงพฤติกรรมให้พูดออกมาทางวาจาก็ได้ ทำให้สามารถวัดได้ สังเกตได้และนำไปสู่การแปลความหมายได้ รูปแบบของการทดสอบมี 3 แบบ ดังนี้

1. แบบปากเปล่า เป็นการทดสอบที่อาศัยการซักถามเป็นรายบุคคลให้ตอบกันได้
2. แบบเขียนตอบ ซึ่งแบ่งเป็น 2 ระบบ คือ

2.1 แบบความเรียง เป็นการให้ผู้ตอบได้เรียบเรียงคำพูดของตนเอง แสดงทัศนคติและความรู้สึกความคิดอย่างมีอิสระภายใต้หัวข้อที่กำหนดมีข้อเสียที่การให้คะแนนทำให้ความ เป็นปรนัยได้ยาก

2.2 แบบจำกัดคำตอบ เป็นแบบทดสอบที่มีคำตอบถูกภายใต้เงื่อนไขที่กำหนดให้อย่าง จำกัด ซึ่งแบ่งแยกออกเป็น 4 แบบ คือ แบบถูกผิด แบบเติมคำ แบบจับคู่ และแบบเลือกตอบแบบ ปากเปล่า เป็นการทดสอบที่อาศัยการซักถามเป็นรายบุคคลให้ตอบกันได้

3. ข้อสอบภาคปฏิบัติเป็นแบบทดสอบที่ให้ผู้ตอบแสดงพฤติกรรมโดยการกระทำจริง เช่น การทดสอบทางดนตรี พลศึกษา

แนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้ข่าวสาร

ความหมายของการรับรู้

พจนานุกรมของ Webster (1984) ให้ความหมายของการรับรู้ไว้ว่า การรับรู้ หมายถึง การแสดงออกที่สะท้อนถึงความรู้ความเข้าใจตามความรู้สึกที่เกิดขึ้นในจิตใจของตนเอง

นพมาศ (2539) กล่าวว่า การรับรู้เป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุดของการรับความหมายที่สื่อเข้ามา เพื่อจะได้ตีความหมายและแสดงปฏิกิริยาในขั้นต่อไป ความสามารถในการที่จะรับรู้ในกระบวนการสื่อสาร รวมทั้งการรับรู้และตีความข่าวสารได้ถูกต้องในสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวเรา จึงมีความสำคัญมากต่อการดำรงชีวิตของผู้รับรู้ในขั้นต้น อีกทั้งความสามารถในการรับรู้ที่ดียังอำนวยความสะดวกต่อกระบวนการสื่อสารกับผู้อื่นและสังคมหน่วยใหญ่ ตัวบุคคลผู้รับรู้คือกุญแจสำคัญของการสื่อสาร

กระบวนการรับรู้ของมนุษย์นั้นเกี่ยวข้องกับระหว่างพฤติกรรมและอุปนิสัย หรือบุคลิกภาพ และกระบวนการรับรู้ของมนุษย์เต็มไปด้วยแนวโน้มของการที่ข่าวสารจะถูกบิดเบือน เนื่องจากมีตัวแปรของสิ่งแวดล้อมเข้ามาแทรกในกระบวนการตัดสินใจหลังการรับรู้ รวมถึงความสามารถในการรับรู้ของแต่ละบุคคลก็ไม่เท่ากัน กระบวนการตีความและรวบรวมข้อมูลของแต่ละบุคคลก็มีความสลับซับซ้อนต่างกัน อย่างไรก็ตามคุณภาพของการรับรู้จะแสดงตนได้ดีที่สุดในสภาวะธรรมชาติ และจะเด่นชัดที่สุดในเหตุการณ์กะทันหัน และสภาพวิกฤต

นักวิชาการทฤษฎีเกสตัลต์ (gestalt) อธิบายเรื่องการรับรู้ว่า หมายถึงการรับรู้แบบรวบรวมกันเป็นกระสวนหรือ เป็นกระบวนการรวบรวมภาพเกี่ยวกับบุคคล หรือ เหตุการณ์ทั้งหมด โดยการประดิปะต่อตัวแปรต่าง ๆ แม้ตัวแปรอาจจะขัดแย้งกันก็ตาม แล้วตีความจากข้อมูลที่ได้รับนั้น (นพมาศ, 2539) กล่าวโดยสรุป การรับรู้หมายถึง กระบวนการที่เกิดขึ้นภายในบุคคล หลัง ได้สัมผัสกับสิ่งเร้าแล้วสมองเลือกรับ จัดระเบียบและแปลความหมายโดยอาศัยปัจจัยต่าง ๆ ทั้งภายในและ ภายนอก ตัวบุคคลกลายเป็นการรับรู้ มีผลให้เกิดการตอบสนองต่อสิ่งเร้า นั้น ในรูปของการกระทำ หรือ ความรู้สึกนึกคิด

กระบวนการรับรู้

การรับรู้เป็นสิ่งละเอียดอ่อนและตัวบุคคลที่รับรู้ นั้นเป็นกุญแจสำคัญของการสื่อสาร เป็นที่ยอมรับกันว่า ตัวผู้รับรู้เป็นบุคคลที่ก่อผลไว้ได้ หรือ ผู้รับรู้ไม่ได้รับรู้เฉย ๆ แต่คิดเป็นและตัดสินใจเป็นด้วย เรียกว่าเป็น Active Agent ด้วยเหตุนี้อคติจึงสามารถมีบทบาทได้ กระบวนการรับรู้ นั้นเต็มไปด้วยแนวโน้มของการที่ข่าวสารจะถูกบิดเบือนได้จากสภาพแวดล้อม ภาพลวงตา และอื่นๆ อีกมากมาย รวมทั้งจากตัวผู้รับรู้

กระบวนการรับรู้เกี่ยวข้องกับปฏิกิริยาของผู้รับรู้ เกี่ยวพันกันระหว่างพฤติกรรมและอุปนิสัยหรือบุคลิกภาพของผู้รับรู้ บุคลิกภาพของผู้รับรู้อาจจะเข้ามามีส่วนกำหนดเจตคติและพฤติกรรมหลังการเรียนรู้ และบุคคลมักจะสนใจที่จะรับรู้ในสิ่งซึ่งพิเศษและดึงดูดความสนใจ หรือไม่ก็สนใจเรื่องที่พิเศษสำหรับตนเอง หรือสิ่งที่ไม่ธรรมดา มนุษย์เราถ้าไม่สนใจสิ่งทีพิเศษ เกี่ยวกับทั่วไป ก็จะสนใจสิ่งทีพิเศษเฉพาะตัว หรือใกล้ตัว เช่น คนในแวดวงชีวิตของตน ธุรกิจของตน คนรักของตน (นพมาศ, 2539)

ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้

อันเนื่องมาจากพระราชดำริ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่

ประวัติความเป็นมาศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ อันเนื่องมาจากพระราชดำริ

ในปี พ.ศ. 2525 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้เสด็จฯ ผ่านพื้นที่ลุ่มน้ำห้วยฮ่องไคร้ และพบว่าพื้นที่ลุ่มน้ำดังกล่าวเป็นป่าเต็งรังที่เสื่อมโทรมมีความลาดชันไม่สูงมากนักไม่มีราษฎรอาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ ดังนั้นจึงได้พระราชทานพระราชดำริที่จะใช้ลุ่มน้ำดังกล่าว เป็นลุ่มน้ำสำหรับศึกษาในการพัฒนารูปแบบต่าง ๆ โดยใช้ระบบน้ำชลประทานเป็นแกนนำ และเนื่องมาจากสภาพป่าเต็งรังที่เสื่อมโทรมนี้เป็นสภาพลุ่มน้ำที่มีอยู่ค่อนข้างมากในพื้นที่ภาคเหนือ หากว่าพื้นที่ลุ่มน้ำชนิดนี้ได้รับการพัฒนาแล้วก็จะทำให้พื้นที่ดินน้ำลำธารของภาคเหนือ รวมทั้งความเป็นอยู่ของราษฎรในพื้นที่ลุ่มน้ำชนิดนี้มีสภาพดีขึ้นไปด้วย ดังนั้นสืบเนื่องมาจากแนวพระราชดำรินี้ กิจกรรมต่าง ๆ เพื่อศึกษาการพัฒนาก็ได้เริ่มขึ้นที่ลุ่มน้ำห้วยฮ่องไคร้ ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ อันเนื่องมาจากพระราชดำริ อ.ดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่แห่งนี้ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ได้พระราชทานพระราชดำริ เมื่อวันที่ 11 ธันวาคม 2525 ให้พิจารณาจัดตั้งขึ้นบริเวณป่าขุนแม่กวง อำเภอดอย

สะแกเค็ด จังหวัดเชียงใหม่ ขอบเขตพื้นที่โครงการประมาณ 8,500 ไร่ โดยมีพระราชประสงค์ที่จะให้เป็นศูนย์กลางในการศึกษา ทดลอง วิจัย เพื่อหารูปแบบการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ภาคเหนือ และเผยแพร่แก่ราษฎรให้สามารถนำไปปฏิบัติได้ด้วยตนเองต่อไป โดยทำการศึกษาพัฒนาป่าไม้ 3 อย่าง 3 วิธี เพื่อประโยชน์ 4 อย่าง คือ ไม้ใช้สอย ไม้ผล ไม้เชื้อเพลิง ซึ่งจะอำนวยประโยชน์ในการอนุรักษ์ดินและน้ำ ตลอดจนคงความชุ่มชื้นเอาไว้เป็นประโยชน์อย่างอื่นที่ 4 และพื้นที่ต้นน้ำลำธารให้ได้ผลอย่างสมบูรณ์เป็นหลัก โดยต้นทางเป็นการศึกษาสภาพพื้นที่ป่าไม้ต้นน้ำลำธาร และปลายทางเป็นการศึกษาด้านการประมงตามอ่างเก็บน้ำต่าง ๆ ผสมกับการศึกษาด้านการเกษตรกรรม ด้านปศุสัตว์และ โคนม และด้านเกษตรอุตสาหกรรม เพื่อให้เป็นศูนย์กลางที่สมบูรณ์แบบ ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อราษฎรที่จะเข้ามาศึกษา กิจกรรมต่าง ๆ ภายในศูนย์ฯ แล้วนำไปใช้ปฏิบัติอย่างได้ผลต่อไป ดังพระราชดำริ ถึงเป้าหมายของโครงการไว้ตอนหนึ่งว่า “...เป้าหมายหลักของโครงการนี้ คือ การฟื้นฟูและอนุรักษ์บริเวณต้นน้ำห้วยฮ่องไคร้ ซึ่งมีสภาพแห้งแล้งโดยเร่งด่วน โดยทดลองใช้วิธีการใหม่ ๆ เช่น การผันน้ำจากอ่างเก็บน้ำในระดับบนลงไปตามแนวร่องน้ำต่าง ๆ เพื่อช่วยให้ความชุ่มชื้นค่อย ๆ แผ่ขยายตัวออกไป สำหรับน้ำส่วนที่เหลือก็จะไหลลงอ่างเก็บน้ำในระดับต่ำลงไป เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ทางด้านเกษตรต่อไป ในการนี้ควรเริ่มปลูกป่าทดแทนตามแนวร่องน้ำ ซึ่งมีความชุ่มชื้นมากกว่าบริเวณสันเขาจึงจะทำให้เห็นผลโดยเร็ว นอกจากนี้ยังเป็นการประหยัดกล้าไม้และปลอดภัยจากไฟป่าด้วย เมื่อร่องน้ำดังกล่าวมีความชุ่มชื้นเพิ่มขึ้นลำดับต่อไปก็ควรสร้างฝายต้นน้ำเป็นระยะ ๆ เพื่อค่อย ๆ เก็บกักน้ำไว้แล้วต่อท่อไม้ไผ่ส่งน้ำออกทั้งสองฝั่งร่องน้ำอันจะเป็นการช่วยแผ่ขยายแนวความชุ่มชื้นออกไป..” (แผนแม่บท ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ, 2545-2549)

ที่ตั้งและลักษณะทั่วไป

ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ อันเนื่องมาจากพระราชดำริ ตั้งอยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติป่าขุนแม่กวง ณ ตำบลป่าเมี่ยง และตำบลแม่โป่ง อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ห่างจากตัวเมืองเชียงใหม่ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ บนถนนหลวงเส้นทางที่ 118 สายเชียงใหม่ - เชียงราย ระยะทางประมาณ 27 กิโลเมตรจากจังหวัดเชียงใหม่ โดยอยู่ทางขวามือห่างจากถนน ประมาณ 2 กิโลเมตร มีพื้นที่ประมาณ 13.60 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 8,500 ไร่ ลักษณะของพื้นที่เป็นหุบเขามีความลาดชัน เฉลี่ยประมาณ 30 % พื้นที่ลุ่มแม่น้ำมีความสูงเฉลี่ย 460 เมตร จากระดับน้ำทะเล สันเขาเป็นแนวแบ่งเขต พื้นที่ลุ่มน้ำค่อนข้างลาดชันมียอดสูงสุดอยู่บนสันเขาทางทิศตะวันออกของพื้นที่ลุ่มน้ำ สูงจากระดับน้ำทะเลประมาณ 580 เมตร

ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะภูมิอากาศในพื้นที่ลุ่มน้ำ แบ่งออกได้เป็น 3 ฤดู คือ ฤดูฝน ฤดูหนาว และฤดูร้อน โดยฤดูฝนประมาณกลางเดือนพฤษภาคม - เดือนกันยายน ฤดูหนาวตั้งแต่เดือนตุลาคม - เดือนกุมภาพันธ์ และฤดูร้อนตั้งแต่เดือนมีนาคม - เดือนพฤษภาคม ปริมาณฝนที่ตกในพื้นที่ลุ่มน้ำห้วยฮ่องไคร้ เกิดจากอิทธิพลของมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ และอิทธิพลของพายุดีเปรสชันจากทะเลจีนใต้ จากข้อมูลภูมิอากาศ ซึ่งให้เห็นว่าภูมิอากาศของพื้นที่ลุ่มน้ำมีลักษณะอากาศที่ค่อนข้างแห้งแล้ง โดยปริมาณฝนเฉลี่ยประมาณ 1,300 มิลลิเมตร โดยมีน้ำฝนตกเฉลี่ย 120 วัน น้อยกว่าเกณฑ์เฉลี่ยของประเทศไทย ความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยร้อยละ 74 อุณหภูมิเฉลี่ย 26.7 องศาเซลเซียส การคายระเหยประมาณ 900 มิลลิเมตร

ลักษณะทางธรณีวิทยา

ลักษณะทางธรณีวิทยาของพื้นที่ลุ่มน้ำห้วยฮ่องไคร้ ประกอบด้วยหิน 3 ชนิด คือ หินอัคนี หินชั้นหรือหินตะกอน และหินแปร หินอัคนีเป็นประเภทบะซอลท์ พบบริเวณตอนกลางและบางช่วงทางด้านตะวันออกและทางตอนเหนือของพื้นที่ หินชั้นพบกระจายอยู่ทั่วไปในพื้นที่ ส่วนทางตะวันออกของพื้นที่ตลอดแนวเป็นโครงสร้างทางธรณี ที่เรียกว่า รอยเลื่อน ที่ประกอบด้วยหินปูน หินดินดาน และหินทราย

ลักษณะทางปฐพีวิทยา

จากการสำรวจของกองสำรวจดิน เมื่อปี พ.ศ. 2525 พบว่า ดินในศูนย์ฯ มีทั้งหมด 12 ชุด พบมากที่สุด คือ ทำดี รองลงมา คือ ทำยาง ดี ผาลาด เนื้อดินเหนียว เจริญของ บ้านจ้อง สะดึก ลำนารายณ์ ชัยบาดาล ปากช่อง โคราช มวกเหล็ก โดยมีความลึกของดินเปลี่ยนแปลงไปตามชนิดของดิน ตั้งแต่ตื้นถึงลึกมาก มีการระบายน้ำปานกลางถึงดี ความสามารถในการให้น้ำซึมผ่านปานกลางถึงเร็ว และการไหลบ่าของน้ำปานกลางถึงเร็ว

การใช้ประโยชน์ที่ดิน

การใช้ประโยชน์ที่ดินในบริเวณศูนย์ฯ พิจารณาจากแนวพระราชดำริและสมรรถนะของดิน โดยจำแนกออกเป็น 5 ประเภท คือ

1. พื้นที่พัฒนาป่าไม้ด้วยน้ำฝน

ประกอบด้วย พื้นที่ตอนบนที่มีความลาดชันมากและไม่สามารถนำระบบชลประทานเข้าไปในพื้นที่ได้ และพื้นที่บางส่วนของตอนล่างที่รับน้ำจากอ่างเก็บน้ำที่ 1 เนื่องจากปริมาณน้ำไม่เพียงพอใส่ในร่องห้วยบางส่วนของพื้นที่ โดยเฉพาะทางด้านทิศตะวันตกมีการสร้างฝายต้นน้ำเพื่อใช้เป็นพื้นที่ที่พัฒนาป่าไม้ด้วยฝายต้นน้ำลำธารที่รองรับน้ำฝน มีการปลูกป่าเฉพาะในพื้นที่ที่ถูกทำลายหรือความหนาแน่นของป่าน้อยมาก บำรุงป่าไม้โดยการตัดต้นไม้ที่มีลักษณะไม่ดีออก ป้องกันการลักลอบการตัดไม้และขุดหน่อไม้ ตลอดจนจัดระบบป้องกันไฟป่า พื้นที่บางส่วนของที่ติดกับอ่างเก็บน้ำที่ 2 ถูกใช้สำหรับการเพาะเลี้ยงสัตว์ป่า เพื่อพัฒนาต้นน้ำรวมพื้นที่ 6,000 ไร่

2. พื้นที่พัฒนาป่าไม้ด้วยระบบน้ำชลประทาน

พื้นที่อยู่ทางด้านทิศตะวันออก ที่สามารถนำน้ำจากอ่างเก็บน้ำที่ 1 มาใช้ในพื้นที่ได้ โดยการปล่อยน้ำผ่านท่อน้ำจากสันเขา ในร่องห้วยมีการสร้างฝายต้นน้ำลำธารเป็นระยะ เพื่อกักเก็บน้ำเป็นช่อง เพื่อเพิ่มระดับน้ำผิวดินและใต้ดิน และมีการขุดคลองใส่ไถ่ขนาดเล็ก ส่งน้ำออกไปสองข้างของฝายต้นน้ำลำธาร เพิ่มความชื้นให้กระจายออกทั่วพื้นที่ ทำให้ฝายต้นน้ำดังกล่าว มีสภาพเป็นแนวกันไฟเปียกที่ลดความรุนแรงและการลุกลามของไฟ มีการปลูกเสริมป่าและระบบบำรุงและป้องกันรักษาป่า ตลอดจนจัดทำทุ่งหญ้าเพื่อเป็นอาหารสัตว์ป่า ปลูกไม้ที่ให้ผลเป็นอาหารสัตว์ป่า พร้อมทั้ง ปลูกไม้ไผ่ ไม้ผลในร่ม พริกไทย หวาย และมะกอกหลวง (มะคา-เคเมีย) ผสมในป่า กล่าวได้ว่าเป็นรูปแบบการพัฒนาป่าไม้แบบเข้มข้นเพื่อประโยชน์แบบอนุก-ประสงค์ รวมพื้นที่ทั้งหมดประมาณ 800 ไร่

3. พื้นที่พัฒนาการเกษตร

เป็นพื้นที่ตอนกลางของกลุ่มน้ำ โดยทดสอบการทำเกษตรแบบอุตสาหกรรมและผสมผสานกับการปลูกป่าในรูปวนเกษตร ตลอดจนหารูปแบบการเพาะปลูกที่เหมาะสมกับสังคมชนบทในภาคเหนือตอนบนและอนุรักษ์ดินและน้ำ ประกอบด้วย การทดสอบปลูกข้าว และพืชไร่อื่นๆ ไม้ผล สมุนไพร พืชผักพื้นบ้าน ไม้ดอกไม้ประดับ พืชเพื่ออุตสาหกรรมพื้นบ้าน ตลอดจนเป็นแหล่งสะสมพันธุ์กรรมพืช ทั้งไม้พื้นบ้านและไม้ที่นำเข้ามาจากแหล่งอื่นทั้งในและนอกประเทศ รวมพื้นที่ทั้งหมดประมาณ 600 ไร่

4. พื้นที่พัฒนาการปลูกลีงสัตว์

ในตอนล่างของพื้นที่ซึ่งอยู่ติดกับอ่างเก็บน้ำที่ 7 ถูกจัดให้เป็นพื้นที่ใช้ในกิจกรรมการเลี้ยงสัตว์ เป็นการเลี้ยงสัตว์ในสภาพป่าโปร่ง เพื่อเพิ่มคุณค่าของป่า ทั้งหารูปแบบการเลี้ยงสัตว์ที่เหมาะสมกับสภาพป่าไม้ในภาคเหนือตอนบน ทั้งในแง่ของการผลิตอาหารและเพิ่มประสิทธิภาพของป่าในรูปของการเจริญเติบโตของไม้ป่า และการกระจายของลูกไม้ สัตว์ที่เลี้ยงส่วนใหญ่ คือ วัวนม นอกจากนี้ยังมี ไก่ เป็ด ห่าน และสุกร รวมพื้นที่ทั้งหมดประมาณ 70 ไร่

5. พื้นที่อ่างเก็บน้ำและพัฒนาการประมง

อ่างเก็บน้ำในศูนย์ฯ มีทั้งหมด 7 อ่าง ประกอบด้วยอ่างใหญ่ 3 อ่าง ถูกสร้างมาเพื่อกักเก็บน้ำไว้ใช้ในพื้นที่ต่าง ๆ นอกจากนั้นใช้ในกิจกรรมการทดลองการ เลี้ยงปลาในอ่างเก็บน้ำ ตลอดจนศึกษาการจัดการบริหารแหล่งน้ำเพื่อการประมง โดยเฉพาะการจัดให้มีการบริหาร จับปลาของชาวบ้านหมู่บ้านปางเรียงเรือ และยังเป็นที่พักผ่อนหย่อนใจของประชาชนที่เข้ามา ตกปลา รวมพื้นที่ทั้งหมดประมาณ 400 ไร่

ลักษณะพืชพรรณ

ป่าไม้ในบริเวณลุ่มน้ำประกอบด้วยป่าเต็งรังเป็นส่วนใหญ่ มีป่าเบญจพรรณบางส่วนในร่องห้วย เนื่องจากป่าเคยถูกนำไม้ออกทำให้มีสภาพทรุดโทรมในช่วงเริ่มต้นโครงการ หลังจากที่ได้รับบริการป้องกันมานานกว่า 10 ปี ทำให้สภาพป่าฟื้นตัว การเจริญเติบโตของต้นไม้ดีขึ้น กล้าไม้งอกในป่ามากขึ้น อาจกล่าวได้ว่าป่าอยู่ในช่วงของการทดแทนธรรมชาติ พรรณไม้เด่น ได้แก่ เต็ง รัง เหียง รัก แก้ง ยางพลวง กุ๊ก ยอป่า ก้านเหลือง มะกิม มะนะ รกฟ้า ตะแบก จี๊ว ตะคร้อ สมอ พิกุล แก้งเลียง ปอจีแฮด ส้านใหญ่ สัก ปอฝ้าย และก่อแดง ประกอบด้วยชั้นเรือนยอดประมาณ 2 ชั้น ไม้ใหญ่มีความสูงมากกว่า 10 เมตร ประมาณ 23 ต้นต่อไร่ ไม้ชั้นล่างประมาณ 70 ต้น และไม้พื้นล่าง ได้แก่ คมบางหนา สาบแร้งสาบกา กระต่ายจาม ตาลเดี่ยว ดาวเรืองป่า ส้อมควา ผักกาดฤาษี หนวดแดง และสาบเสือ

งานศึกษาและพัฒนากลึงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ

ประวัติความเป็นมา

งานศึกษาและพัฒนากลึงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำเป็นหน่วยงานหนึ่ง สังกัดฝ่ายศึกษา และพัฒนาป่าไม้ ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ อันเนื่องมาจากพระราชดำริ ได้ดำเนินการจัดตั้ง ขึ้นมาตามแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เพื่อให้เป็นศูนย์รวมของการศึกษา วิจัยวิทยาการแผนใหม่ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมอาชีพ และรูปแบบพัฒนาสภาพแวดล้อม และการ อนุรักษ์พื้นที่ต้นน้ำที่เหมาะสม และนำผลการศึกษาที่ได้มาสาธิตเผยแพร่ให้แก่ส่วนราชการและ ประชาชนในภูมิภาค ได้เรียนรู้นำไปปฏิบัติได้ โดยเฉพาะงานศึกษาและพัฒนากลึงสัตว์ป่าใน พื้นที่ต้นน้ำ จึงได้เริ่มจัดตั้งในปี 2531 โดยกรมป่าไม้ กองอนุรักษ์สัตว์ป่าเดิม เข้าไปดำเนินการศึกษา ทดลองการเลี้ยงและขยายพันธุ์สัตว์ป่าชนิดที่หายากใกล้จะสูญพันธุ์ หรือสัตว์ป่าท้องถิ่นที่มีค่าทาง เศรษฐกิจ เพื่อคัดเลือกและขยายพันธุ์ให้มีปริมาณเพิ่มมากขึ้นเป็นการป้องกันมิให้สัตว์ป่าสูญพันธุ์ และส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่นได้ศึกษาหาความรู้จากสัตว์ป่าที่เพาะเลี้ยง ตลอดจนวิธีการเพาะ เลี้ยงสัตว์ป่าที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ สามารถนำไปประกอบอาชีพการเพาะเลี้ยงสัตว์ป่าเป็น อาชีพเสริมรายได้ในครอบครัวได้ (ฝ่ายศึกษาและพัฒนาป่าไม้, 2546)

ที่ตั้งและอาณาเขต

งานศึกษาและพัฒนากลึงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ตั้งอยู่บริเวณอ่างเก็บที่ 2 ภายในพื้นที่ ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ มีเนื้อที่ประมาณ 52 ไร่ อาณาเขตติดต่อดังนี้

ทิศเหนือ	จดงานศึกษาและวิจัยเกี่ยวกับการอนุรักษ์ดินและน้ำ
ทิศใต้	จดงานศึกษาและทดลองเพื่อการอนุรักษ์และพัฒนาอาชีพเลี้ยงกบ
ทิศตะวันตก	จดงานพัฒนาที่ดิน
ทิศตะวันออก	จดอ่างเก็บน้ำที่ 2

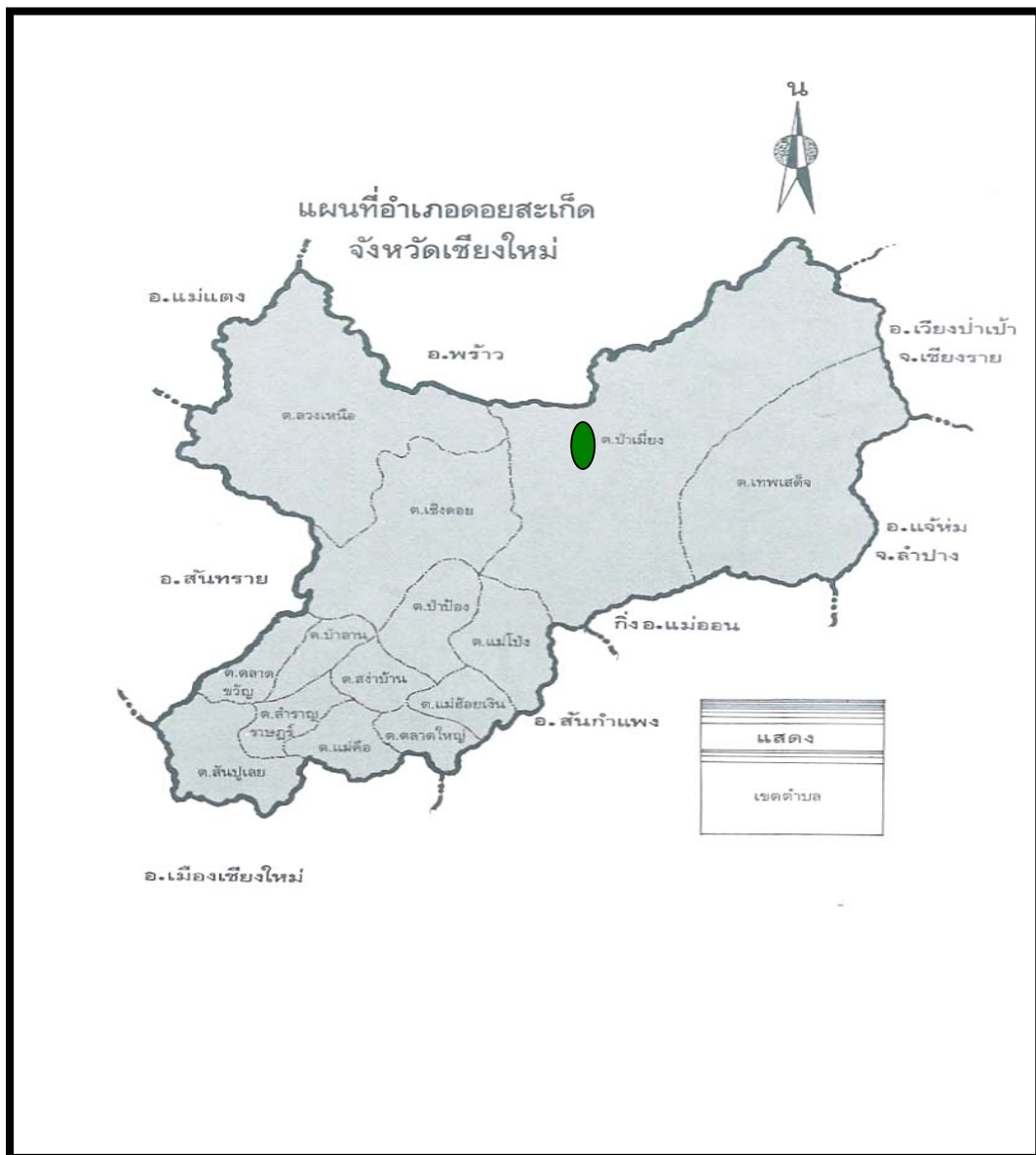
วัตถุประสงค์

1. เพื่อสนองตามแนวพระราชดำริ
2. เพื่อเพาะเลี้ยงและขยายพันธุ์สัตว์ป่าที่มีค่าหายากใกล้จะสูญพันธุ์ให้มีปริมาณเพิ่มมากขึ้นสามารถนำปล่อยคืนสู่ป่าธรรมชาติ เพื่อรักษาความสมดุลทางธรรมชาติ
3. เพื่อเป็นที่ศึกษา วิจัย ทางด้านการเพาะเลี้ยงและขยายพันธุ์สัตว์ป่า
4. เพื่อเป็นสถานที่ให้ความรู้ด้านการอนุรักษ์สัตว์ป่าแก่นักเรียน นักศึกษาและประชาชนทั่วไปที่สนใจ
5. เพื่อเป็นการปลูกฝัง จิตสำนึก ห่วงแหนงให้นักเรียน นักศึกษา ประชาชนทั่วไปในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ โดยเฉพาะป่าไม้และสัตว์ป่า
6. เพื่อส่งเสริมอาชีพการเลี้ยงสัตว์ป่าไปสู่ประชาชน เพื่อเป็นรายได้เสริม
7. เพื่อเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและสถานที่พักผ่อนหย่อนใจของประชาชนชาวจังหวัดเชียงใหม่อีกหนึ่งแห่งหนึ่ง

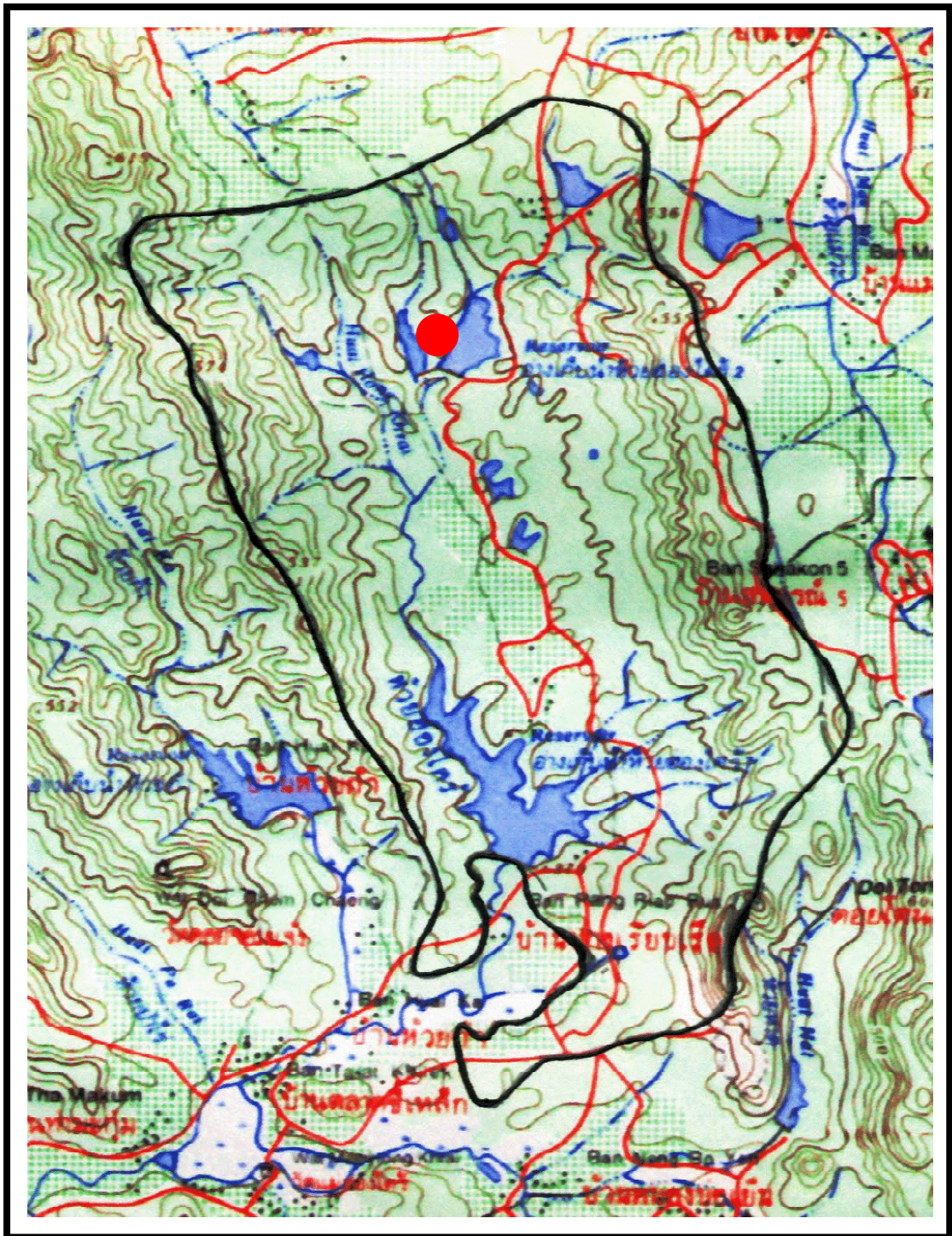
กิจกรรมดำเนินงาน

1. เพาะเลี้ยงและขยายพันธุ์สัตว์ป่า จำนวน 33 ชนิด 386 ตัว คือ กวางป่า เก้ง เนื้อทราย นกยูง ไก่ฟ้า ไก่ป่า ลิง ชะนี หมีขอ เต่า และนกชนิดต่าง ๆ
2. ปรับปรุงสถานแวดล้อมให้เหมาะสมกับเป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่า
3. ปลูกพืชอาหารสัตว์ป่า เช่น หว่า ไทร ตะขบ กัลยัย มะละกอ กล้วยชนิดต่าง ๆ
4. ป้องกันดูแลรักษาอนุบาลโรคสัตว์ป่าที่จะเกิดขึ้นตลอดจนทำการตรวจสอบสุขภาพสัตว์ป่า

5. ส่งเสริม เผยแพร่ ให้ความรู้ด้านการอนุรักษ์สัตว์ป่าและการเพาะเลี้ยงสัตว์ป่าให้แก่
นักเรียน นักศึกษา และประชาชนผู้สนใจ
6. อำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวที่มาเยี่ยมชมและศึกษาดูงาน
7. ส่งเสริม สาธิต อบรม การเพาะเลี้ยงสัตว์ป่าให้แก่ประชาชนเป็นอาชีพเสริมรายได้

ภาพที่ 1 — แสดงพื้นที่ตั้งอำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่
● แสดงที่ตั้ง ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ อันเนื่องมาจากพระราชดำริ

ภาพที่ 2 — แสดงพื้นที่ ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ อันเนื่องมาจากพระราชดำริ
 ● แสดงที่ตั้ง งานศึกษาและพัฒนการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็นที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวในงานศึกษาและพัฒนาล่องเรือสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ยังไม่มีผู้ใดศึกษา ผู้วิจัยจึงได้ค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาเพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาและตั้งสมมติฐาน ดังนี้

พันทิพา (2530) ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อแผนพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก บริเวณอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจกับการเดินทางมาท่องเที่ยวพักผ่อนหย่อนใจ ณ อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ และเหตุผลที่เลือกมาท่องเที่ยว คือ ชอบสภาพแวดล้อมที่เป็นธรรมชาติ สำหรับความสนใจในประเภทกิจกรรมนันทนาการ พบว่า กิจกรรมที่ได้รับความนิยมมากที่สุด คือ การเดินป่า รองลงมาคือ การถ่ายรูปและการตั้งค่ายพักแรม

จันทรรักษ์ (2535) ได้ศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของเยาวชนเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์ป่า คือ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพของบิดามารดา หรือผู้ปกครอง

สุรินทร์ (2535) ได้ศึกษาความคิดเห็นของราษฎรบริเวณเขตห้ามล่าสัตว์ป่าบึงบอระเพ็ดต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรนก พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันในความคิดเห็นเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรนกของราษฎรที่มีระดับการศึกษาและระยะเวลาการตั้งถิ่นฐานแตกต่างกัน แต่ราษฎรที่ได้รับข่าวสารแตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรนกที่ต่างกัน กล่าวคือราษฎรที่ได้รับข่าวสารมาก จะมีแนวโน้มของความคิดเห็นต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรนกในทางบวกมากขึ้นด้วย

ธีรเบศร์ (2544) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของชุมชน โดยรอบพื้นที่อุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิ้ว จังหวัดจันทบุรี พบว่า รายได้รวมของครัวเรือนต่อปี มีผลต่อความคิดเห็นด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ยุวดี (2537) ศึกษาความคิดเห็นของชาวกะเหรี่ยงในตำบลแก่นมะกรูด อำเภอบ้านไร่ จังหวัดอุทัยธานี ต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ พบว่า การได้ฟังข่าวสารมีผลต่อความคิดเห็นต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ชุมพล (2544) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการใช้ประโยชน์และการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของราษฎรบริเวณเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าแม่ น้ำกาซี จังหวัดราชบุรี สรุปว่า ความรู้ด้านทรัพยากรป่าไม้มีผลต่อความคิดเห็นด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยเรื่องนี้ ได้กำหนดตัวแปรอิสระ และตัวแปรตาม ดังภาพที่ 3 อธิบายได้ดังนี้

ตัวแปรอิสระ

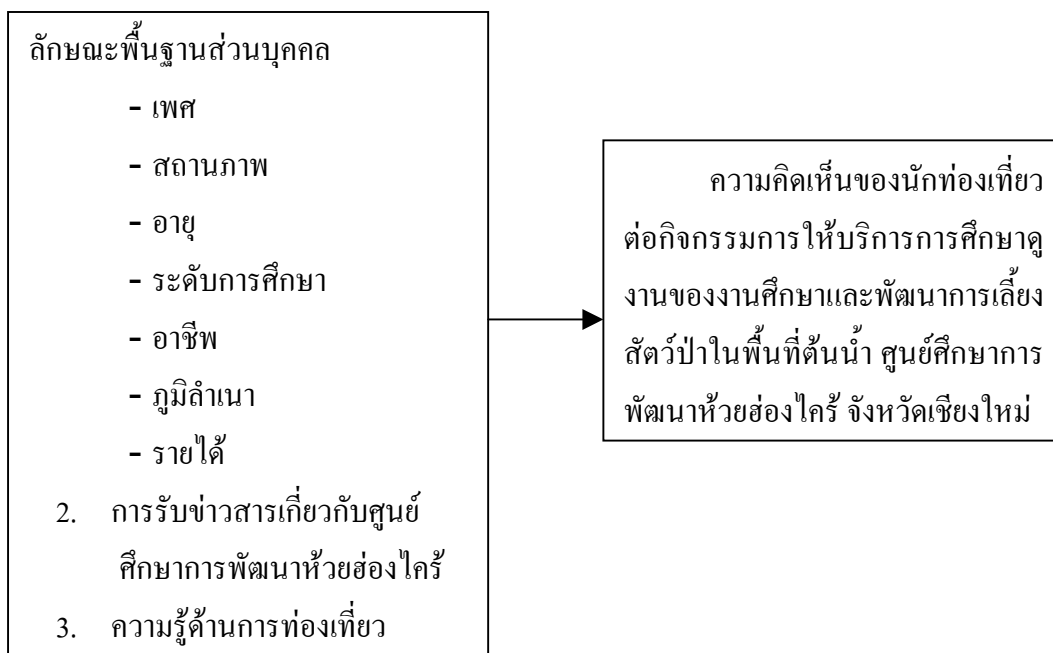
1. ลักษณะพื้นฐานส่วนบุคคลเกี่ยวกับเพศ สถานภาพ อายุ การศึกษา อาชีพ ภูมิลำเนา และรายได้
2. การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้
3. ความรู้ด้านการท่องเที่ยว

ตัวแปรตาม

ได้แก่ ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาดูงานของงานศึกษาและพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ จังหวัดเชียงใหม่

ตัวแปรอิสระ (X)

ตัวแปรตาม (Y)

ภาพที่ 3 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับ ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการ การศึกษา คุณภาพของงานศึกษาและพัฒนาศึกษาสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ในศูนย์ศึกษาศึกษา การพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ จังหวัดเชียงใหม่

สมมติฐานในการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 ลักษณะพื้นฐานส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็น ต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาคุณภาพของงานศึกษาและพัฒนาศึกษาสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ดังนี้

1. เพศ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาคุณภาพของงาน ศึกษาและพัฒนาศึกษาสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ

2. สถานภาพ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาคุณภาพของงานศึกษาและพัฒนาคณิตศาสตร์ในพื้นที่ย่าน
3. อายุ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาคุณภาพของงานศึกษาและพัฒนาคณิตศาสตร์ในพื้นที่ย่าน
4. การศึกษา มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาคุณภาพของงานศึกษาและพัฒนาคณิตศาสตร์ในพื้นที่ย่าน
5. อาชีพ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาคุณภาพของงานศึกษาและพัฒนาคณิตศาสตร์ในพื้นที่ย่าน
6. ภูมิลำเนา มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาคุณภาพของงานศึกษาและพัฒนาคณิตศาสตร์ในพื้นที่ย่าน
7. รายได้ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาคุณภาพของงานศึกษาและพัฒนาคณิตศาสตร์ในพื้นที่ย่าน

สมมติฐานที่ 2 การรับรู้ข่าวสาร มีความสัมพันธ์กับ ความคิดเห็นต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาคุณภาพของงานศึกษาและพัฒนาคณิตศาสตร์ในพื้นที่ย่าน

สมมติฐานที่ 3 ความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อกิจกรรมการให้บริการ การศึกษาคุณภาพของงานศึกษาและพัฒนาคณิตศาสตร์ในพื้นที่ย่าน

อุปกรณ์และวิธีการ

อุปกรณ์

1. เอกสาร ตำรา วิทยานิพนธ์ และข้อมูลจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยเรื่องนี้
2. แบบสอบถาม ที่สร้างขึ้นจากแนวคิด ทฤษฎี หลักการ และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งแบบสอบถามในการวิจัยในครั้งนี้แบ่งออกเป็น 5 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของนักทอ่งที่เกี่ยวข้องที่มาศึกษาปฏิบัติงานในงานศึกษาและพัฒนากการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ จำนวน 7 ข้อ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเพื่อวัดความรู้ด้านการทอ่งเกี่ยวของนักทอ่งที่เกี่ยวข้องที่มาศึกษาปฏิบัติงานในงานศึกษาและพัฒนากการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ โดยการให้เลือกตอบคำถามแบบมี 2 ตัวเลือก คือ ใช่/ไม่ใช่ ข้อคำถามมีจำนวน 26 ข้อ

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเพื่อวัดการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ โดยเป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเพื่อให้ได้ ข้อมูลเกี่ยวกับการได้รับข้อมูล ข่าวสาร จากจำนวนสื่อของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยให้เลือกตอบ (Checklist) ตามชนิดของสื่อที่นักทอ่งเกี่ยวได้รับทราบข้อมูล ในเรื่องศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งมีอยู่จำนวน 8 สื่อ

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักทอ่งเกี่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาปฏิบัติงานของงานศึกษาและพัฒนากการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นและความรู้สึกของนักทอ่งเกี่ยวที่มีต่อข้อความในแบบสอบถาม จำนวน 30 ข้อ

ส่วนที่ 5 เป็นคำถามปลายเปิด เพื่อรับทราบปัญหาและข้อเสนอ จากนักทอ่งเกี่ยวที่มาศึกษาปฏิบัติงาน ของงานศึกษาและพัฒนากการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ

วิธีการ

1. ศึกษาข้อมูลจากเอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องความคิดเห็น การท่องเที่ยว และข้อมูลพื้นฐานของศูนย์ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ อันเนื่องมาจากพระราชดำริ

2. กำหนดประชากรเป้าหมาย ซึ่งหมายถึงนักท่องเที่ยวที่เข้ามาศึกษาดูงานในงศึกษาและพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ ในปี พ.ศ. 2547 โดยคำนวณขนาดตัวอย่างจากนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวใน ปี 2546 จำนวน 24,799 คน เฉลี่ยต่อเดือน 2,066 คน ซึ่งคำนวณโดยใช้หลักการคำนวณของ Yamane 's (อ้างโดย บุญธรรม, 2536)

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

เมื่อ

n = จำนวนนักท่องเที่ยวที่ต้องการศึกษา

N = จำนวนนักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมายทั้งหมด

e = ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง

จากการคำนวณนักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมายทั้งหมด 2,066 คน กำหนดความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง เท่ากับ 0.05 หมายถึง ในการสุ่มตัวอย่าง 100 ครั้ง มีโอกาสผิดพลาดได้เพียง 5 ครั้ง ดังนั้นจากสูตรของ Yamane จะได้จำนวนนักท่องเที่ยวที่ต้องการศึกษาเท่ากับ 335 คน

3. การทดสอบแบบสอบถาม

นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเพื่อเก็บข้อมูลมาทำการทดสอบค่าความเที่ยงตรง (validity) และหาค่าความเชื่อมั่น (reliability) ดังนี้

3.1 การทดสอบความเที่ยงตรง (validity) ผู้ศึกษาได้สร้างแบบสอบถาม แล้วนำไปปรึกษาคณะกรรมการที่ปรึกษา และผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเที่ยงตรงของแบบทดสอบ และมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) สามารถวัดในสิ่งที่ต้องการวัดได้ ครอบคลุมและตรงตามจุดมุ่งหมายของการศึกษาในครั้งนี้ หลังจากนั้นก็นำมาปรับปรุงแก้ไขได้แบบสอบถามไปทดลองใช้ต่อไป

3.2 ทดสอบความเชื่อมั่น (reliability) ผู้ศึกษาได้นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (try-out) กับกลุ่มประชากรที่มีได้เลือกเป็นตัวอย่างที่จะศึกษา จำนวน 30 ชุด แล้วนำข้อมูลมาทำการวิเคราะห์หาค่าทางสถิติ ดังนี้

(1) ความรู้ด้านการท่องเที่ยว ใช้สูตร KR-20 ของ Kruder Richardson โดยมีค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา เท่ากับ 0.77 (ตารางผนวกที่ 1)

(2) ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาคุณภาพของงานศึกษาและพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ ใช้ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของ ครอนบาค (Cronbach's reliability coefficient alpha) (บุญเรียง, 2539) ผลการวิเคราะห์ความเชื่อมั่น (reliability) และค่าความสอดคล้องภายใน (Internal Consistancy) ของแบบสอบถามความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว เมื่อพิจารณาจากค่า Item Test Correlation แล้วสามารถคัดข้อคำถามได้ จำนวน 30 ข้อ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา เท่ากับ .9804 (ตารางผนวกที่ 2)

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักท่องเที่ยวที่เข้ามาศึกษาคุณภาพในงานศึกษาและพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ โดยทำการเก็บข้อมูลนักท่องเที่ยวทุกกลุ่ม ๆ ละ 2 คน แยกเป็นเพศชาย เพศหญิง เก็บทุกวัน โดยมีผู้ช่วยเก็บข้อมูล 4 คน ที่ได้ผ่านการฝึกอบรมมาแล้ว โดยแจกแบบสอบถามให้นักท่องเที่ยวกรอกแบบสอบถามเอง (Self administer) แล้วนำแบบสอบถามกลับมาตรวจและคัดเลือกฉบับที่ไม่สมบูรณ์ออกจนเหลือ 293 ชุด

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยในครั้งนี้ เมื่อได้แบบสอบถามและตรวจความเรียบร้อยแล้ว ได้ทำการจัดหมวดหมู่ ลงรหัส ลงคะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด และประมวลผลวิเคราะห์ ข้อมูลด้วย โปรแกรมสำเร็จรูป ทางคอมพิวเตอร์

5.1 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

สถิติที่ใช้ในการนำเสนอและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานในครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. สถิติแบบพรรณนา (Descriptive statistics) แสดงการแจกแจงความถี่ (Frequency) โดยระบุค่าของข้อมูลเป็นร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) สำหรับอธิบายข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยงที่มาศึกษาดูงานในงานศึกษาและพัฒนากล่องเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ

2. การทดสอบ เพื่อหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยงที่มารับข้อมูลข่าวสาร และความรู้ด้านการท่องเที่ยว กับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยงที่มีต่อ กิจกรรมการให้บริการการศึกษาดูงานในงานศึกษาและพัฒนากล่องเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ จังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้สถิติ ไคสแควร์ (χ^2 - test)

3. กำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01

5.2 การวัดตัวแปร

ในการครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้กำหนดเกณฑ์เพื่อประเมินค่า และแปลความหมายคะแนนที่ได้จากการรวบรวมข้อมูล ดังต่อไปนี้

1. ความรู้ด้านการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยงที่มาศึกษาดูงานในงานศึกษาและพัฒนากล่องเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ

เกณฑ์การให้คะแนน (ดังเฉลยคำตอบที่ถูกต้องในภาคผนวก ข หน้า 169) สำหรับผู้ตอบคำถามได้ถูกต้อง ให้คะแนน 1 คะแนน และผู้ที่ตอบคำถามผิดให้คะแนน 0 คะแนน ผู้ศึกษาได้ทำการตรวจและให้คะแนน จากนั้นก็รวมคะแนน และแปลความหมายจากค่าร้อยละ ส่วนการประเมินความรู้ด้านการท่องเที่ยว ว่าอยู่ในระดับใด จากข้อคำถาม 26 ข้อ ผู้ศึกษาได้กำหนดเกณฑ์

การประเมิน โดยการแปลผลคะแนนรวมทุกข้อ แล้วนำมาจัดช่วงคะแนนออกเป็น 3 ช่วง จากคะแนนสูงสุดที่กลุ่มทำคะแนนได้ คือ 26 คะแนน และต่ำสุด คือ 7 คะแนน ได้ดังนี้

$$\frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} = \frac{26 - 7}{3} = 6.33$$

การแปลความหมาย (ภาพรวม 26 ข้อ)

ค่าคะแนน 20 - 26 หมายถึง นักท่องเที่ยวที่มาศึกษาดูงานในงานศึกษาและพัฒนากาเลียงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ มีความรู้ด้านการท่องเที่ยว ในระดับสูง

ค่าคะแนน 13 - 19 หมายถึง นักท่องเที่ยวที่มาศึกษาดูงานในงานศึกษาและพัฒนาการเลียงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ มีความรู้ด้านการท่องเที่ยวในระดับปานกลาง

ค่าคะแนน 7 - 12 หมายถึง นักท่องเที่ยวที่มาศึกษาดูงานในงานศึกษาและพัฒนาการเลียงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ มีความรู้ด้านการท่องเที่ยวในระดับต่ำ

2. การได้รับข้อมูลข่าวสารจากจำนวนสื่อของนักท่องเที่ยวที่มาศึกษาดูงานในงานศึกษาและพัฒนากาเลียงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ ซึ่งประกอบด้วยจำนวนสื่อ 8 สื่อ ให้ผู้ตอบเลือกตอบตามความเป็นจริง และเลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

เกณฑ์การให้คะแนน ให้คะแนน 1 คะแนนสำหรับสื่อที่นักท่องเที่ยวเลือกตอบว่าได้รับข้อมูลข่าวสาร เรื่องศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ หากสื่อชนิดใดที่นักท่องเที่ยวไม่เลือกตอบ ให้คะแนน 0 คะแนน

การแปลความหมายค่าคะแนน เพื่ออธิบายการได้รับข้อมูลข่าวสารจากจำนวนสื่อของนักท่องเที่ยว ใช้ค่าคะแนนเฉลี่ยจากจำนวนสื่อที่เลือกตอบ โดยจำนวนสื่อที่นักท่องเที่ยวได้รับ

ข้อมูลข่าวสารมากที่สุด มีจำนวน 7 สื่อ ต่ำที่สุด จำนวน 1 สื่อ ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.20 ในการกำหนดระดับการได้รับข้อมูล ข่าวสาร มีดังนี้

ได้รับข้อมูลข่าวสารจำนวน 1 - 2 สื่อ หมายความว่าได้รับข้อมูลข่าวสาร ในระดับน้อย
ได้รับข้อมูลข่าวสารจำนวน 3 - 7 สื่อ หมายความว่าได้รับข้อมูลข่าวสาร ในระดับมาก

3. ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวก่อถึงต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาดูงานของงานศึกษาและพัฒนการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ ซึ่งประกอบด้วยข้อคำถามแบบมาตรวัดประมาณค่า 5 ระดับ เพื่อประเมินความความคิดเห็น มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

เหมาะสมอย่างยิ่ง	ให้คะแนน เท่ากับ	5	คะแนน
เหมาะสม	ให้คะแนน เท่ากับ	4	คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้คะแนน เท่ากับ	3	คะแนน
ไม่เหมาะสม	ให้คะแนน เท่ากับ	2	คะแนน
ไม่เหมาะสมอย่างยิ่ง	ให้คะแนน เท่ากับ	1	คะแนน

หลังจากทำการตรวจและให้คะแนนแล้ว ได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลผลคะแนน ดังนี้

การแปลความหมาย การอธิบายความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวก่อถึงต่อกิจกรรมการศึกษาดูงาน ของงานศึกษาและพัฒนการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ในศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ จังหวัดเชียงใหม่ ใช้ค่าคะแนนเฉลี่ยในการกำหนดระดับความคิดเห็นตามความกว้างของอันตรภาคชั้น โดยใช้เกณฑ์

$$\frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} = \frac{5 - 1}{5} = 0.80$$

ช่วงคะแนนเฉลี่ยและความหมาย (รายชื่อ)

ค่าคะแนน 1.00 - 1.80 หมายถึง นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นว่า กิจกรรมการให้บริการการศึกษาคุณภาพ ของงานศึกษาและพัฒนาร่องสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ในศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ จังหวัดเชียงใหม่ ตามข้อคำถามนั้น ๆ **ไม่มีความเหมาะสมอย่างยิ่ง**

ค่าคะแนน 1.81 - 2.60 หมายถึง นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นว่า กิจกรรมการให้บริการการศึกษาคุณภาพ ของงานศึกษาและพัฒนาร่องสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ในศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ จังหวัดเชียงใหม่ตามข้อคำถามนั้น ๆ **ไม่มีความเหมาะสม**

ค่าคะแนน 2.61 - 3.40 หมายถึง นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นว่ากิจกรรมการให้บริการการศึกษาคุณภาพ ของงานศึกษาและพัฒนาร่องสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ในศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ จังหวัดเชียงใหม่ ตามข้อคำถามนั้น ๆ **มีความมาเนใจ**

ค่าคะแนน 3.41 - 4.20 หมายถึง นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นว่า กิจกรรมการศึกษาคุณภาพ ของงานศึกษาและพัฒนาร่องสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ในศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ จังหวัดเชียงใหม่ตามข้อคำถามนั้น ๆ **มีความเหมาะสม**

ค่าคะแนน 4.21 - 5.00 หมายถึง นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นว่า กิจกรรมการให้บริการการศึกษาคุณภาพ ของงานศึกษาและพัฒนาร่องสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ในศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ จังหวัดเชียงใหม่ตามข้อคำถามนั้น ๆ **มีความเหมาะสมอย่างยิ่ง**

การจัดกลุ่มตัวแปร

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้จัดหมวดหมู่ของตัวแปร เพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลและทดสอบสมมติฐาน ดังนี้

1. ตัวแปร เพศ จัดหมวดหมู่เป็น 2 กลุ่ม คือ เพศชาย และเพศหญิง
2. ตัวแปรสถานภาพ ในการจัดกลุ่มสถานภาพของนักท่องเที่ยว ได้แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ โสดกับสมรส โดยรวมกลุ่มนักท่องเที่ยว ม่าย/หย่าร้างเข้ากับสมรส

3. ตัวแปรอายุ ในการแบ่งกลุ่มอายุเพื่อพิสูจน์สมมติฐาน ผู้วิจัยได้แบ่ง ออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีอายุระหว่าง 9-26 ปี ระหว่าง 27-46 ปี และ อายุ 47 ปีขึ้นไป

4. ตัวแปรการศึกษา จัดหมวดหมู่ เป็น 3 กลุ่ม คือ ประถมศึกษา มัธยมศึกษา และสูงกว่า มัธยมศึกษา

5. ตัวแปรอาชีพ ในการแบ่งกลุ่มอาชีพของนักท่งเกี่ยวข้องเพื่อใช้ในการพิสูจน์สมมติฐาน ผู้วิจัยได้แบ่ง ออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ อาชีพ นักเรียน อาชีพเกษตรกร อาชีพส่วนตัว และอาชีพ อื่น ๆ โดยได้รวมกลุ่มอาชีพ พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัท ข้าราชการ เป็นอาชีพอื่น ๆ

6. ตัวแปรภูมิลำเนา ในการแบ่งกลุ่มอาชีพของนักท่งเกี่ยวข้องเพื่อใช้ในการพิสูจน์สมมติฐาน ผู้วิจัยได้แบ่ง ออกเป็น 2 กลุ่ม คือ ภูมิลำเนาจังหวัดเชียงใหม่ และจังหวัดอื่น

7. ตัวแปรรายได้เฉลี่ย/เดือน โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของรายได้ต่อเดือน คือ 3,920.85 บาท จึงจัดหมวดหมู่ ได้เป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ไม่มีรายได้ กลุ่มที่มีรายได้ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย คือ มีรายได้ น้อยกว่า 4,000 บาท และมีรายได้มากกว่า 4,000 บาท

8. ตัวแปรการได้รับข้อมูลข่าวสาร โดยพิจารณาแบ่งกลุ่มจากค่าเฉลี่ยของจำนวนสื่อ ที่ได้รับ ข้อมูล ซึ่งเท่ากับ 2.20 สื่อ จึงแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ การได้รับข้อมูลข่าวสารน้อย (1-2 สื่อ) การได้รับ ข้อมูลข่าวสาร มาก (3-7 สื่อ)

9. ตัวแปรความรู้ ด้านการท่งเกี่ยวข้อง แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ ความรู้สูง (จำนวน 20-26 คะแนน) ความรู้ปานกลาง (จำนวน 13-19 คะแนน) และความรู้ต่ำ (จำนวน 7-12 คะแนน)

ผลการศึกษาและข้อวิจารณ์

การศึกษา เรื่องความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาของงานศึกษาและพัฒนาลีขงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ในศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ จังหวัดเชียงใหม่ ผู้ศึกษาได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลลักษณะพื้นฐานของนักท่องเที่ยวที่มาศึกษาดูงานในงานศึกษาและพัฒนาลีขงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ในศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ จังหวัดเชียงใหม่

ตอนที่ 2 ความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวที่มาศึกษาดูงานในงานศึกษาและพัฒนาลีขงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ในศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ จังหวัดเชียงใหม่

ตอนที่ 3 การได้รับข่าวสารเกี่ยวกับศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ ของนักท่องเที่ยวที่มาศึกษาดูงานในงานศึกษาและพัฒนาลีขงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ในศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ จังหวัดเชียงใหม่

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาของงานศึกษาและพัฒนาลีขงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ในศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ จังหวัดเชียงใหม่

ตอนที่ 5 การทดสอบสมมติฐาน

ตอนที่ 6 ปัญหา ข้อเสนอแนะ

ตอนที่ 1 ข้อมูลลักษณะพื้นฐานของนักท่องเที่ยวที่มาศึกษาดูงานในงานศึกษาและพัฒน
การเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ในศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ จังหวัดเชียงใหม่

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะพื้นฐานของนักท่องเที่ยวที่มาศึกษาดูงานในงานศึกษาและพัฒนากการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ในศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ จังหวัดเชียงใหม่ ในเรื่อง เพศ สถานภาพ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ ภูมิลำเนา และรายได้ ปรากฏผลดังแสดงในตารางที่ 1 อธิบายได้ดังนี้

เพศ พบว่า นักท่องเที่ยวที่มาศึกษาดูงานในงานศึกษาและพัฒนากการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ในศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ จังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย คิดเป็น ร้อยละ 59.7 และเป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 40.3

สถานภาพ พบว่า นักท่องเที่ยวที่มาศึกษาดูงานในงานศึกษาและพัฒนากการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ในศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ จังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่ เป็นคนโสด คิดเป็นร้อยละ 53.9 และทำการสมรสมีครอบครัวแล้ว คิดเป็นร้อยละ 41.7 โดยเป็นมาย่/หย่าร้างหรือแยกกันอยู่กับครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 4.4

อายุ พบว่า นักท่องเที่ยวที่มาศึกษาดูงานในงานศึกษาและพัฒนากการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ในศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีอายุต่ำสุด คือ 9 ปี และสูงสุด 78 ปี อายุเฉลี่ยคือ 28.37 ปี โดยส่วนใหญ่กลุ่มที่มาศึกษาดูงานจะมีอายุระหว่าง 9 - 16 ปี ซึ่งเป็นกลุ่มที่กำลังศึกษาอยู่ คิดเป็นร้อยละ 33.1 รองลงมาตามลำดับ คือ กลุ่มที่มีอายุระหว่าง 37 - 46 ปี คิดเป็นร้อยละ 22.9 กลุ่มที่มีอายุระหว่าง 17 - 26 ปี คิดเป็นร้อยละ 18.8 กลุ่มที่มีอายุระหว่าง 27 - 36 ปี คิดเป็นร้อยละ 12.3 และกลุ่มที่มาศึกษาดูงานในงานศึกษาและพัฒนากการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ในศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ จังหวัดเชียงใหม่ มีจำนวนน้อยที่สุด คือ กลุ่มผู้สูงอายุที่มีอายุระหว่าง 67 - 78 ปี คิดเป็นร้อยละ 0.1

ระดับการศึกษา พบว่า นักท่องเที่ยวที่มาศึกษาดูงานในงานศึกษาและพัฒนากการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ในศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ จังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่เกือบครึ่งของนักท่องเที่ยวที่มาดูงาน จบการศึกษาในระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 41.7 รองลงมาคือ มัธยมศึกษา แยกเป็นตอนต้น ร้อยละ 20.1 และมัธยมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ 17.1 นอกนั้น

จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 13.3 อนุปริญญา คิดเป็นร้อยละ 7.5 และจบการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 0.3

อาชีพหลัก พบว่า นักท่องเที่ยวที่มาศึกษาดูงานในงานศึกษาและพัฒนาระเบียงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ในศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ จังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่เป็นนักเรียน คิดเป็นร้อยละ 40.3 รองลงมาเป็นเกษตรกรคิดเป็นร้อยละ 22.9 ผู้ประกอบอาชีพส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 17.4 เป็นพนักงานบริษัท คิดเป็นร้อยละ 3.4 ข้าราชการ คิดเป็นร้อยละ 2.0 พนักงานรัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 0.3 และอาชีพอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 13.7

ภูมิลำเนา พบว่า นักท่องเที่ยวที่มาศึกษาดูงานในงานศึกษาและพัฒนาระเบียงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ในศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ จังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่เป็นคนในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ คิดเป็นร้อยละ 76.5 และที่เดินทางมาจากจังหวัดอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 23.5

รายได้ พบว่า นักท่องเที่ยวที่มาศึกษาดูงานในงานศึกษาและพัฒนาระเบียงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ในศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ จังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มนักเรียนที่ยังไม่มีรายได้ คิดเป็นร้อยละ 40.6 โดยกลุ่มที่มีรายได้น้อยกว่า 4,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 32.1 และกลุ่มที่มีรายได้มากกว่า 4,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 27.3 เมื่อมองภาพรวมนักท่องเที่ยวมีรายได้ต่ำสุด คือกลุ่มที่ไม่มีรายได้ รายได้มากกว่า 4,000 บาท และรายได้เฉลี่ย เท่ากับ 3920.85 บาท/เดือน

ตารางที่ 1 จำนวน ร้อยละ ของนักท่องเที่ยวที่มาศึกษาดูงานในงานศึกษาและพัฒนการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ในศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ จังหวัดเชียงใหม่
จำแนกตามข้อมูลลักษณะพื้นฐาน

(n= 293)

ข้อมูลลักษณะพื้นฐาน ของนักท่องเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
<u>เพศ</u>		
ชาย	175	59.7
หญิง	118	40.3
<u>สถานภาพ</u>		
โสด	158	53.9
สมรส	122	41.7
ม่าย/หย่าร้าง	13	4.4
<u>อายุ (ปี)</u>		
9-16 ปี	96	33.1
17-26 ปี	55	18.8
27-36 ปี	36	12.3
37-46 ปี	67	22.9
47-56 ปี	28	9.6
57-66 ปี	9	3.1
67-78 ปี	2	0.1

อายุต่ำสุด 9 ปี อายุสูงสุด 78 ปี อายุเฉลี่ย 28.37 ปี ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 15.0

ตารางที่ 1 (ต่อ)

(n= 293)

ข้อมูลทั่วไป ของนักท่องเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
<u>ระดับการศึกษา</u>		
ประถมศึกษา	122	41.7
มัธยมศึกษาตอนต้น	59	20.1
มัธยมศึกษาตอนปลาย	50	17.1
อนุปริญญา	22	7.5
ปริญญาตรี	39	13.3
สูงกว่าปริญญาตรี	1	0.3
<u>อาชีพหลัก</u>		
นักเรียน	118	40.3
ข้าราชการ	6	2.0
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	1	0.3
พนักงานบริษัท	10	3.4
เกษตรกร	67	22.9
อาชีพส่วนตัว	51	17.4
อื่น ๆ	40	13.7
<u>ภูมิลำเนา</u>		
จังหวัดเชียงใหม่	224	76.5
จังหวัดอื่น ๆ	69	23.5
<u>รายได้ บาท/เดือน</u>		
ไม่มีรายได้	119	40.6
มีรายได้น้อยกว่า 4,000 บาท	80	27.3
มีรายได้มากกว่า 4,000 บาท	94	32.1

รายได้ต่ำสุด 0 บาทต่อเดือน รายได้สูงสุด 100,000 บาท รายได้เฉลี่ย 3,920.85 บาท

ตอนที่ 2 ความรู้ด้านการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวที่มาศึกษาดูงานในงานศึกษาและพัฒนา การเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ในศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ จังหวัดเชียงใหม่

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลความรู้ด้านการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวที่มาศึกษาดูงาน ในงานศึกษาและพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ในศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ จังหวัดเชียงใหม่ เป็นการเสนอผลการวิเคราะห์ความรู้ ในภาพรวม และรายชื่อ ดังแสดงในตารางที่ 2 และตารางที่ 3 อธิบายได้ดังนี้

จากตารางที่ 2 พบว่า นักท่องเที่ยวที่เข้ามาศึกษาดูงานในงานศึกษาและพัฒนาการเลี้ยง สัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ในศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ จังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่มีความรู้ ด้านการท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ในช่วง 13 - 19 คะแนนจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 65.5 รองลงมาคือ มีความรู้ในระดับต่ำ ในช่วง 7 - 12 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 24.2 และน้อยที่สุดคือ มีระดับความรู้ในระดับสูง อยู่ในช่วง 20 - 26 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 10.2 โดยมีคะแนนต่ำสุด 7 คะแนน คะแนนสูงสุด 26 คะแนน คะแนนเฉลี่ย 14.91 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 3.57 อันเป็นผลมาจากนักท่องเที่ยวที่มีอายุระหว่าง 9 - 26 ปี ซึ่งส่วนใหญ่เป็นนักเรียน (ร้อยละ 40.3) แสดงให้เห็นว่าในการเรียนการสอนของสถาบันการศึกษายังไม่ได้มีหลักสูตรเกี่ยวกับการเรียน การสอนความรู้ด้านการท่องเที่ยว จึงเป็นผลให้นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่เป็นนักเรียน มีความรู้ด้าน การท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อวิเคราะห์ความรู้ของนักท่องเที่ยวเป็นรายชื่อ (ตารางที่ 3) ผลการศึกษาความรู้ด้านการ ท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวที่มาศึกษาดูงาน ในงานศึกษาและพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ในศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ข้อคำถามที่นักท่องเที่ยวมีความรู้ มากที่สุด โดยตอบข้อคำถามถูก มีจำนวนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 84.6 ได้แก่ ข้อคำถามที่ว่า “ข้อ 1 การท่องเที่ยว คือการเดินทางไปเพื่อทัศนศึกษา ประชุมสัมมนา การไปพักผ่อน หรือไปเยี่ยมเยือน สถานที่ต่าง ๆ” เป็นเพราะว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความรู้และเข้าใจในความหมายของการท่องเที่ยว เป็นอย่างดี และข้อคำถามที่นักท่องเที่ยวไม่มีความรู้โดยตอบผิด มีจำนวนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 80.5 ได้แก่ ข้อคำถามที่ว่า “ข้อ 16 จุดหมายปลายทางหลักของการท่องเที่ยว คือ การได้รับการ บริการการท่องเที่ยวที่ดี” เป็นเพราะว่านักท่องเที่ยวบางส่วนซึ่งส่วนใหญ่เป็นนักเรียนยังไม่เข้าใจใน ความหมายของการท่องเที่ยวคิดว่าเป้าหมายหลักในการท่องเที่ยวคือการบริการที่ดี รองลงมาที่นัก ท่องเที่ยวตอบข้อคำถามถูก คิดเป็นร้อยละ 81.6 ได้แก่ “ข้อ 10 คนที่เดินทางมาเป็นหมู่คณะจัดว่า เป็นนัก ท่องเที่ยว” ซึ่งเป็นที่เข้าใจอยู่แล้วว่าการเดินทางไปท่องเที่ยวแต่ละครั้งส่วนใหญ่จะต้องเดิน

ทางมากกว่าสองคนหรือไปเป็นหมู่คณะอยู่แล้ว และ ข้อคำถามที่ตอบผิดรองลงมาคิดเป็นร้อยละ 68.3 ได้แก่ “ข้อ สถานที่ที่ท่องเที่ยวตามแหล่งธรรมชาติต่าง ๆ ควรมีการจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยว” เป็นเพราะว่าส่วนใหญ่คิดว่า การไปท่องเที่ยวตามแหล่งธรรมชาติต่างๆ ไม่ควรจำกัดนักท่องเที่ยว เพราะเป็นสมบัติของชาติเป็นของสาธารณะ ใครจะไปเมื่อไรหรือเท่าใดก็ได้ไม่ควรจำกัดอาจเป็น เพราะว่าเป็นสมบัติของชาติเป็นของสาธารณะ ใครจะไปเมื่อไรหรือเท่าใดก็ได้ไม่ควรจำกัดอาจเป็น เพราะว่าเป็นสมบัติของชาติเป็นของสาธารณะ ใครจะไปเมื่อไรหรือเท่าใดก็ได้ไม่ควรจำกัดอาจเป็น เพราะว่าเป็นสมบัติของชาติเป็นของสาธารณะ ใครจะไปเมื่อไรหรือเท่าใดก็ได้ไม่ควรจำกัดอาจเป็น เพราะว่าเป็นสมบัติของชาติเป็นของสาธารณะ ใครจะไปเมื่อไรหรือเท่าใดก็ได้ไม่ควรจำกัดอาจเป็น

ตารางที่ 2 ช่วงคะแนน จำนวน ร้อยละ และระดับความรู้ด้านการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวที่มา ศึกษาดูงานในงานศึกษาและพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ในศูนย์ศึกษาการ พัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ จังหวัดเชียงใหม่

(n=293)

ระดับความรู้	คะแนน	จำนวน	ร้อยละ
สูง	20 - 26	30	10.2
ปานกลาง	13 - 19	192	65.5
ต่ำ	7 - 13.3	71	24.2

ค่าต่ำสุด 7 คะแนน ค่าสูงสุด 26 คะแนน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 15 คะแนน SD เท่ากับ 3.57

ตารางที่ 3 จำนวน ร้อยละ จำแนกตามความรู้ด้านการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวที่มาศึกษาดูงาน
ในงานศึกษาและพัฒนากาเรียนสิ่งแวดล้อมสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ในศูนย์ศึกษาการพัฒนา
ห้วยฮ่องไคร้ฯ จังหวัดเชียงใหม่

ความรู้ด้านการท่องเที่ยว	(n=293)			
	ตอบถูก		ตอบผิด	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. การท่องเที่ยว คือการเดินทางไปเพื่อทัศนศึกษา ประชุมสัมมนา ไปพักผ่อน หรือไปเยี่ยมเยือนสถานที่ต่าง ๆ	248	84.6	45	15.4
2. การเดินทางมาเพื่อศึกษาดูงานที่งานศึกษาและพัฒนา การเลี้ยง สัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ไม่จัดเป็นการท่องเที่ยว	137	46.8	156	53.2
3. การเดินป่าเพื่อศึกษาธรรมชาติ พรรณไม้และสัตว์ป่าเป็นการ ศึกษาเชิงวิชาการ ไม่จัดเป็นการท่องเที่ยว	125	42.7	168	57.3
4. การเดินทางมาเพื่อศึกษาดูงานที่งานศึกษาและพัฒนา การเลี้ยง สัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ๆ เป็นการท่องเที่ยวที่ให้ความบันเทิง	133	45.4	160	54.6
5. สถานที่ท่องเที่ยวตามแหล่งธรรมชาติต่าง ๆ ควรมีการจำกัด จำนวนนักท่องเที่ยว	93	31.7	200	68.3
6. การมาท่องเที่ยวที่งานเพาะเลี้ยงสัตว์ป่าควรเก็บค่าบริการเข้าชม เพื่อนำเงินมาพัฒนาปรับปรุงสถานที่	147	50.2	146	49.8
7. นักเดินป่าไม่จัดว่าเป็นนักท่องเที่ยว	136	46.4	157	53.6
8. พวกคนกไม่จัดว่าเป็นนักท่องเที่ยว	187	63.8	106	36.2
9. คนที่เดินทางมาตามลำพังไม่จัดว่าเป็นนักท่องเที่ยว	239	81.6	54	18.4
10. คนที่เดินทางมาเป็นหมู่คณะจัดว่าเป็นนักท่องเที่ยว	239	81.6	54	18.4
11. การปีนหน้าผาและดูถ้ำจัดว่าเป็นการท่องเที่ยว	210	71.7	83	28.3
12. นักศึกษาธรรมชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืชถือเป็นนักท่องเที่ยว	182	62.1	111	37.9
13. แหล่งท่องเที่ยวเป็นทรัพยากรสำคัญที่นักท่องเที่ยวพิจารณา ก่อนตัดสินใจท่องเที่ยว	235	80.2	58	19.8
14. บุคคลบางพวกที่เดินทางไปตามที่ต่าง ๆ เพื่อศึกษาหรือเพื่อทำ วิจัยโดยใช้เวลานานๆ ไม่ถือเป็นนักท่องเที่ยว	167	57.0	126	43.0
15. การท่องเที่ยวแบบทัศนจร เป็นการท่องเที่ยวแบบใช้เวลาไม่ เกิน 24 ชม. และไม่มีการค้างคืน	103	35.2	190	64.8
16. จุดหมายปลายทางหลักของการท่องเที่ยว คือ การได้รับการ บริการการท่องเที่ยวที่ดี	57	19.5	236	80.5

ตารางที่ 3 (ต่อ)

(n=293)

ความรู้ด้านการท่องเที่ยว	ตอบถูก		ตอบผิด	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
17. กฎข้อบังคับของสถานที่ท่องเที่ยว ดั้งเดิม เพื่อประโยชน์ของ แหล่งท่องเที่ยว ทำให้นักท่องเที่ยวเที่ยวไม่สนุก	226	77.1	67	22.9
18. ระเบียบของสถานที่ท่องเที่ยวที่ให้ศึกษาก่อนเข้าท่องเที่ยว เป็น เรื่องยุ่งยากที่จะศึกษา	213	72.7	80	27.3
19. การเดินออกนอกเส้นทางที่กำหนดในการท่องเที่ยว จะเป็นประโยชน์แก่นักท่องเที่ยว ทำให้ได้เห็น สิ่งที่น่าสนใจยิ่งขึ้น	184	62.8	109	37.2
20. ผู้นำทางหรือเจ้าหน้าที่ไม่ควรเคร่งครัดในกฎระเบียบ จะทำให้การท่องเที่ยวไม่สนุก	184	62.8	109	37.2
21. ป้ายสื่อความหมายข้อมูลต่างๆ ไม่จำเป็นต้องมี หากสถานที่ท่องเที่ยว นั้นมีเจ้าหน้าที่บรรยายให้ความรู้แล้ว	196	66.9	97	33.1
21. สถานที่ท่องเที่ยวบางแห่ง ท่านสามารถจากริกซื้อไว้ เป็นที่ระลึกได้	162	55.3	131	44.7
22. กรณีนักท่องเที่ยวมีความสนใจพันธุ์พืชเป็นพิเศษ สามารถขออนุญาตเจ้าหน้าที่เก็บไปศึกษาได้	128	43.7	164	56.0
23. นักท่องเที่ยวสามารถจับหรือสัมผัสกับไม้ดอกหรือ สัตว์ป่าได้เพื่อประสบการณ์และความประทับใจ	202	68.9	91	31.1
24. เพื่อความหลากหลายชนิดพันธุ์สัตว์ควรนำพันธุ์สัตว์ ที่แปลก ๆ ต่างถิ่นมาเลี้ยงเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว	109	37.2	184	62.8
26. การมาเที่ยวงานเพาะเลี้ยงสัตว์ป่าทำให้เกิดความรู้ ว่าสามารถนำ สัตว์ป่ามาเลี้ยงได้	165	56.3	128	43.7

ตอนที่ 3 การได้รับข่าวสารเกี่ยวกับศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ
ของนักท่องเที่ยวที่มาศึกษาดูงานในงานศึกษาและพัฒนาลีขังสัตว์ป่าใน
พื้นที่ต้นน้ำ ในศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ จังหวัดเชียงใหม่

เป็นคำถามเกี่ยวกับการได้รับข้อมูลข่าวสารของนักท่องเที่ยวที่มาศึกษาดูงานในงานศึกษาและพัฒนาลีขังสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ในศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ จังหวัดเชียงใหม่ ว่าได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ จากสื่อชนิดใดบ้าง โดยให้สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ ปรากฏผลดังแสดงในตารางที่ 4 และตารางที่ 5 อธิบายได้ ดังนี้

นักท่องเที่ยวที่มาศึกษาดูงานในงานศึกษาและพัฒนาลีขังสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ในศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ จังหวัดเชียงใหม่ ได้รับข่าวสารเกี่ยวกับศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ จนได้ตัดสินใจเดินทางมาศึกษาดูงานในครั้งนี้ ส่วนใหญ่รับทราบข้อมูลข่าวสารจากสื่อบุคคล คิดเป็นร้อยละ 79.2 รองลงมาเรียงตามลำดับ ได้แก่ สื่อป้ายโฆษณา คิดเป็นร้อยละ 65.2 สื่อโทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 41.6 สื่อแผ่นพับ คิดเป็นร้อยละ 24.2 สื่อหนังสือ พิมพ์/วารสาร คิดเป็นร้อยละ 17.1 สื่อวิทยุ คิดเป็นร้อยละ 14.0 จากบริษัทนำเที่ยวและสื่ออื่น ๆ อีกคิดเป็น ร้อยละ 5.5 และ 5.8 (ตารางที่ 4)

เมื่อพิจารณาจากจำนวนสื่อที่นักท่องเที่ยวที่มาศึกษาดูงานในงานศึกษาและพัฒนาลีขังสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ในศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ จังหวัดเชียงใหม่ ได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ พบว่าส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ ในระดับน้อย โดยได้รับผ่านสื่อ จำนวน 1-2 แหล่ง คิดเป็นร้อยละ 51.9 และได้รับข้อมูลข่าวสารในระดับมาก โดยได้รับผ่านสื่อจำนวน 3-7 แหล่ง คิดเป็นร้อยละ 48.1 (ตารางที่ 5) อันเป็นผลมาจากที่นักท่องเที่ยวที่ได้มาศึกษาหาความรู้จากกิจกรรมต่าง ๆ จากศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ อันเนื่องมาจากพระราชดำริ แล้วได้นำความรู้ที่ได้ไปใช้ปฏิบัติแล้ว ได้ผลดีสามารถนำไปเป็นอาชีพสร้างเสริมรายได้ให้แก่ตนเองและส่วนรวมได้ จึงได้มีการสื่อข่าวสารบอกกล่าวต่อ ๆ ไปกับบุคคลอื่น ๆ จึงเป็นผลให้นักท่องเที่ยวได้รับข่าวสารจากสื่อบุคคลเป็นส่วนใหญ่

ตารางที่ 4 จำนวน และร้อยละ การได้รับข่าวสาร เกี่ยวกับศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ ของนักท่องเที่ยว จำแนกตามชนิดของสื่อ

(n= 293)

ชนิดของสื่อ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	จำนวน	ร้อยละ
1. บุคคล	232	79.2
2. ป้าย	191	65.2
3. โทรทัศน์	122	41.6
4. แผ่นพับ	71	24.2
5. หนังสือพิมพ์,วารสาร	50	17.1
6. วิทยู	41	14.0
7. บริษัทนำเที่ยว	16	5.5
8. อื่น ๆ	17	5.8

ตารางที่ 5 จำนวน ร้อยละ การได้รับข่าวสาร เกี่ยวกับศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ ของนักท่องเที่ยว จำแนกตามแหล่งของการได้รับข่าวสารจำนวน มาก น้อย

(n= 293)

การได้รับความรู้ ข้อมูลข่าวสาร	จำนวน	ร้อยละ
1. ได้รับข่าวสาร น้อย (จำนวน 1 - 2 สื่อ)	152	51.9
2. ได้รับข่าวสาร มาก (จำนวน 3 - 7 สื่อ)	141	48.1

ได้รับสูงสุด 7 สื่อ ได้รับต่ำสุด 1 สื่อ เฉลี่ยที่ได้รับ 2.20 สื่อ

**ตอนที่ 4 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษา
ของงานศึกษาและพัฒนาลีขงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ใน
ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ จังหวัดเชียงใหม่**

การวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาของงานศึกษาและพัฒนาลีขงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำในศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ จังหวัดเชียงใหม่ จากข้อคำถาม 30 ข้อ เป็นการเสนอผลการวิเคราะห์ในรายข้อ และภาพรวม โดยกำหนดเกณฑ์เพื่อประเมินค่าและแปลความหมายคะแนนที่ได้จากการรวบรวมข้อมูล ดังแสดงในตารางที่ 6 อธิบายได้ดังนี้

โดยภาพรวม นักท่องเที่ยว มีความคิดเห็นว่กิจกรรมการให้บริการการศึกษาของงานศึกษาและพัฒนา ลีขงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ในศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ จังหวัดเชียงใหม่ มีความเหมาะสม ($\bar{X} = 4.08$)

เมื่อพิจารณาในแต่ละกิจกรรมพบว่า กิจกรรมการให้บริการการศึกษาของงานศึกษาและพัฒนาลีขงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ในศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ จังหวัดเชียงใหม่ ที่นักท่องเที่ยว มีความคิดเห็นว่ เหมาะสมอย่างยิ่ง คือ “ป้ายสื่อความหมายตามเส้นทางศึกษาธรรมชาติ” ($\bar{X} = 4.33$) และ “การจัดระบบเส้นทางเดินศึกษาธรรมชาติ” ($\bar{X} = 4.30$)

ส่วนกิจกรรมการให้บริการการศึกษาของงานศึกษาและพัฒนาลีขงสัตว์ป่าในกิจกรรมอื่นๆของงานศึกษาและพัฒนาลีขงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ในศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ จังหวัดเชียงใหม่ พบว่ นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่กิจกรรมเหล่านั้นมีความเหมาะสมเกือบทุกกิจกรรม ยกเว้นใน 2 กิจกรรมที่นักท่องเที่ยว มีความคิดเห็นว่ ไม่แน่ใจ ว่มีความเหมาะสมหรือไม่ คือ “ความเพียงพอของที่จอดรถ” และ “ความเพียงพอของจำนวนห้องน้ำ-ห้องสุขา”

เป็นเพราะว่ โดยส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่เหมาะสม (ร้อยละ 74.22) และส่วนความคิดเห็นที่เห็นว่เหมาะสมน้อย คือความเพียงพอของที่จอดรถและความเพียงพอของจำนวนห้องน้ำ-ห้องสุขา อันเนื่องมาจากสภาพพื้นที่งานศึกษาและพัฒนาลีขงสัตว์ป่า ส่วนใหญ่เป็นกรงและคอกสัตว์ป่า ที่จอดรถมีจำนวนจำกัด เพราะว่ต้องการให้นักท่องเที่ยวเข้ามาศึกษาดูงานแล้วไม่ให้นำอาหารหรือเครื่องดื่มมาทานอยู่นาน อาจจะทำให้เกิดเสียงดังเป็นการรบกวนสัตว์ป่าหากดูงานเสร็จแล้วจะได้เดินทางไปศึกษาดูงานสถานที่อื่น ๆ ต่อไป ส่วนที่จอดรถปกติจะให้ไป

จุดที่จอดรถที่ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ ได้จัดไว้ให้ที่บริเวณงานศึกษาและพัฒนาประมง ซึ่งอยู่ไม่ห่าง ไกลประมาณ 300 เมตร นักท่องเที่ยวบางท่าน อาจจะยังไม่ทราบ ส่วนจำนวนห้องน้ำ - ห้องสุขา มีไม่เพียงพอต่อปริมาณนักท่องเที่ยว ปัจจุบันมีอยู่ 1 แห่ง จำนวน 2 ห้องเท่านั้น จึงเป็นผลให้นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นว่าเหมาะสมน้อย

ตารางที่ 6 ช่วงคะแนน จำนวน ร้อยละและระดับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรม การให้บริการ การศึกษาดูงาน ของงานศึกษาและพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่คันทันน้ำ ในศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ จังหวัดเชียงใหม่

(n=293)

กิจกรรมการให้ บริการการศึกษาดูงาน ลำดับที่ / ลำดับข้อแบบ สอบถาม	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	ระดับความเหมาะสม
	เหมาะสมอย่างยิ่ง	เหมาะสม	ไม่สนใจ	ไม่เหมาะสม	ไม่เหมาะสมอย่างยิ่ง		
	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)		
1/14. ป้ายสื่อความหมาย ตามเส้นทางศึกษาธรรมชาติ	122 (41.6)	150 (51.2)	18 (13.3)	1 (0.3)	2 (0.7)	4.33	เหมาะสม อย่างยิ่ง
2/5. การจัดระบบเส้นทางเดิน ศึกษาธรรมชาติ	114 (38.9)	159 (54.3)	17 (5.8)	1 (0.3)	2 (0.7)	4.30	เหมาะสม อย่างยิ่ง
3/15. ป้ายสื่อความหมาย ตามทรงและคอกสัตว์ป่า	118 (40.2)	147 (50.2)	23 (7.8)	4 (1.4)	1 (0.3)	4.29	เหมาะสม
4/11. ความสุภาพเรียบร้อย ของเจ้าหน้าที่	108 (36.9)	163 (55.6)	18 (6.1)	1 (0.3)	3 (1.0)	4.27	เหมาะสม
5/3. การบรรยายให้ความรู้ ด้านสัตว์ป่า	126 (43.0)	126 (43.0)	37 (12.6)	0 (0)	4 (1.4)	4.26	เหมาะสม
6/1. เนื้อหาการศึกษาดูงาน เกี่ยวกับการเพาะเลี้ยงสัตว์ป่า	122 (41.6)	129 (44.0)	39 (13.3)	1 (0.3)	2 (0.7)	4.26	เหมาะสม
7/4. การบรรยายให้ความรู้ ด้านป่าไม้	124 (42.3)	121 (41.3)	44 (15.0)	1 (0.3)	3 (1.0)	4.24	เหมาะสม
8/2. การถ่ายทอดความรู้กิจกรรม การศึกษาดูงานด้านการอนุรักษ์ สัตว์ป่าของเจ้าหน้าที่	125 (42.7)	122 (41.6)	40 (13.7)	1 (0.3)	5 (1.7)	4.23	เหมาะสม

ตารางที่ 6 (ต่อ)

(n=293)

กิจกรรมการให้บริการ การศึกษาดูงาน ลำดับที่ / ลำดับข้อแบบ สอบถาม	เหมาะสมอย่างยิ่ง	เหมาะสม	ไม่แน่ใจ	ไม่เหมาะสม	ไม่เหมาะสมอย่างยิ่ง	\bar{X}	ระดับความเหมาะสม
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน		
	(%)	(%)	(%)	(%)	(%)		
9/20. การดูแลความปลอดภัย	113 (38.6)	141 (48.1)	45 (11.9)	1 (0.3)	3 (1.0)	4.23	เหมาะสม
10/16. ความชัดเจนของป้าย สื่อความหมาย	112 (38.2)	142 (48.5)	32 (10.9)	5 (1.7)	2 (0.7)	4.22	เหมาะสม
11/28. ความสะอาดของเส้น ทางศึกษาธรรมชาติ	89 (30.4)	183 (62.5)	17 (5.8)	3 (1.0)	1 (0.3)	4.22	เหมาะสม
12/13. ความเป็นมิตรและ เป็นกันเองของเจ้าหน้าที่	98 (33.4)	166 (56.7)	24 (8.2)	4 (1.4)	1 (0.3)	4.22	เหมาะสม
13/12. ความน่าเชื่อถือและ ไว้วางใจของเจ้าหน้าที่	104 (35.5)	155 (52.9)	30 (10.2)	0 (0)	4 (1.4)	4.21	เหมาะสม
14/21. กฎระเบียบที่ให้ ปฏิบัติ	86 (29.4)	187 (63.8)	18 (6.1)	0 (0)	2 (0.7)	4.21	เหมาะสม
15/30. บริเวณสถานที่งาน ศึกษาการเพาะเลี้ยงสัตว์ป่า มี การจัดระบบที่ดี	106 (36.2)	151 (51.5)	30 (10.2)	2 (0.7)	4 (1.4)	4.20	เหมาะสม
16/29. การดูแลรักษาความ สะอาดของกรงและคอกสัตว์	96 (32.8)	155 (52.9)	34 (11.6)	6 (2.0)	2 (0.7)	4.15	เหมาะสม
17/19. การจัดภูมิทัศน์ในพื้นที่	101 (34.5)	139 (47.4)	47 (16.0)	4 (1.4)	2 (0.7)	4.14	เหมาะสม
18/6. ความเหมาะสมของระยะ เส้นทางศึกษาธรรมชาติ	93 (31.7)	157 (53.6)	34 (11.6)	6 (2.0)	3 (1.0)	4.13	เหมาะสม
19/22. ความมั่นคงแข็งแรง ของกรงและคอกสัตว์	96 (32.8)	144 (49.1)	45 (15.4)	6 (2.0)	2 (0.7)	4.11	เหมาะสม
20/7. การตอบข้อซักถามของ เจ้าหน้าที่	73 (24.9)	173 (60.1)	38 (13.0)	4 (1.4)	2 (0.7)	4.07	เหมาะสม

ตารางที่ 6 (ต่อ)

(n=293)

กิจกรรมการให้บริการ ศึกษาดูงาน ลำดับที่ / ลำดับข้อแบบสอบ ถาม	เหมาะสมอย่างยิ่ง	เหมาะสม	ไม่แน่ใจ	ไม่เหมาะสม	ไม่เหมาะสมอย่างยิ่ง	X̄	ระดับความเหมาะสม
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน		
	(%)	(%)	(%)	(%)	(%)		
21/9. เอกสารเผยแพร่แผ่นพับ คู่มือประกอบการท่องเที่ยว	96 (32.8)	128 (43.7)	55 (18.8)	9 (3.1)	5 (1.7)	4.03	เหมาะสม
22/10. การจัดห้องแสดง นิทรรศการ	81 (27.6)	152 (51.9)	53 (18.1)	3 (1.0)	4 (0.7)	4.03	เหมาะสม
23/17. ความเพียงพอของป้าย สื่อความหมาย	77 (26.3)	154 (52.6)	47 (16.0)	11 (3.8)	4 (1.4)	3.99	เหมาะสม
24/27. ความเพียงพอของ จำนวนถังขยะ	53 (18.1)	184 (62.8)	39 (13.3)	15 (5.1)	2 (0.7)	3.92	เหมาะสม
25/18. จำนวนชนิดสัตว์ป่า	73 (24.9)	145 (49.5)	52 (17.7)	19 (6.5)	4 (1.4)	3.90	เหมาะสม
26/8. ช่วงระยะเวลาของแต่ละ กิจกรรมในการมาศึกษาดูงาน	65 (22.2)	149 (50.9)	60 (20.5)	17 (5.8)	2 (0.7)	3.88	เหมาะสม
27/23. ความปลอดภัยที่จะ เกิดจากสัตว์ป่าหลุครอด	79 (27.0)	98 (33.4)	103 (35.2)	8 (2.7)	5 (1.7)	3.81	เหมาะสม
28/26. ความเพียงพอของ ที่นั่งพักผ่อน	60 (20.5)	143 (48.8)	57 (19.5)	30 (10.2)	3 (1.0)	3.77	เหมาะสม
29/24. ความเพียงพอของ ที่จอดรถ	37 (12.6)	124 (42.3)	74 (25.3)	53 (18.1)	5 (1.7)	3.46	ไม่แน่ใจ
30/25. ความเพียงพอของ จำนวนห้องน้ำ-ห้องสุขา	41 (14.0)	113 (38.6)	81 (27.6)	51 (17.4)	7 (2.5)	3.44	ไม่แน่ใจ
เฉลี่ย	92.8	146.6	41.1	8.9	3	4.08	เหมาะสม

ตอนที่ 5 การทดสอบสมมติฐาน

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ตัวแปรอิสระ คือ ข้อมูลลักษณะพื้นฐานของนักท่องเที่ยว การได้รับข้อมูลข่าวสารและความรู้ด้านการท่องเที่ยว ที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม คือ ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาดูงานของงานศึกษาพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ สถิติที่ นำมาใช้ในการวิเคราะห์ดังกล่าว ได้แก่ การทดสอบไคสแควร์ (Chi-square test) เพื่อหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระที่มีผลต่อความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว โดยกำหนดค่านัยสำคัญในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ไว้ที่ระดับ .05

ในการแบ่งกลุ่มความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาดูงาน เพื่อใช้ในการทดสอบสมมติฐานผู้วิจัยได้แบ่งระดับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาดูงานของงานศึกษาพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ ว่ามีความเหมาะสมในระดับใด โดยแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ

1. **เหมาะสมน้อย** โดยรวมจากระดับความคิดเห็น “ไม่เหมาะสมอย่างยิ่ง” “ไม่เหมาะสม”
2. **เหมาะสมปานกลาง** ซึ่งมาจากระดับความคิดเห็น ที่นักท่องเที่ยวตอบว่า “เหมาะสม”
3. **เหมาะสมมาก** ซึ่งมาจากระดับความคิดเห็น ที่นักท่องเที่ยวตอบว่า “เหมาะสมอย่างยิ่ง”

สมมติฐานที่ 1 เพศมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาดูงานของงานศึกษาพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ จังหวัดเชียงใหม่ ผลพิสูจน์สมมติฐานได้ผล ดังตารางที่ 7 อธิบายได้ดังนี้

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับระดับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาดูงานของงานศึกษาและพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ พบว่า เพศมีความสัมพันธ์กับระดับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวใน 2 กิจกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ คือ กิจกรรมข้อ 2 ที่ว่า “การถ่ายทอดความรู้กิจกรรมการศึกษาดูงานด้านอนุรักษ์สัตว์ของเจ้าหน้าที่” ($P = .003$) และ

กิจกรรมข้อ 11 ที่ว่า “ความสุภาพเรียบร้อยของเจ้าหน้าที่” ($P = .006$) ส่วนความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาดูงาน ในด้านอื่น ๆ ไม่มีความสัมพันธ์กับเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

โดยพบว่า นักท่องเที่ยวเพศชาย มีความคิดเห็นว่า กิจกรรมการถ่ายทอดความรู้กิจกรรม การศึกษาดูงานด้านการอนุรักษ์สัตว์ป่าของเจ้าหน้าที่ (ข้อ 2) ว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 25.6 รองลงมาเห็นว่าเหมาะสมในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 21.5 และเหมาะสมน้อย คิดเป็นร้อยละ 12.6 ส่วนนักท่องเที่ยวหญิง เห็นว่ากิจกรรมนี้ เหมาะสมในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 20.1 รองลงมาเห็นว่า มีความเหมาะสมในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 17.1 และเหมาะสมน้อย คิดเป็นร้อยละ 3.1

ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกิจกรรมการศึกษาดูงานเกี่ยวกับการส่งเสริมการเพาะเลี้ยงสัตว์ป่า เช่น การเพาะเลี้ยงหมีป่า เป็นกิจกรรมที่เพศชายสนใจ สามารถนำความรู้ที่ได้ไปประกอบเป็นอาชีพเสริมได้ ส่วนเพศหญิงอาจจะไม่เป็นที่สนใจ เห็นว่าไม่ใช่กิจกรรมของผู้หญิงไม่มีความสามารถหรือเป็นสิ่งที่น่ากลัวอันตราย เช่น การฝึกปฏิบัติการตอนหมี, การสร้างคอกหมี เป็นต้น

ความสุภาพเรียบร้อยของเจ้าหน้าที่ (ข้อ 11) พบว่า นักท่องเที่ยวเพศชาย เห็นด้วยว่า มีความเหมาะสมระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 30.7 รองลงมาเห็นด้วยว่าเหมาะสมในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 22.2 และเห็นว่าเหมาะสมในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 6.8 ส่วนนักท่องเที่ยวหญิง เห็นว่าเหมาะสมในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 24.9 รองลงมาเห็นด้วยว่าเหมาะสมในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 14.7 และเห็นว่าเหมาะสมน้อย คิดเป็นร้อยละ 0.70

ตารางที่ 7 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศ กับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการ การศึกษาดูงานของงานศึกษาพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ จังหวัดเชียงใหม่

(n = 293)

ความคิดเห็นต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาดูงาน	เพศ				χ^2	p
	ชาย (n = 175)		หญิง (n = 118)			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
1. เนื้อหาการศึกษาดูงานเกี่ยวกับการเพาะเลี้ยงสัตว์ป่า					0.586	0.741
เหมาะสมน้อย	24	8.2	18	6.1		
เหมาะสมปานกลาง	75	25.6	54	18.4		
เหมาะสมมาก	76	25.9	46	15.7		
2. การถ่ายทอดความรู้กิจกรรมการศึกษาดูงานด้านการอนุรักษ์สัตว์ป่าของเจ้าหน้าที่					11.522	0.003**
เหมาะสมน้อย	37	12.6	9	3.1		
เหมาะสมปานกลาง	63	21.5	59	20.1		
เหมาะสมมาก	35	25.6	50	17.1		
3. การบรรยายให้ความรู้ด้านสัตว์ป่า					3.994	0.136
เหมาะสมน้อย	30	10.2	11	3.8		
เหมาะสมปานกลาง	75	25.6	51	17.4		
เหมาะสมมาก	70	23.9	56	19.1		
4. การบรรยายให้ความรู้ด้านป่าไม้					0.071	0.965
เหมาะสมน้อย	28	9.6	20	6.8		
เหมาะสมปานกลาง	72	24.6	49	16.7		
เหมาะสมมาก	75	25.6	49	16.7		
5. การจัดระบบเส้นทางเดินศึกษาธรรมชาติ					0.687	0.709
เหมาะสมน้อย	13	4.4	7	2.4		
เหมาะสมปานกลาง	97	33.1	62	21.2		
เหมาะสมมาก	65	22.2	49	16.7		

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ความคิดเห็นต่อกิจกรรม การให้บริการการศึกษาคุณงาน	เพศ				χ^2	p
	ชาย (n = 175)		หญิง (n = 118)			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
6. ความเหมาะสมของระยะเส้นทาง ศึกษาธรรมชาติ					0.642	0.725
เหมาะสมน้อย	28	9.6	15	5.1		
เหมาะสมปานกลาง	93	31.7	64	21.8		
เหมาะสมมาก	54	18.4	39	13.3		
7. การตอบข้อซักถามของเจ้าหน้าที่					0.819	0.664
เหมาะสมน้อย	24	8.2	20	6.8		
เหมาะสมปานกลาง	105	35.8	71	24.2		
เหมาะสมมาก	46	15.7	27	9.2		
8. ช่วงระยะเวลาของแต่ละกิจกรรม ในการมาศึกษาคุณงาน					0.229	0.892
เหมาะสมน้อย	46	15.7	33	11.3		
เหมาะสมปานกลาง	91	31.1	58	19.8		
เหมาะสมมาก	38	13.0	27	9.2		
9. เอกสารเผยแพร่ แผ่นพับ คู่มือ ประกอบการท่องเที่ยว					1.587	0.452
เหมาะสมน้อย	41	14.0	28	9.6		
เหมาะสมปานกลาง	72	24.6	56	19.1		
เหมาะสมมาก	62	21.2	34	11.6		
10. การจัดห้องแสดงนิทรรศการ					4.631	0.099
เหมาะสมน้อย	41	14.0	60	20.5		
เหมาะสมปานกลาง	82	28.0	152	51.9		
เหมาะสมมาก	52	17.1	81	27.6		
11. ความสุภาพเรียบร้อยของเจ้า หน้าที่					10.282	0.006**
เหมาะสมน้อย	20	6.8	2	0.70		
เหมาะสมปานกลาง	90	30.7	73	24.9		
เหมาะสมมาก	65	22.2	43	14.7		

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ความคิดเห็นต่อกิจกรรม การให้บริการการศึกษาของงาน	เพศ				χ^2	p
	ชาย (n = 175)		หญิง (n = 118)			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
12. ความน่าเชื่อถือและไว้วางใจ ของเจ้าหน้าที่					2.464	0.292
เหมาะสมน้อย	22	7.5	12	4.1		
เหมาะสมปานกลาง	86	29.4	69	23.5		
เหมาะสมมาก	67	22.9	37	12.6		
13. ความเป็นมิตรและเป็นกันเอง ของเจ้าหน้าที่					4.449	0.108
เหมาะสมน้อย	21	7.2	8	2.7		
เหมาะสมปานกลาง	91	31.1	75	25.6		
เหมาะสมมาก	63	21.5	35	11.9		
14. ป้ายสื่อความหมายตามเส้น ทางศึกษาธรรมชาติ					1.760	0.415
เหมาะสมน้อย	15	5.1	6	2.0		
เหมาะสมปานกลาง	91	31.1	59	20.1		
เหมาะสมมาก	69	23.5	53	18.1		
15. ป้ายสื่อความหมายตามทรง และคอกสัตว์ป่า					0.343	0.842
เหมาะสมน้อย	18	6.1	10	3.4		
เหมาะสมปานกลาง	86	29.4	61	20.8		
เหมาะสมมาก	71	24.2	47	16.0		
16. ความชัดเจนของป้ายสื่อ ความหมาย					3.396	0.183
เหมาะสมน้อย	28	9.6	11	3.8		
เหมาะสมปานกลาง	79	27.0	63	21.5		
เหมาะสมมาก	68	32.2	44	15.0		

ตารางที่ 7 (ต่อ)

(n = 293)

ความคิดเห็นต่อกิจกรรม การให้บริการการศึกษาดูงาน	เพศ				χ^2	p
	ชาย (n = 175)		หญิง (n = 118)			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
17. ความเพียงพอของป้ายสื่อ ความหมาย					0.224	0.894
เหมาะสมน้อย	38	13.0	24	8.2		
เหมาะสมปานกลาง	90	30.7	64	21.8		
เหมาะสมมาก	47	16.0	30	10.2		
18. จำนวนชนิดสัตว์ป่า					4.070	0.131
เหมาะสมน้อย	46	15.7	29	9.9		
เหมาะสมปานกลาง	79	27.0	66	22.5		
เหมาะสมมาก	50	17.1	23	7.8		
19. การจัดภูมิทัศน์ในพื้นที่					2.419	0.298
เหมาะสมน้อย	32	10.9	21	7.2		
เหมาะสมปานกลาง	72	26.3	62	21.2		
เหมาะสมมาก	66	22.5	35	11.9		
20. การดูแลความปลอดภัย					1.011	0.603
เหมาะสมน้อย	26	8.9	13	4.4		
เหมาะสมปานกลาง	84	28.7	57	19.5		
เหมาะสมมาก	65	22.2	48	16.4		
21. กฎระเบียบที่ให้ปฏิบัติ					2.107	0.349
เหมาะสมน้อย	15	5.1	5	1.7		
เหมาะสมปานกลาง	109	37.2	78	26.6		
เหมาะสมมาก	51	17.4	35	11.9		
22. ความมั่นคงแข็งแรงของกรง และคอกสัตว์					0.183	0.913
เหมาะสมน้อย	31	10.6	22	7.5		
เหมาะสมปานกลาง	85	29.0	59	20.1		
เหมาะสมมาก	59	20.1	37	12.6		

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ความคิดเห็นต่อกิจกรรม การให้บริการการศึกษาดูงาน	เพศ				χ^2	p
	ชาย (n = 175)		หญิง (n = 118)			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
23. ความปลอดภัยที่จะเกิดจากสัตว์ ป่าหลุดรอด					0.731	0.694
เหมาะสมน้อย	71	24.2	45	15.4		
เหมาะสมปานกลาง	60	20.5	38	13.0		
เหมาะสมมาก	44	15.0	35	11.9		
24. ความเพียงพอของที่จอดรถ					3.905	0.142
เหมาะสมน้อย	87	29.7	45	15.4		
เหมาะสมปานกลาง	67	22.9	57	19.5		
เหมาะสมมาก	21	7.2	16	5.5		
25. ความเพียงพอของจำนวนห้อง น้ำ-ห้องสุขา					1.916	0.384
เหมาะสมน้อย	78	26.6	46	15.7		
เหมาะสมปานกลาง	69	23.5	46	15.7		
เหมาะสมมาก	28	9.6	26	8.9		
26. ความเพียงพอของที่นั่งพักผ่อน					2.701	0.259
เหมาะสมน้อย	60	20.5	30	10.2		
เหมาะสมปานกลาง	80	27.3	63	21.5		
เหมาะสมมาก	35	11.9	25	8.5		
27. ความเพียงพอของจำนวนถังขยะ					2.090	0.352
เหมาะสมน้อย	38	13.0	18	6.1		
เหมาะสมปานกลาง	105	35.8	79	27.0		
เหมาะสมมาก	32	10.9	21	7.2		
28. ความสะอาดของเส้นทางศึกษา ธรรมชาติ					1.672	0.433
เหมาะสมน้อย	15	5.1	6	2.0		
เหมาะสมปานกลาง	110	37.5	73	24.9		
เหมาะสมมาก	50	17.1	39	13.3		

ตารางที่ 7 (ต่อ)

(n = 293)

ความคิดเห็นต่อกิจกรรม การให้บริการการศึกษาดูงาน	เพศ				χ^2	p
	ชาย (n = 175)		หญิง (n = 118)			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
29. การดูแลรักษาความสะอาดของ ทรงและคอกสัตว์					3.483	0.975
เหมาะสมน้อย	27	9.2	15	5.1		
เหมาะสมปานกลาง	98	33.4	57	19.5		
เหมาะสมมาก	50	17.1	46	15.7		
30. บริเวณสถานที่งานศึกษาการเพาะ เลี้ยงสัตว์ป่า มีการจัดระบบที่ดี					5.621	0.060
เหมาะสมน้อย	27	9.2	9	3.1		
เหมาะสมปานกลาง	82	28.0	69	23.5		
เหมาะสมมาก	66	22.5	40	13.7		

* * มีนัยสำคัญทางสถิติทางสถิติที่ระดับ .01 ($P < .01$)

สมมติฐานที่ 2 สถานภาพมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาดูงานของงานศึกษาพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ จังหวัดเชียงใหม่

ในการจัดกลุ่มสถานภาพของนักท่องเที่ยว ได้แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ โสดกับสมรส โดยรวมกลุ่มนักท่องเที่ยว ม่าย/หย่าร้างเข้ากับสมรส ผลการพิสูจน์สมมติฐานได้ผล ดังตารางที่ 8 อธิบายได้ดังนี้

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพกับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาดูงานของงานศึกษาและพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ พบว่า สถานภาพของนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับ “การถ่ายทอดความรู้กิจกรรมการให้บริการการศึกษาดูงานด้านการอนุรักษ์สัตว์ป่าของเจ้าหน้าที่” ($P = .002$) “การตอบข้อซักถามของเจ้าหน้าที่” ($P = 0.008$) การจัดภูมิทัศน์ในพื้นที่” ($P = .002$) “ความสะอาดของเส้นทาง

ศึกษาธรรมชาติ” ($P = .009$) และ“การดูแลรักษาความสะอาดของกรงและคอกสัตว์” ($P = .002$) โดยมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 และมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ได้แก่ มีความสัมพันธ์กับ “เนื้อหาการศึกษาดูงานเกี่ยวกับการเพาะเลี้ยงสัตว์ป่า” ($P = .035$) “การบรรยายให้ความรู้ด้านป่าไม้” ($P = .032$) “เอกสารเผยแพร่ แผ่นพับ คู่มือประกอบการท่องเที่ยว” ($P = .017$) “ความน่าเชื่อถือและไว้วางใจของเจ้าหน้าที่” ($P = .033$) “ความเป็นมิตรและเป็นกันเองของเจ้าหน้าที่” ($P = .013$) “ป้ายสื่อความหมายตามกรงและคอกสัตว์” ($P = .012$) “การดูแลความปลอดภัย” ($P = .017$) “ความมั่นคงแข็งแรงของกรงและคอกสัตว์” ($P = .023$) “ความเพียงพอของจำนวนห้องน้ำ - ห้องสุขา” ($P = .017$) “ความเพียงพอของที่นั่งพักผ่อน” ($P = .029$) และ “ความเพียงพอของจำนวนถังขยะ” ($P = .036$) ส่วนความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาดูงานของงานศึกษาและพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำในด้านอื่น ๆ ไม่มีความสัมพันธ์กับสถานภาพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยพบว่า

นักท่องเที่ยวที่เป็น โสคมมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาดูงานของงานศึกษาและพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ในเรื่อง “เนื้อหาการศึกษาดูงานเกี่ยวกับการเพาะเลี้ยงสัตว์ป่า” มีความเหมาะสมโดยเห็นด้วยในระดับปานกลาง ร้อยละ 23.5 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 20.1 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 10.2 ส่วนนักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพสมรสเห็นด้วยมาก ร้อยละ 21.5 รองลงมาเห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 20.5 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 4.1

นักท่องเที่ยวที่เป็น โสคมมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาดูงานของงานศึกษาและพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำที่เกี่ยวกับ “การถ่ายทอดความรู้กิจกรรมการศึกษาดูงานด้านการอนุรักษ์สัตว์ป่าของเจ้าหน้าที่” มีความเหมาะสมโดยเห็นด้วยในระดับมาก ร้อยละ 22.9 รองลงมาเห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 19.1 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 11.9 ส่วนนักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพสมรส เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 22.5 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 19.8 และ เห็นด้วยน้อย ร้อยละ 3.8

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาดูงานของงานศึกษาและพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ที่เกี่ยวกับการบรรยายให้ความรู้ด้านป่าไม้ พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพโสดมีความคิดด้วยในระดับมาก ร้อยละ 25.3 รองลงมาเห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 22.5 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 6.1 ส่วนนักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพสมรส เห็นด้วยในระดับปานกลาง ร้อยละ 18.8 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 17.1 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 10.2

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาคุณภาพของงานศึกษาและ พัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ที่เกี่ยวกับการบรรยายให้ความรู้ด้านป่าไม้ พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพโสดเห็นด้วยในระดับปานกลาง ร้อยละ 29.4 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 13.3 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 11.3 ส่วนนักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพสมรส เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 30.7 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 11.6 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 3.8

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาคุณภาพของงานศึกษาและ พัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ที่เกี่ยวกับเอกสารเผยแพร่ แผ่นพับ คู่มือ ประกอบการท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพโสดเห็นด้วยในระดับปานกลาง ร้อยละ 20.5 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 17.4 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 16.0 ส่วนนักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพสมรส เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 23.2 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 15.4 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 7.5

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาคุณภาพของงานศึกษาและ พัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ที่เกี่ยวกับความน่าเชื่อถือและไว้วางใจของเจ้าหน้าที่ พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพโสดเห็นด้วยในระดับปานกลาง ร้อยละ 24.9 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 21.2 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 7.8 ส่วนนักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพสมรส เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 28.0 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 14.3 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 3.8

นักท่องเที่ยวความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาคุณภาพของงานศึกษาและ พัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ที่เกี่ยวกับความเป็นมิตรและเป็นกันเองของเจ้าหน้าที่ พบว่านักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพโสดเห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 29.7 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 16.4 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 7.8 ส่วนนักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพสมรส เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 27.0 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 17.1 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 2.0

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาคุณภาพของงานศึกษาและ พัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ที่เกี่ยวกับป้ายสื่อความหมายตามกรงและคอกสัตว์ป่า พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพโสดเห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 24.2 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 22.2 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 7.5 ส่วนนักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพสมรส เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 25.9 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 18.1 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 2.0

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาคุณภาพของงานศึกษาและ พัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ที่เกี่ยวกับการจัดภูมิทัศน์ในพื้นที่ พบว่า นักท่องเที่ยวที่มี สถานภาพโสดเห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 27.0 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 14.3 และเห็นด้วย น้อย ร้อยละ 12.6 ส่วนนักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพสมรส เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 20.5 รองลง มาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 20.1 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 5.5

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาคุณภาพของงานศึกษาและ พัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ที่เกี่ยวกับการดูแลความปลอดภัย พบว่า นักท่องเที่ยวที่มี สถานภาพโสดเห็นด้วยมาก ร้อยละ 24.2 รองลงมาเห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 21.8 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 7.8 ส่วนนักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพสมรส เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 26.3 รองลงมาเห็น ด้วยมาก ร้อยละ 14.3 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 5.5

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาคุณภาพของงานศึกษาและ พัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ที่เกี่ยวกับความมั่นคงแข็งแรงของกรงและคอกสัตว์ พบว่า นัก ท่องเที่ยวที่มีสถานภาพโสดเห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 22.5 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 20.5 และ เห็นด้วยน้อย ร้อยละ 10.9 ส่วนนักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพสมรส เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 26.6 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 12.3 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 7.2

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาคุณภาพของงานศึกษาและ พัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ที่เกี่ยวกับความเพียงพอของจำนวนห้องน้ำ - ห้องสุขา พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพโสดเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 22.5 รองลงมาเห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 18.4 และเห็นด้วยมาก ร้อยละ 13.0 ส่วนนักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพสมรส เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 20.8 รองลงมาเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 19.8 และเห็นด้วยมาก ร้อยละ 5.5 เพราะว่าสถานภาพโสด ส่วนใหญ่เป็นนักเรียน เป็นเด็กสมัยใหม่ ซึ่งมีความรู้ด้านสุขอนามัยเป็นอย่างดีและเป็นช่วงที่มี ความต้องการให้สาธารณูปโภคที่ดีถูกสุขอนามัย และสถานภาพสมรส มีความคิดเห็นเหมาะสม ปานกลาง เพราะเห็นสถานภาพสมรสส่วนใหญ่ มีอายุมากแล้วเป็นผู้ใหญ่ อาจจะไม่มีเวลาจำเป็น เท่าใดและยังสามารถอดทนไปใช้ยังสถานที่อื่น ๆ ได้

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาคุณภาพของงานศึกษาและ พัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ที่เกี่ยวกับความเพียงพอของที่นั่งพักผ่อน พบว่า นักท่องเที่ยว ที่มีสถานภาพโสดเห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 25.6 รองลงมาเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 14.3 และเห็นด้วย

มาก ร้อยละ 14.0 ส่วนนักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพสมรส เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 32.2 รองลงมาเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 16.4 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 6.5

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาคุณภาพของงานศึกษาและพัฒนารเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ที่เกี่ยวกับความเพียงพอของจำนวนถังขยะ พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพโสดเห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 31.4 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 12.6 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 9.9 ส่วนนักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพสมรส เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 31.4 รองลงมาเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 9.2 และเห็นด้วยมาก ร้อยละ 5.5

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาคุณภาพของงานศึกษาและพัฒนารเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ที่เกี่ยวกับความสะอาดของเส้นทางศึกษาธรรมชาติ พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพโสดเห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 29.4 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 19.8 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 4.8 ส่วนนักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพสมรส เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 33.1 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 10.6 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 2.4

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาคุณภาพของงานศึกษาและพัฒนารเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ที่เกี่ยวกับการดูแลรักษาความสะอาดของกรงและคอกสัตว์ พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพโสดเห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 23.9 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 19.5 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 10.6 ส่วนนักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพสมรส เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 29.0 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 13.0 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 3.8

ตารางที่ 8 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพกับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวยุคต่อกิจกรรม การให้บริการการศึกษาดูงานของงานศึกษาพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ จังหวัดเชียงใหม่

(n = 293)

ความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม การให้บริการการศึกษาดูงาน	สถานภาพ				χ^2	p
	โสด		สมรส			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
1. เนื้อหาการศึกษาดูงานเกี่ยวกับการเพาะ เลี้ยงสัตว์ป่า					6.709	0.035*
เหมาะสมน้อย	30	10.2	12	4.1		
เหมาะสมปานกลาง	69	23.5	60	20.5		
เหมาะสมมาก	59	20.1	63	21.5		
2. การถ่ายทอดความรู้กิจกรรม การศึกษาดูงานด้านการอนุรักษ์สัตว์ป่าของ เจ้าหน้าที่					12.259	0.002**
เหมาะสมน้อย	35	11.9	11	3.8		
เหมาะสมปานกลาง	56	19.1	66	22.5		
เหมาะสมมาก	67	22.9	58	19.8		
3. การบรรยายให้ความรู้ด้านสัตว์ป่า					2.023	0.364
เหมาะสมน้อย	23	7.8	18	6.1		
เหมาะสมปานกลาง	62	21.2	64	21.8		
เหมาะสมมาก	73	24.9	53	18.1		
4. การบรรยายให้ความรู้ด้านป่าไม้					6.882	0.032*
เหมาะสมน้อย	18	6.1	30	10.2		
เหมาะสมปานกลาง	66	22.5	55	18.8		
เหมาะสมมาก	74	25.3	50	17.1		
5. การจัดระบบเส้นทางเดินศึกษา ธรรมชาติ					2.310	0.315
เหมาะสมน้อย	14	4.8	6	2.0		
เหมาะสมปานกลาง	85	29.0	74	25.3		
เหมาะสมมาก	59	20.1	55	18.8		

ตารางที่ 8 (ต่อ)

(n = 293)

ความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม การให้บริการการศึกษาดูงาน	สถานภาพ				χ^2	p
	โสด		สมรส			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
6. ความเหมาะสมของระยะเส้นทางศึกษา ธรรมชาติ					1.631	0.442
เหมาะสมน้อย	27	9.2	16	5.5		
เหมาะสมปานกลาง	83	28.3	74	25.3		
เหมาะสมมาก	48	16.4	45	15.4		
7. การตอบข้อซักถามของเจ้าหน้าที่					9.688	0.008**
เหมาะสมน้อย	33	11.3	11	3.8		
เหมาะสมปานกลาง	86	29.4	90	30.7		
เหมาะสมมาก	39	13.3	34	11.6		
8. ช่วงระยะเวลาของแต่ละกิจกรรม ในการมาศึกษาดูงาน					0.881	0.644
เหมาะสมน้อย	45	15.4	34	11.6		
เหมาะสมปานกลาง	81	27.6	68	23.2		
เหมาะสมมาก	32	10.9	33	11.3		
9. เอกสารเผยแพร่ แผ่นพับ คู่มือประกอบ การท่องเที่ยว					8.178	0.017*
เหมาะสมน้อย	47	16.0	22	7.5		
เหมาะสมปานกลาง	60	20.5	68	23.2		
เหมาะสมมาก	51	17.4	45	15.4		
10. การจัดห้องแสดงนิทรรศการ					0.992	0.609
เหมาะสมน้อย	33	11.3	27	9.2		
เหมาะสมปานกลาง	78	26.6	74	25.3		
เหมาะสมมาก	47	16.0	34	11.6		
11. ความสุภาพเรียบร้อยของเจ้าหน้าที่					0.896	0.639
เหมาะสมน้อย	13	4.4	9	3.1		
เหมาะสมปานกลาง	84	28.7	79	27.0		
เหมาะสมมาก	61	20.8	47	16.0		

ตารางที่ 8 (ต่อ)

(n = 293)

ความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม การให้บริการการศึกษาในงาน	สถานภาพ				χ^2	p
	โสด		สมรส			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
12. ความน่าเชื่อถือและไว้วางใจของเจ้าหน้าที่	23	7.8	11	3.8	6.841	.033*
เหมาะสมน้อย	73	24.9	82	28.0		
เหมาะสมปานกลาง	62	21.2	42	14.3		
เหมาะสมมาก						
13. ความเป็นมิตรและเป็นกันเองของเจ้าหน้าที่					8.640	0.013*
เหมาะสมน้อย	23	7.8	6	2.0		
เหมาะสมปานกลาง	87	29.7	79	27.0		
เหมาะสมมาก	48	16.4	50	17.1		
14. ป้ายสื่อความหมายตามเส้นทางศึกษาธรรมชาติ					1.484	0.475
เหมาะสมน้อย	14	4.8	7	2.4		
เหมาะสมปานกลาง	79	27.0	71	24.2		
เหมาะสมมาก	65	22.2	57	19.5		
15. ป้ายสื่อความหมายตามทรงและคอกสัตว์ป่า					8.782	0.012*
เหมาะสมน้อย	22	7.5	6	2.0		
เหมาะสมปานกลาง	71	24.2	76	25.9		
เหมาะสมมาก	65	22.2	53	18.1		
16. ความชัดเจนของป้ายสื่อความหมาย					1.050	0.592
เหมาะสมน้อย	24	8.2	15	5.1		
เหมาะสมปานกลาง	75	25.6	67	22.9		
เหมาะสมมาก	59	20.1	53	18.1		
17. ความเพียงพอของป้ายสื่อความหมาย					2.992	0.224
เหมาะสมน้อย	32	10.9	30	10.2		
เหมาะสมปานกลาง	78	26.6	76	25.9		
เหมาะสมมาก	48	16.4	29	9.9		

ตารางที่ 8 (ต่อ)

(n = 293)

ความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม การให้บริการการศึกษาดูงาน	สถานภาพ				χ^2	p
	โสด		สมรส			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
18. จำนวนชนิดสัตว์ป่า					3.997	0.136
เหมาะสมน้อย	34	11.6	41	14.0		
เหมาะสมปานกลาง	79	27.0	66	22.5		
เหมาะสมมาก	45	15.4	28	9.6		
19. การจัดภูมิทัศน์ในพื้นที่					12.048	0.002**
เหมาะสมน้อย	37	12.6	16	5.5		
เหมาะสมปานกลาง	79	27.0	60	20.5		
เหมาะสมมาก	42	14.3	59	20.1		
20. การดูแลความปลอดภัย					8.142	0.017*
เหมาะสมน้อย	23	7.8	16	5.5		
เหมาะสมปานกลาง	64	21.8	77	26.3		
เหมาะสมมาก	71	24.2	42	14.3		
21. กฎ ระเบียบที่ให้ปฏิบัติ					2.336	0.311
เหมาะสมน้อย	13	4.4	7	2.4		
เหมาะสมปานกลาง	95	32.4	92	31.4		
เหมาะสมมาก	50	17.1	36	12.3		
22. ความมั่นคงแข็งแรงของกรง และคอกสัตว์					7.524	0.023*
เหมาะสมน้อย	32	10.9	21	7.2		
เหมาะสมปานกลาง	66	22.5	78	26.6		
เหมาะสมมาก	60	20.5	36	12.3		
23. ความปลอดภัยที่จะเกิดจากสัตว์ป่า หลุดรอด					5.603	0.061
เหมาะสมน้อย	61	20.8	55	18.8		
เหมาะสมปานกลาง	46	15.7	52	17.7		
เหมาะสมมาก	51	17.4	28	9.6		

ตารางที่ 8 (ต่อ)

(n = 293)

ความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม การให้บริการการศึกษาในงาน	สถานภาพ				χ^2	p
	โสด		สมรส			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
24. ความเพียงพอของที่จอดรถ					2.316	0.314
เหมาะสมน้อย	67	22.9	65	22.2		
เหมาะสมปานกลาง	67	22.9	57	19.5		
เหมาะสมมาก	24	8.2	13	4.4		
25. ความเพียงพอของจำนวนห้องน้ำ-ห้อง สุขา					8.150	0.017*
เหมาะสมน้อย	66	22.5	58	19.8		
เหมาะสมปานกลาง	54	18.4	61	20.8		
เหมาะสมมาก	38	13.0	16	5.5		
26. ความเพียงพอของที่นั่งพักผ่อน					7.047	0.029*
เหมาะสมน้อย	42	14.3	48	16.4		
เหมาะสมปานกลาง	75	25.6	68	32.2		
เหมาะสมมาก	41	14.0	19	6.5		
27. ความเพียงพอของจำนวนถังขยะ					6.628	0.036*
เหมาะสมน้อย	29	9.9	27	9.2		
เหมาะสมปานกลาง	92	31.4	92	31.4		
เหมาะสมมาก	37	12.6	19	5.5		
28. ความสะอาดของเส้นทางศึกษา ธรรมชาติ					9.438	0.009**
เหมาะสมน้อย	14	4.8	7	2.4		
เหมาะสมปานกลาง	86	29.4	97	33.1		
เหมาะสมมาก	58	19.8	31	10.6		
29. การดูแลรักษาความสะอาดของทรงและ คอกสัตว์					12.623	0.002**
เหมาะสมน้อย	31	10.6	11	3.8		
เหมาะสมปานกลาง	70	23.9	85	29.0		
เหมาะสมมาก	57	19.5	39	13.0		

ตารางที่ 8 (ต่อ)

(n = 293)

ความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม การให้บริการการศึกษาดูงาน	สถานภาพ				χ^2	p
	โสด		สมรส			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
30. บริเวณสถานทำงานศึกษาการเพาะเลี้ยงสัตว์ ป่า มีการจัดระบบที่ดี					2.716	0.257
เหมาะสมน้อย	24	8.2	12	4.1		
เหมาะสมปานกลาง	78	26.6	73	24.9		
เหมาะสมมาก	56	19.1	50	17.1		

* มีนัยสำคัญทางสถิติทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติทางสถิติที่ระดับ .01

สมมติฐานที่ 3 อายุมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาดูงานของงานศึกษาพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ดงน้ำ ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ จังหวัดเชียงใหม่

ในการแบ่งกลุ่มอายุเพื่อพิสูจน์สมมติฐาน ผู้วิจัยได้แบ่ง ออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีอายุระหว่าง 9-26 ปี ระหว่าง 27-46 ปี และ อายุ 47 ปีขึ้นไป ผลการพิสูจน์สมมติฐานได้ผล ดังตารางที่ 9 อธิบายได้ดังนี้

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาดูงานของงานศึกษาและพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ดงน้ำ ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ พบว่า อายุของนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับการบรรยายให้ความรู้ ด้านป่าไม้ ($P = .000$) ป้ายสื่อความหมายตามทรงและคอกสัตว์ ($P = .009$) การดูแลความปลอดภัย ($P = .004$) การดูแลรักษาความสะอาดของทรงและคอกสัตว์ ($P = .001$) และการตอบข้อซักถามของเจ้าหน้าที่ ($P = .008$) โดยมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 และที่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ได้แก่ ความเป็นมิตรและเป็นกันเองของเจ้าหน้าที่ ($P = .023$) การจัดภูมิทัศน์ในพื้นที่ ($P = .023$) ความมั่นคงแข็งแรงของทรงและ

คอกสัตว์ ($P = .041$) ความปลอดภัยที่เกิดจากสัตว์ป่าหลุดรอด ($P = .036$) ความเพียงพอของที่นั่งพักผ่อน ($P = .028$) และความสะอาดของเส้นทางศึกษาธรรมชาติ ($P = .021$) ส่วนความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการศึกษาคุณภาพของงานศึกษาและพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ ดันน้ำในด้านอื่น ๆ พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กับอายุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยพบว่า

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาคุณภาพของงานศึกษาและพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ดันน้ำ ที่เกี่ยวกับการบรรยายให้ความรู้ด้านป่าไม้ พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีอายุอยู่ในช่วง 9 - 26 ปีส่วนใหญ่เห็นด้วยมาก ร้อยละ 26.3 รองลงมาเห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 20.5 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 4.8 นักท่องเที่ยวที่มีอายุอยู่ในช่วง 27 - 46 ปี ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 13.3 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 12.3 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 9.6 นักท่องเที่ยวที่มีอายุตั้งแต่ 47 ปีขึ้นไปส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 7.5 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 3.8 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 2.0

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาคุณภาพของงานศึกษาและพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ดันน้ำ ที่เกี่ยวกับการตอบข้อซักถามของเจ้าหน้าที่ พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีอายุอยู่ในช่วง 9 - 26 ปีส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 28.7 รองลงมาเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 11.6 และเห็นด้วยมาก ร้อยละ 11.3 ซึ่งมีค่าใกล้เคียงกัน นักท่องเที่ยวที่มีอายุอยู่ในช่วง 27 - 46 ปี ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 22.9 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 9.9 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 2.4 นักท่องเที่ยวที่มีอายุตั้งแต่ 47 ปีขึ้นไปส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 8.5 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 3.8 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 1.0

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาคุณภาพของงานศึกษาและพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ดันน้ำ ที่เกี่ยวกับความเป็นมิตรและเป็นกันเองของเจ้าหน้าที่ พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีอายุอยู่ในช่วง 9 - 26 ปี ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 28.0 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 15.7 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 7.8 นักท่องเที่ยวที่มีอายุอยู่ในช่วง 27 - 46 ปี ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 20.8 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 12.3 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 2.0 นักท่องเที่ยวที่มีอายุตั้งแต่ 47 ปีขึ้นไป ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 7.8 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 5.5 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 0

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาคุณภาพของงานศึกษาและพัฒนารักษาสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ต้นน้ำ ที่เกี่ยวกับป้ายสื่อความหมายตามทรงและคอกสัตว์ พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีอายุอยู่ในช่วง 9 - 26 ปี ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 22.5 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 21.5 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 7.5 นักท่องเที่ยวที่มีอายุอยู่ในช่วง 27 - 46 ปี ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 20.8 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 12.3 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 2.0 นักท่องเที่ยวที่มีอายุตั้งแต่ 47 ปีขึ้นไป ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 6.8 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 6.5 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 0

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาคุณภาพของงานศึกษาและพัฒนารักษาสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ต้นน้ำ ที่เกี่ยวกับการจัดภูมิทัศน์ในพื้นที่ พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีอายุอยู่ในช่วง 9 - 26 ปี ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 24.6 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 14.3 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 12.6 นักท่องเที่ยวที่มีอายุอยู่ในช่วง 27 - 46 ปี ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 17.1 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 14.3 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 3.8 นักท่องเที่ยวที่มีอายุตั้งแต่ 47 ปีขึ้นไป ส่วนใหญ่เห็นด้วยมาก ร้อยละ 5.8 รองลงมาเห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 5.8 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 1.7

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาคุณภาพของงานศึกษาและพัฒนารักษาสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ต้นน้ำ ที่เกี่ยวกับการดูแลความปลอดภัย พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีอายุอยู่ในช่วง 9 - 26 ปี ส่วนใหญ่เห็นด้วยมาก ร้อยละ 25.3 รองลงมาเห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 19.8 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 6.5 นักท่องเที่ยวที่มีอายุอยู่ในช่วง 27 - 46 ปี ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 20.8 รองลงมาเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 9.6 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 4.8 นักท่องเที่ยวที่มีอายุตั้งแต่ 47 ปีขึ้นไป ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 7.5 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 3.8 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 2.0

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาคุณภาพของงานศึกษาและพัฒนารักษาสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ต้นน้ำ ที่เกี่ยวกับความมั่นคงแข็งแรงของทรงและคอกสัตว์ พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีอายุอยู่ในช่วง 9 - 26 ปี ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 21.8 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 20.8 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 8.9 นักท่องเที่ยวที่มีอายุอยู่ในช่วง 27 - 46 ปี ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 19.5 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 8.2 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 7.5 นักท่องเที่ยวที่มีอายุตั้งแต่ 47 ปีขึ้นไป ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 7.8 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 3.8 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 1.7

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาคุณภาพของงานศึกษาและ พัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ เกี่ยวกับความปลอดภัยที่จะเกิดจากสัตว์ป่าหลุดรอด พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีอายุอยู่ในช่วง 9 - 26 ปีส่วนใหญ่เห็นด้วยน้อย ร้อยละ 19.1 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 17.7 และเห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 14.7 นักท่องเที่ยวที่มีอายุอยู่ในช่วง 27 - 46 ปี ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 14.3 รองลงมาเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 14.0 และเห็นด้วยมาก ร้อยละ 6.8 นักท่องเที่ยวที่มีอายุตั้งแต่ 47 ปีขึ้นไปส่วนใหญ่เห็นด้วยน้อย ร้อยละ 6.5 รองลงมาเห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 4.4 และเห็นด้วยมาก ร้อยละ 2.4

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาคุณภาพของงานศึกษาและ พัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ที่เกี่ยวกับความเพียงพอของที่นั่งพักผ่อน พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีอายุอยู่ในช่วง 9 - 26 ปีส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 25.3 รองลงมาเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 12.6 และเห็นด้วยมาก ร้อยละ 13.7 นักท่องเที่ยวที่มีอายุอยู่ในช่วง 27 - 46 ปี ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 17.4 รองลงมาเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 13.7 และเห็นด้วยมาก ร้อยละ 4.1 นักท่องเที่ยวที่มีอายุตั้งแต่ 47 ปีขึ้นไปส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 6.1 รองลงมาเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 4.4 และเห็นด้วยมาก ร้อยละ 2.7

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาคุณภาพของงานศึกษาและ พัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ที่เกี่ยวกับความสะอาดของเส้นทางศึกษาธรรมชาติ พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีอายุอยู่ในช่วง 9 - 26 ปี ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 28.3 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 18.8 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 4.4 นักท่องเที่ยวที่มีอายุอยู่ในช่วง 27 - 46 ปี ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 25.3 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 7.2 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 2.7 นักท่องเที่ยว ที่มีอายุตั้งแต่ 47 ปีขึ้นไป ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 8.9 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 4.4 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 0

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาคุณภาพของงานศึกษาและ พัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ที่เกี่ยวกับการดูแลรักษาความสะอาดของกรงและคอกสัตว์ พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีอายุอยู่ในช่วง 9 - 26 ปี ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 21.8 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 19.8 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 9.9 นักท่องเที่ยวที่มีอายุอยู่ในช่วง 27 - 46 ปี ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 23.2 รองลงมาเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 7.8 และเห็นด้วยมาก ร้อยละ 4.1 นักท่องเที่ยวที่มีอายุตั้งแต่ 47 ปีขึ้นไป ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 7.8 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 5.1 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 0.3

อายุมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการบรรยายให้ความรู้ด้านป่าไม้ พบว่าส่วนใหญ่ อายุระหว่าง 9 -26 ปี มีความคิดเห็นเหมาะสมมาก เพราะช่วงอายุ ดังกล่าว ส่วนใหญ่เป็นเด็กนักเรียน จากการบรรยายของเจ้าหน้าที่มีเทคนิค วิธีการจูงใจเด็กให้มีความสุข สนุก ตลกขบขัน ทำให้เกิดความสนใจในการฟังบรรยาย ส่วนอายุตั้งแต่ 27 ปีขึ้นไปส่วนใหญ่เป็นผู้ใหญ่ มีความคิดเห็นเหมาะสมปานกลาง อาจเป็นเพราะผู้ใหญ่ได้รับความรู้ด้านป่าไม้มาบ้างแล้ว และมีความสนใจที่จะมาเที่ยว เพื่อชมสัตว์ป่ามากกว่า ส่วนกิจกรรมการดูแลรักษาความปลอดภัย และกิจกรรมความปลอดภัยที่จะเกิดจากสัตว์ป่าหลุดรอด พบว่า ส่วนใหญ่ อายุระหว่าง 9 - 26 ปี มีความคิดเห็นเหมาะสมมาก เป็นเพราะช่วงอายุดังกล่าวเป็นเด็กนักเรียน เด็กอาจจะไม่สนใจในความปลอดภัย เนื่องจากมีผู้ปกครอง ครุ มาด้วย จึงมีความเห็นว่ามี ความมั่นใจ ปลอดภัยมาก ส่วนอายุตั้งแต่ 27 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็น เหมาะสมปานกลาง เพราะเห็นว่ายังคิดว่า มีบางส่วนของสัตว์ป่าที่จะ หลุดรอดออกมาได้ เช่น ลิง ชะนี จึงมีความคิดเห็นปานกลาง

ตารางที่ 9 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุ กับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการ การศึกษาดูงานของงานศึกษาพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ศูนย์ศึกษาการพัฒนา ห้วยฮ่องไคร้ฯ จังหวัดเชียงใหม่

(n = 293)

ความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมการให้บริการการศึกษาดูงาน	อายุ (ปี)						χ^2	p
	9-26		27-46		47 ขึ้นไป			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
การศึกษาดูงานเกี่ยวกับการเพาะเลี้ยงสัตว์ป่า							6.175	0.186
เหมาะสมน้อย								
เหมาะสมปานกลาง	29	9.9	10	3.4	3	1.0		
เหมาะสมมาก	63	21.5	47	16.0	19	6.5		
	59	20.1	46	15.7	17	5.8		
2. การถ่ายทอดความรู้กิจกรรมการศึกษาดูงานด้านการอนุรักษ์สัตว์ป่าของเจ้าหน้าที่							8.047	0.090
เหมาะสมน้อย	31	10.6	11	3.8	4	1.4		
เหมาะสมปานกลาง	53	18.1	50	17.1	19	6.5		
เหมาะสมมาก	67	22.9	42	14.3	16	5.5		

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมการ ให้บริการการศึกษาดูงาน	อายุ (ปี)						χ^2	p
	9-26		27-46		47 ขึ้นไป			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
3. การบรรยายให้ความรู้ด้านสัตว์ป่า เหมาะสมน้อย							6.425	0.170
เหมาะสมปานกลาง	20	6.8	17	5.8	4	1.4		
เหมาะสมมาก	57	19.5	47	16.0	22	7.5		
	74	25.3	39	13.3	13	4.4		
4. การบรรยายให้ความรู้ ด้านป่าไม้							20.402	0.000**
เหมาะสมน้อย	14	4.8	28	9.6	6	2.0		
เหมาะสมปานกลาง	60	20.5	39	13.3	22	7.5		
เหมาะสมมาก	77	26.3	36	12.3	11	3.8		
5. การจัดระบบเส้นทางเดิน ศึกษาธรรมชาติ							1.853	0.763
เหมาะสมน้อย	13	4.4	5	1.7	2	0.7		
เหมาะสมปานกลาง	80	27.3	56	19.1	23	7.8		
เหมาะสมมาก	58	19.8	42	14.3	14	4.8		
6. ความเหมาะสมของระยะ เส้นทางศึกษาธรรมชาติ							4.102	0.392
เหมาะสมน้อย	26	8.9	15	5.1	2	0.7		
เหมาะสมปานกลาง	81	27.6	54	18.4	22	7.5		
เหมาะสมมาก	44	15.0	34	11.6	15	5.1		
7. การตอบข้อซักถามของ เจ้าหน้าที่							13.882	0.008**
เหมาะสมน้อย	34	11.6	7	2.4	3	1.0		
เหมาะสมปานกลาง	84	28.7	67	22.9	25	8.5		
เหมาะสมมาก	33	11.3	29	9.9	11	3.8		

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมการให้บริการ ศึกษาดูงาน	อายุ (ปี)						χ^2	p
	9-26		27-46		47 ขึ้นไป			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
8. ช่วงระยะเวลาของแต่ละกิจกรรมในการมาศึกษาดูงาน							7.210	0.125
เหมาะสมน้อย	43	14.7	29	9.9	7	2.4		
เหมาะสมปานกลาง	78	26.6	54	18.4	17	5.8		
เหมาะสมมาก	30	10.2	20	6.8	15	5.1		
9. เอกสารเผยแพร่ แผ่นพับ คู่มือประกอบการท่องเที่ยว							8.360	0.079
เหมาะสมน้อย	45	15.4	18	6.1	6	2.0		
เหมาะสมปานกลาง	56	19.1	52	17.7	20	6.8		
เหมาะสมมาก	50	17.1	33	11.3	13	4.4		
10. การจัดห้องแสดงนิทรรศการ							1.822	0.769
เหมาะสมน้อย	33	11.3	21	7.2	6	2.0		
เหมาะสมปานกลาง	76	25.9	52	17.7	24	8.2		
เหมาะสมมาก	42	14.3	30	10.2	9	3.1		
11. ความสุภาพเรียบร้อยของเจ้าหน้าที่							3.319	0.506
เหมาะสมน้อย	14	4.8	7	2.4	1	0.3		
เหมาะสมปานกลาง	78	26.6	61	20.8	24	8.2		
เหมาะสมมาก	59	20.1	35	11.9	14	4.8		
12. ความน่าเชื่อถือและไว้วางใจของเจ้าหน้าที่							9.237	0.055
เหมาะสมน้อย	23	7.8	10	3.4	1	0.3		
เหมาะสมปานกลาง	69	23.5	62	21.2	24	8.2		
เหมาะสมมาก	59	20.1	31	10.6	14	4.8		
13. ความเป็นมิตรและเป็นกันเองของเจ้าหน้าที่							11.372	0.023*
เหมาะสมน้อย	23	7.8	6	2.0	0	0		
เหมาะสมปานกลาง	82	28.0	61	20.8	23	7.8		
เหมาะสมมาก	46	15.7	36	12.3	16	5.5		

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมการให้บริการการศึกษา งาน	อายุ (ปี)						χ^2	p
	9-26		27-46		47 ขึ้นไป			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
14. ป้ายสื่อความหมายตามเส้นทางศึกษาธรรมชาติ							5.224	0.265
เหมาะสมน้อย	13	4.4	8	2.7	0	0		
เหมาะสมปานกลาง	77	26.3	55	18.8	18	6.1		
เหมาะสมมาก	61	20.8	40	13.7	21	7.2		
15. ป้ายสื่อความหมายตามทรงและคอกสัตว์ป่า							13.641	0.009**
เหมาะสมน้อย	22	7.5	6	2.0	0	0		
เหมาะสมปานกลาง	66	22.5	61	20.8	20	6.8		
เหมาะสมมาก	63	21.5	36	12.3	19	6.5		
16. ความชัดเจนของป้ายสื่อความหมาย							4.163	0.384
เหมาะสมน้อย	24	8.2	12	4.1	3	1.0		
เหมาะสมปานกลาง	70	23.9	55	18.8	17	5.8		
เหมาะสมมาก	57	19.5	36	12.3	19	6.5		
17. ความเพียงพอของป้ายสื่อความหมาย							3.392	0.495
เหมาะสมน้อย	31	10.6	25	8.5	6	2.0		
เหมาะสมปานกลาง	75	25.6	56	19.1	23	7.8		
เหมาะสมมาก	45	15.4	22	7.5	10	3.4		
18. จำนวนชนิดสัตว์ป่า							2.602	0.626
เหมาะสมน้อย	36	12.3	27	9.2	12	4.1		
เหมาะสมปานกลาง	73	24.9	55	18.8	17	5.8		
เหมาะสมมาก	42	14.3	21	7.2	10	3.4		
19. การจัดภูมิทัศน์ในพื้นที่							11.379	0.023*
เหมาะสมน้อย	37	12.6	11	3.8	5	1.7		
เหมาะสมปานกลาง	72	24.6	50	17.1	17	5.8		
เหมาะสมมาก	42	14.3	42	14.3	17	5.8		

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมการให้บริการการศึกษา งาน	อายุ (ปี)						χ^2	p
	9-26		27-46		47 ขึ้นไป			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
20. การดูแลความปลอดภัย							15.159	0.004**
เหมาะสมน้อย	19	6.5	14	4.8	6	2.0		
เหมาะสมปานกลาง	58	19.8	61	20.8	22	7.5		
เหมาะสมมาก	74	25.3	28	9.6	11	3.8		
21. กฎระเบียบที่ให้เป็นปฏิบัติ							3.859	0.425
เหมาะสมน้อย	11	3.8	6	2.0	3	1.0		
เหมาะสมปานกลาง	89	30.4	70	23.9	28	9.6		
เหมาะสมมาก	51	17.4	27	9.2	8	2.7		
22. ความมั่นคงแข็งแรงของกรง และคอกสัตว์							9.994	0.041*
เหมาะสมน้อย	26	8.9	22	7.5	5	1.7		
เหมาะสมปานกลาง	64	21.8	57	19.5	23	7.8		
เหมาะสมมาก	61	20.8	24	8.2	11	3.8		
23. ความปลอดภัยที่จะเกิดจาก สัตว์ป่าหลุดรอด							10.310	0.036*
เหมาะสมน้อย	56	19.1	41	14.0	19	6.5		
เหมาะสมปานกลาง	43	14.7	42	14.3	13	4.4		
เหมาะสมมาก	52	17.7	20	6.8	7	2.4		
24. ความเพียงพอของที่จอดรถ							4.255	0.373
เหมาะสมน้อย	60	20.5	53	18.1	19	6.5		
เหมาะสมปานกลาง	68	23.2	40	13.7	16	5.5		
เหมาะสมมาก	23	7.8	10	3.4	4	1.4		
25. ความเพียงพอของจำนวน ห้องน้ำ-ห้องสุขา							8.994	0.061
เหมาะสมน้อย	60	20.5	48	16.4	16	5.5		
เหมาะสมปานกลาง	54	18.4	45	15.4	16	5.5		
เหมาะสมมาก	37	12.6	10	3.4	7	2.4		

ตารางที่ 9 (ต่อ)

								χ^2	p
		อายุ (ปี)							
การให้บริการการศึกษา งาน	ความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมการให้บริการการศึกษา	9-26		27-46		47 ขึ้นไป			
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
26. ความเพียงพอของที่นั่งพักผ่อน								10.848	0.028*
	เหมาะสมน้อย	37	12.6	40	13.7	13	4.4		
	เหมาะสมปานกลาง	74	25.3	51	17.4	18	6.1		
	เหมาะสมมาก	40	13.7	12	4.1	8	2.7		
27. ความเพียงพอของจำนวนถังขยะ								9.146	0.058
	เหมาะสมน้อย	28	9.6	23	7.8	5	1.7		
	เหมาะสมปานกลาง	87	29.7	67	22.9	30	10.2		
	เหมาะสมมาก	36	12.3	13	4.4	4	1.4		
28. ความสะอาดของเส้นทางศึกษาธรรมชาติ								11.518	0.021*
	เหมาะสมน้อย	13	4.4	8	2.7	0	0		
	เหมาะสมปานกลาง	83	28.3	74	25.3	26	8.9		
	เหมาะสมมาก	55	18.8	21	7.2	13	4.4		
29. การดูแลรักษาความสะอาดของกรงและคอกสัตว์								18.844	0.001**
	เหมาะสมน้อย	29	9.9	12	4.1	1	0.3		
	เหมาะสมปานกลาง	64	21.8	68	23.2	23	7.8		
	เหมาะสมมาก	58	19.8	23	7.8	15	5.1		
30. บริเวณสถานที่งานศึกษาการเพาะเลี้ยงสัตว์ป่า มีการจัดระบบที่ดี								7.382	0.117
	เหมาะสมน้อย	22	7.5	12	4.1	2	0.7		
	เหมาะสมปานกลาง	74	25.3	60	20.5	17	5.8		
	เหมาะสมมาก	55	18.8	31	10.6	20	6.8		

* มีนัยสำคัญทางสถิติทางสถิติที่ระดับ .

** มีนัยสำคัญทางสถิติทางสถิติที่ระดับ .01

สมมติฐานที่ 4 การศึกษามีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาคุณภาพของงานศึกษาพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ จังหวัดเชียงใหม่

ในการแบ่งกลุ่มความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเพื่อใช้ในการพิสูจน์สมมติฐาน ผู้วิจัยได้แบ่งเป็น 3 กลุ่มโดยรวมระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลายเป็นระดับการศึกษามัธยมศึกษา และได้รวมระดับการศึกษานุปริญญา ปริญญาและสูงกว่าปริญญาเป็นระดับการศึกษาสูงกว่ามัธยมศึกษา ส่วนระดับการศึกษาประถมศึกษาเป็นระดับประถมศึกษา

จากตารางที่ 10 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษากับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาคุณภาพของงานศึกษาและพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ พบว่า ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับ เนื้อหาการดำเนินงานเกี่ยวกับการเพาะเลี้ยงสัตว์ป่า ($P = .000$) การบรรยายให้ความรู้ด้านสัตว์ป่า ($P = .002$) การบรรยายให้ความรู้ด้านป่าไม้ ($P = .000$) เอกสารเผยแพร่ แผ่นพับ คู่มือประกอบการท่องเที่ยว ($P = .000$) การดูแลความปลอดภัย ($P = .001$) ความเพียงพอของที่จอดรถ ($P = .004$) และความเพียงพอของห้องน้ำ - ห้องสุขา ($P = .010$) โดยมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 และที่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ การจัดภูมิทัศน์ในพื้นที่ ($P = .015$) และความสะอาดของเส้นทางศึกษาธรรมชาติ ($P = .042$) ส่วนความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาคุณภาพของงานศึกษาและพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำในด้านอื่นๆ ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยพบว่า

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาคุณภาพของงานศึกษาและพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ที่เกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษาคุณภาพงานเกี่ยวกับการเพาะเลี้ยงสัตว์ป่า นักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา ส่วนใหญ่มีความเห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 16.7 รองลงมา เห็นด้วยมาก ร้อยละ 14.3 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 10.6 นักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาส่วนใหญ่เห็นด้วยมาก ร้อยละ 19.1 รองลงมาเห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 16.4 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 1.7 และนักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาระดับสูงกว่ามัธยมศึกษา ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 10.9 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 8.2 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 2.0

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาดูงานของงานศึกษาและ
พัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ที่เกี่ยวกับการบรรยายให้ความรู้ด้านสัตว์ป่านักท่องเที่ยวที่
มีการศึกษาระดับประถมศึกษา ส่วนใหญ่มีความเห็นด้วยมาก ร้อยละ 21.5 รองลงมาเห็นด้วย
ปานกลาง ร้อยละ 15.4 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 4.8 นักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา
ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 17.1 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 16.4 และเห็นด้วยน้อย
ร้อยละ 3.8 และนักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาระดับสูงกว่ามัธยมศึกษา ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง
ร้อยละ 10.6 รองลงมาเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 5.5 และเห็นด้วยมาก ร้อยละ 5.1

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาดูงานของงานศึกษาและ
พัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ที่เกี่ยวกับการบรรยายให้ความรู้ด้านป่าไม้ นักท่องเที่ยวที่มี
การศึกษาระดับประถมศึกษา ส่วนใหญ่มีความเห็นด้วยมาก ร้อยละ 22.2 รองลงมาเห็นด้วยปาน
กลาง ร้อยละ 14.7 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 4.8 นักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาส่วน
ใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 16.4 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 16.0 และเห็นด้วยมาก ร้อยละ
4.8 และ นักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาระดับสูงกว่ามัธยมศึกษา ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ
10.2 รองลงมาเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 6.8 และเห็นด้วยมาก ร้อยละ 4.1

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาดูงานของงานศึกษาและ
พัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำที่เกี่ยวกับเอกสารเผยแพร่ แผ่นพับ คู่มือประกอบการท่องเที่ยว
นักท่องเที่ยว ที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา ส่วนใหญ่มีความเห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 16.0
รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 13.3 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 12.3 นักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาระดับ
มัธยมศึกษาส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 17.1 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 16.4 และเห็น
ด้วยน้อย ร้อยละ 3.8 และนักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาระดับสูงกว่ามัธยมศึกษา ส่วนใหญ่เห็นด้วย
ปานกลาง ร้อยละ 10.6 รองลงมาเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 7.5 และเห็นด้วยมาก ร้อยละ 3.1

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาดูงานของงานศึกษาและ
พัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ที่เกี่ยวกับการจัดภูมิทัศน์ในพื้นที่ นักท่องเที่ยวที่มีการศึกษา
ระดับประถมศึกษา ส่วนใหญ่มีความเห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 17.7 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ
14.0 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 9.9 นักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาส่วนใหญ่เห็นด้วย
ปานกลาง ร้อยละ 16.0 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 15.4 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 5.8 และนัก

ท่องเที่ยวที่มีการศึกษาระดับสูงกว่ามัธยมศึกษา ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 13.7 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 5.1 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 2.4

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาคุณภาพของงานศึกษาและพัฒนาระเบียงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ที่เกี่ยวกับการดูแลความปลอดภัย นักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา ส่วนใหญ่มีความเห็นด้วยมาก ร้อยละ 19.5 รองลงมาเห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 17.1 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 5.1 นักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 16.4 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 15.7 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 5.1 และนักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาระดับสูงกว่ามัธยมศึกษา ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 14.7 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 3.4 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 3.1

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาคุณภาพของงานศึกษาและพัฒนาระเบียงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ที่เกี่ยวกับความเพียงพอของที่จอดรถนักท่องเที่ยว ที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา ส่วนใหญ่มีความเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 18.8 รองลงมาเห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 17.4 และเห็นด้วยมาก ร้อยละ 5.5 นักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 19.5 รองลงมาเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 12.6 และเห็นด้วยมาก ร้อยละ 5.1 และนักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาระดับสูงกว่ามัธยมศึกษา ส่วนใหญ่เห็นด้วยน้อย ร้อยละ 13.7 รองลงมาเห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 5.5 และเห็นด้วยมาก ร้อยละ 2.0

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาคุณภาพของงานศึกษาและพัฒนาระเบียงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ที่เกี่ยวกับความเพียงพอของจำนวนห้องน้ำ - ห้องสุขา นักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา ส่วนใหญ่มีความเห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 16.4 รองลงมาเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 15.7 และเห็นด้วยมาก ร้อยละ 9.6 นักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 16.7 รองลงมาเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 13.7 และเห็นด้วยมาก ร้อยละ 6.8 และนักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาระดับสูงกว่ามัธยมศึกษา ส่วนใหญ่เห็นด้วยน้อย ร้อยละ 13.0 รองลงมาเห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 6.1 และเห็นด้วยมาก ร้อยละ 2.0

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาคุณภาพของงานศึกษาและพัฒนาระเบียงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำที่เกี่ยวกับความสะอาดของเส้นทางศึกษาธรรมชาติ นักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา ส่วนใหญ่มีความเห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 22.2 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 16.0 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 3.4 นักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาส่วน

ใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 24.2 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 10.6 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 2.4 และนักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาระดับสูงกว่ามัธยมศึกษา ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 16.0 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 3.8 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 1.4

เป็นเพราะว่า การศึกษามีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการบรรยายให้ความรู้ด้านสัตว์ป่าและการบรรยายด้านป่าไม้ พบว่าส่วนใหญ่ ระดับการศึกษาประถมศึกษา มีความคิดเห็นเหมาะสมมาก เพราะส่วนใหญ่เป็นนักเรียน มีความสนใจ ความรู้ด้านป่าไม้และสัตว์ป่า สอดคล้องกับความต้องการที่จะต้องนำความรู้ไปทำรายงานส่งในห้องเรียน ประกอบกับเจ้าหน้าที่บรรยายให้ความรู้มีวิธีการเทคนิคในการจูงใจให้นักเรียนสนใจสอดแทรกความตลกขบขันและมีเกมส์ที่สนุกสนาน ส่วนอายุตั้งแต่ 27 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นเหมาะสมปานกลาง เพราะส่วนใหญ่เป็นผู้ใหญ่ เห็นว่า ได้รับความรู้ดังกล่าวมาบ้างแล้ว และมีความสนใจ ที่จะมาท่องเที่ยวชมสัตว์ป่าและมาส่งเด็กนักเรียน ส่วนกิจกรรมการดูแลรักษาความปลอดภัย พบว่าระดับการศึกษาประถมศึกษา ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเหมาะสมมาก เพราะส่วนใหญ่เป็นนักเรียน เด็กอาจไม่สนใจความปลอดภัย เพราะมีผู้ปกครองและครูมาดูแลอยู่แล้ว ส่วนระดับการศึกษามัธยมศึกษาขึ้นไป มีความคิดเห็น เหมาะสมปานกลางและส่วนใหญ่จะเป็นผู้ใหญ่แล้ว ยิ่งกังวลว่าอาจจะมีสัตว์ป่าหลุดรอดออกมาได้ เช่น ลิง ชะนี ความเพียงพอของที่จอดรถ พบว่า ระดับการศึกษาระดับประถมศึกษา และสูงกว่ามัธยมศึกษา มีความคิดเห็นเหมาะสมน้อย เนื่องจากเป็นเด็กนักเรียน มีช่วงอายุ ตั้งแต่ 7 - 16 ปี ต้องการที่จะสะดวกไม่ต้องเดินไกล หรือบางคนเดินไม่ไหว ส่วนระดับการศึกษาสูงกว่า ระดับมัธยมศึกษา ส่วนใหญ่เป็นผู้ใหญ่และมีอายุแก่ อาจจะไม่สะดวกในการเดิน เนื่องจากสุขภาพไม่แข็งแรง

ตารางที่ 10 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวดังต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาคุณภาพของงานศึกษาพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ จังหวัดเชียงใหม่

ความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม การให้บริการการศึกษาคุณภาพ	ระดับการศึกษา						χ^2	p
	ประถมศึกษา		มัธยมศึกษา		สูงกว่ามัธยมศึกษา			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
1. เนื้อหาการศึกษาคุณภาพ เกี่ยวกับการเพาะเลี้ยงสัตว์ป่า							23.960	0.000**
เหมาะสมน้อย	31	10.6	5	1.7	6	2.0		
เหมาะสมปานกลาง	49	16.7	48	16.4	32	10.9		
เหมาะสมมาก	42	14.3	56	19.1	24	8.2		
2. การถ่ายทอดความรู้กิจกรรม การศึกษาคุณภาพด้านการอนุรักษ์ สัตว์ป่าของเจ้าหน้าที่							9.259	0.055
เหมาะสมน้อย	20	6.8	12	4.1	14	4.8		
เหมาะสมปานกลาง	46	15.7	45	15.4	31	10.6		
เหมาะสมมาก	56	19.1	52	17.7	17	5.8		
3. การบรรยายให้ความรู้ด้าน สัตว์ป่า							17.142	0.002**
เหมาะสมน้อย	14	4.8	11	3.8	16	5.5		
เหมาะสมปานกลาง	45	15.4	50	17.1	31	10.6		
เหมาะสมมาก	63	21.5	48	16.4	15	5.1		
4. การบรรยายให้ความรู้ ด้านป่าไม้							25.404	0.000**
เหมาะสมน้อย	14	4.8	14	4.8	20	6.8		
เหมาะสมปานกลาง	43	14.7	48	16.4	30	10.2		
เหมาะสมมาก	65	22.2	47	16.0	12	4.1		
5. การจัดระบบเส้นทางเดินศึกษา ธรรมชาติ							3.434	0.488
เหมาะสมน้อย	8	2.7	7	2.4	5	1.7		
เหมาะสมปานกลาง	73	24.9	53	18.1	33	11.3		
เหมาะสมมาก	41	14.0	49	16.7	24	8.2		

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม การให้บริการการศึกษาดูงาน	ระดับการศึกษา						χ^2	p
	ประถมศึกษา		มัธยมศึกษา		สูงกว่ามัธยมศึกษา			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
6. ความเหมาะสมของระยะเส้น ทางศึกษาธรรมชาติ							1.981	0.739
เหมาะสมน้อย	20	6.8	13	4.4	10	3.4		
เหมาะสมปานกลาง	67	22.9	60	20.5	30	10.2		
เหมาะสมมาก	35	11.9	36	12.3	22	7.5		
7. การตอบข้อซักถามของเจ้า หน้าที่							6.009	0.199
เหมาะสมน้อย	22	7.5	14	4.8	8	2.7		
เหมาะสมปานกลาง	74	25.3	60	20.5	42	14.3		
เหมาะสมมาก	26	8.9	35	11.9	12	4.1		
8. ช่วงระยะเวลาของแต่ละ กิจกรรมในการมาศึกษาดูงาน							4.865	0.301
เหมาะสมน้อย	31	10.6	25	8.5	23	7.8		
เหมาะสมปานกลาง	65	22.2	56	19.1	28	9.6		
เหมาะสมมาก	26	8.9	28	9.6	11	3.8		
9. เอกสารเผยแพร่ แผ่นพับ คู่มือประกอบการท่องเที่ยว							25.953	0.000**
เหมาะสมน้อย	36	12.3	11	3.8	22	7.5		
เหมาะสมปานกลาง	47	16.0	50	17.1	31	10.6		
เหมาะสมมาก	39	13.3	48	16.4	9	3.1		
10. การจัดห้องแสดงนิทรรศการ							4.280	0.369
เหมาะสมน้อย	26	8.9	17	5.8	17	5.8		
เหมาะสมปานกลาง	61	20.8	59	20.1	32	10.9		
เหมาะสมมาก	35	11.9	33	11.3	13	4.4		
11. ความสุภาพเรียบร้อยของเจ้า หน้าที่							6.942	0.139
เหมาะสมน้อย	11	3.8	7	2.4	4	1.4		
เหมาะสมปานกลาง	64	21.8	56	19.1	43	14.7		
เหมาะสมมาก	47	16.0	46	15.7	15	5.1		

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม การให้บริการการศึกษาดูงาน	ระดับการศึกษา						χ^2	p
	ประถมศึกษา		มัธยมศึกษา		สูงกว่ามัธยมศึกษา			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
12. ความน่าเชื่อถือและไว้วางใจ ของเจ้าหน้าที่							6.467	0.167
เหมาะสมน้อย	13	4.4	16	5.5	5	1.7		
เหมาะสมปานกลาง	61	20.8	53	18.1	41	14.0		
เหมาะสมมาก	48	16.4	40	13.7	16	5.5		
13. ความเป็นมิตรและ เป็นกันเองของเจ้าหน้าที่							3.738	0.443
เหมาะสมน้อย	10	3.4	15	5.1	4	1.4		
เหมาะสมปานกลาง	70	23.9	57	19.5	39	13.3		
เหมาะสมมาก	42	14.3	37	12.6	19	6.5		
14. ป้ายสื่อความหมายตาม เส้นทางศึกษาธรรมชาติ							5.778	0.216
เหมาะสมน้อย	9	3.1	4	1.4	8	2.7		
เหมาะสมปานกลาง	63	21.5	55	18.8	32	10.9		
เหมาะสมมาก	50	17.1	50	17.1	22	7.5		
15. ป้ายสื่อความหมายตามทรง และคอกสัตว์ป่า							8.586	0.072
เหมาะสมน้อย	15	5.1	9	3.1	4	1.4		
เหมาะสมปานกลาง	63	21.5	46	15.7	38	13.0		
เหมาะสมมาก	44	15.0	54	18.4	20	6.8		
16. ความชัดเจนของป้ายสื่อความ หมาย							3.359	0.500
เหมาะสมน้อย	20	6.8	10	3.4	9	3.1		
เหมาะสมปานกลาง	57	19.5	53	18.1	32	10.9		
เหมาะสมมาก	45	15.4	46	15.7	21	7.2		

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม การให้บริการการศึกษาดูงาน	ระดับการศึกษา						χ^2	p
	ประถมศึกษา		มัธยมศึกษา		สูงกว่ามัธยมศึกษา			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
17. ความเพียงพอของป้ายสื่อ ความหมาย							1.581	0.812
เหมาะสมน้อย	29	9.9	19	6.5	14	4.8		
เหมาะสมปานกลาง	63	21.5	59	20.1	32	10.9		
เหมาะสมมาก	30	10.2	31	10.6	16	5.5		
18. จำนวนชนิดสัตว์ป่า							4.109	0.392
เหมาะสมน้อย	29	9.9	27	9.2	19	6.5		
เหมาะสมปานกลาง	62	21.2	50	17.1	33	11.3		
เหมาะสมมาก	31	10.6	32	10.9	10	3.4		
19. การจัดภูมิทัศน์ในพื้นที่							12.366	0.015*
เหมาะสมน้อย	29	9.9	17	5.8	7	2.4		
เหมาะสมปานกลาง	52	17.7	47	16.0	40	13.7		
เหมาะสมมาก	41	14.0	45	15.4	15	5.1		
20. การดูแลความปลอดภัย							18.228	0.001**
เหมาะสมน้อย	15	5.1	15	5.1	9	3.1		
เหมาะสมปานกลาง	50	17.1	48	16.4	43	14.7		
เหมาะสมมาก	57	19.5	46	15.7	10	3.4		
21. กฎระเบียบที่ให้ปฏิบัติ							3.442	0.487
เหมาะสมน้อย	9	3.1	7	2.4	4	1.4		
เหมาะสมปานกลาง	71	24.2	72	24.6	44	15.0		
เหมาะสมมาก	42	14.3	30	10.2	14	4.8		
22. ความมั่นคงแข็งแรงของกรง และคอกสัตว์							7.482	0.112
เหมาะสมน้อย	21	7.2	19	6.5	13	4.4		
เหมาะสมปานกลาง	60	20.5	47	16.0	37	12.6		
เหมาะสมมาก	41	14.0	43	14.7	12	4.1		

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม การให้บริการการศึกษาดูงาน	ระดับการศึกษา						χ^2	p
	ประถมศึกษา		มัธยมศึกษา		สูงกว่ามัธยมศึกษา			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
23. ความปลอดภัยที่จะเกิดจาก สัตว์ป่าหลุดรอด							4.982	0.289
เหมาะสมน้อย	51	17.4	38	13.0	27	9.2		
เหมาะสมปานกลาง	41	14.0	34	11.6	23	7.8		
เหมาะสมมาก	30	10.2	37	12.6	12	4.1		
24. ความเพียงพอของที่จอดรถ							15.325	0.004**
เหมาะสมน้อย	55	18.8	37	12.6	40	13.7		
เหมาะสมปานกลาง	51	17.4	57	19.5	16	5.5		
เหมาะสมมาก	16	5.5	15	5.1	6	2.0		
25. ความเพียงพอของจำนวนห้อง น้ำ-ห้องสุขา							13.184	0.010**
เหมาะสมน้อย	46	15.7	40	13.7	38	13.0		
เหมาะสมปานกลาง	48	16.4	49	16.7	18	6.1		
เหมาะสมมาก	28	9.6	20	6.8	6	2.0		
26. ความเพียงพอของที่นั่ง พักผ่อน							8.310	0.081
เหมาะสมน้อย	34	11.6	29	9.9	27	9.2		
เหมาะสมปานกลาง	58	19.8	57	19.5	28	9.6		
เหมาะสมมาก	30	10.2	23	7.8	7	2.4		
27. ความเพียงพอของจำนวนถัง ขยะ							9.410	0.052
เหมาะสมน้อย	27	9.2	12	4.1	17	5.8		
เหมาะสมปานกลาง	75	25.6	72	24.6	37	12.6		
เหมาะสมมาก	20	6.8	25	8.5	8	2.7		

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม การให้บริการการศึกษาดูงาน	ระดับการศึกษา						χ^2	p
	ประถมศึกษา		มัธยมศึกษา		สูงกว่ามัธยมศึกษา			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
28. ความสะอาดของเส้นทาง ศึกษาธรรมชาติ							9.908	0.042*
เหมาะสมน้อย	10	3.4	7	2.4	4	1.4		
เหมาะสมปานกลาง	65	22.2	71	24.2	47	16.0		
เหมาะสมมาก	47	16.0	31	10.6	11	3.8		
29. การดูแลรักษาความสะอาด ของทรงและคอกสัตว์							4.759	.313
เหมาะสมน้อย	21	7.2	16	5.5	5	1.7		
เหมาะสมปานกลาง	58	19.8	58	19.8	39	13.3		
เหมาะสมมาก	43	14.7	35	11.9	18	6.1		
30. บริเวณสถานที่งานศึกษาการ เพาะเลี้ยงสัตว์ป่า มีการจัดระบบ ที่ดี							0.856	0.931
เหมาะสมน้อย	16	5.5	14	4.8	6	2.0		
เหมาะสมปานกลาง	63	21.5	57	19.5	31	10.6		
เหมาะสมมาก	43	14.7	38	13.0	25	8.5		

* มีนัยสำคัญทางสถิติทางสถิติที่ระดับ .05 (P = .05)

** มีนัยสำคัญทางสถิติทางสถิติที่ระดับ .01 (P = .01)

สมมติฐานที่ 5 อาชีพมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาคุณภาพของงานศึกษาพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ จังหวัดเชียงใหม่

ในการแบ่งกลุ่มอาชีพของนักท่องเที่ยวเพื่อใช้ในการพิสูจน์สมมติฐาน ผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ อาชีพ นักเรียน อาชีพเกษตรกร อาชีพส่วนตัว และอาชีพอื่น ๆ โดยได้รวมกลุ่มอาชีพ พนักงานรัฐวิสาหกิจ ข้าราชการ เป็นอาชีพอื่น ๆ ผลการพิสูจน์สมมติฐานได้ผล ดังแสดงในตารางที่ 11 อธิบายได้ดังนี้

จากตารางที่ 11 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของนักท่องเที่ยวกับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาคุณภาพของงานศึกษาและพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ พบว่า อาชีพของนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับเนื้อหาการศึกษาคุณภาพเกี่ยวกับการเพาะเลี้ยงสัตว์ป่า ($P = .000$) การถ่ายทอดความรู้กิจกรรมการศึกษา คุณภาพด้านการอนุรักษ์สัตว์ป่าของเจ้าหน้าที่ ($P = .009$) การบรรยายให้ความรู้ด้านสัตว์ป่า ($P = .001$) การบรรยายให้ความรู้ด้านป่าไม้ ($P = .000$) เอกสารเผยแพร่ แผ่นพับ คู่มือประกอบการท่องเที่ยว ($P = .000$) ความสุภาพเรียบร้อยของเจ้าหน้าที่ ($P = .001$) ความน่าเชื่อถือและไว้วางใจของ เจ้าหน้าที่ ($P = .000$) ความเป็นมิตรและเป็นกันเองของเจ้าหน้าที่ ($P = .005$) ป้ายสื่อความหมายตามกรงและคอกสัตว์ ($P = .001$) การจัดภูมิทัศน์ในพื้นที่ ($P = .006$) การดูแลความปลอดภัย ($P = .004$) ความเพียงพอของจำนวนห้องน้ำ – ห้องสุขา ($P = .008$) ความเพียงพอของที่นั่งพักผ่อน ($P = .003$) ความเพียงพอของจำนวนถังขยะ ($P = .007$) ความสะอาดของเส้นทางศึกษาธรรมชาติ ($P = .006$) และการดูแลรักษาความสะอาดของกรงและคอกสัตว์ ($P = .000$) โดยมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 และที่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ได้แก่ ความมั่นคงแข็งแรงของกรงและคอกสัตว์ ($P = .013$) และความปลอดภัยที่จะเกิดจากสัตว์ป่าหลุดรอด ($P = .041$) ส่วนความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาคุณภาพของงานศึกษาและพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำด้านอื่นอย่างอื่น ไม่มีความสัมพันธ์กับอาชีพความคิดเห็นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยพบว่า

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาคุณภาพของงานศึกษาและพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำที่เกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษาคุณภาพเกี่ยวกับการเพาะเลี้ยงสัตว์ป่านักท่องเที่ยวที่เป็นนักเรียน ส่วนใหญ่มีความเห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 19.8 รองลงมาเห็นด้วยมาก

ร้อยละ 11.9 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 8.5 นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพเกษตรกร ส่วนใหญ่เห็นด้วยมาก ร้อยละ 14.3 รองลงมาเห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 6.8 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 1.7 นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพส่วนตัว ส่วนใหญ่เห็นด้วยมาก ร้อยละ 18.5 รองลงมาเห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 8.2 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 0.7 และนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพอื่น ๆ ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 9.2 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 6.8 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 3.4

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาคุณภาพของงานศึกษาและพัฒนาร่องปลาน้ำจืดในพื้นที่ต้นน้ำ ที่เกี่ยวกับการถ่ายทอดความรู้กิจกรรมการศึกษาดูงานด้านการอนุรักษ์สัตว์ป่าของเจ้าหน้าที่ นักท่องเที่ยวที่เป็นนักเรียน ส่วนใหญ่มีความเห็นด้วยมาก ร้อยละ 17.1 รองลงมาเห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 14.7 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 8.5 นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพเกษตรกร ส่วนใหญ่เห็นด้วยมาก ร้อยละ 13.0 รองลงมาเห็นด้วยปานกลาง 8.9 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 1.0 นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพส่วนตัว ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 18.5 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 6.8 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 2.0 และนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพอื่น ๆ ส่วนใหญ่เห็นด้วย ปานกลาง ร้อยละ 9.6 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 5.8 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 4.1

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาคุณภาพของงานศึกษาและพัฒนาร่องปลาน้ำจืดในพื้นที่ต้นน้ำ ที่เกี่ยวกับการบรรยายให้ความรู้ด้านสัตว์ป่า นักท่องเที่ยวที่เป็นนักเรียน ส่วนใหญ่มีความเห็นด้วยมาก ร้อยละ 20.1 รองลงมาเห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 14.7 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 5.5 นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพเกษตรกร ส่วนใหญ่เห็นด้วยมาก ร้อยละ 13.0 รองลงมาเห็นด้วยปานกลาง 8.5 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 1.4 นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพส่วนตัว ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 7.8 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 5.5 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 4.1 และนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพอื่น ๆ ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 11.9 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 4.4 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 3.

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาคุณภาพของงานศึกษาและพัฒนาร่องปลาน้ำจืดในพื้นที่ต้นน้ำ ที่เกี่ยวกับการบรรยายให้ความรู้ด้านป่าไม้ นักท่องเที่ยวที่เป็นนักเรียน ส่วนใหญ่มีความเห็นด้วยมาก ร้อยละ 21.5 รองลงมาเห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 15.4 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 3.4 นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพเกษตรกร ส่วนใหญ่เห็นด้วยมาก ร้อยละ 12.6 รองลงมาเห็นด้วยปานกลาง 6.8 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 3.4 นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพส่วนตัว ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 8.5 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 4.8 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ

4.1 และนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพอื่น ๆ ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 10.6 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 4.8 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 4.1

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาคุณภาพของงานศึกษาและ พัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ที่เกี่ยวกับการการตอบข้อซักถามของเจ้าหน้าที่ นักท่องเที่ยวที่เป็นนักเรียนส่วนใหญ่มีความเห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 21.5 รองลงมาเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 10.2 และเห็นด้วยมาก ร้อยละ 8.5 นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพเกษตรกร ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 14.0 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 7.8 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 1.0 นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพส่วนตัว ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 11.3 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 4.1 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 2.0 และนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพอื่น ๆ ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 13.3 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 4.4 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 1.7

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาคุณภาพของงานศึกษาและ พัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ที่เกี่ยวกับเอกสารเผยแพร่ แผ่นพับ คู่มือประกอบการท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวที่เป็นนักเรียนส่วนใหญ่มีความเห็นปานกลาง ร้อยละ 15.7 รองลงมาเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 13.0 และเห็นด้วยมาก ร้อยละ 11.6 นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพเกษตรกร ส่วนใหญ่เห็นด้วยมาก ร้อยละ 13.0 รองลงมาเห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 8.2 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 1.7 นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพส่วนตัว ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 8.2 รองลงมาเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 5.1 และเห็นด้วยมาก ร้อยละ 4.1 และนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพอื่น ๆ ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 11.6 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 4.1 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 3.8

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาคุณภาพของงานศึกษาและ พัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ที่เกี่ยวกับความสุภาพเรียบร้อยของเจ้าหน้าที่ นักท่องเที่ยวที่เป็นนักเรียนส่วนใหญ่มีความเห็นปานกลาง ร้อยละ 20.1 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 15.7 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 4.4 นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพเกษตรกร ส่วนใหญ่เห็นด้วยมาก ร้อยละ 12.6 รองลงมาเห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 9.6 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 1.0 นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพส่วนตัว ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 11.3 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 4.8 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 4.1 และ นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพอื่น ๆ ส่วนใหญ่เห็นด้วยมาก ร้อยละ 14.7 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 4.1 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 0.7

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาดูงานของงานศึกษาและ
พัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ที่เกี่ยวกับความน่าเชื่อถือและไว้วางใจของเจ้าหน้าที่ นักท่องเที่ยว
เที่ยวที่เป็นนักเรียนส่วนใหญ่มีความเห็นปานกลาง ร้อยละ 17.4 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 15.7
และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 7.2 นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพเกษตรกร ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ
11.3 รองลงมาเห็นด้วยมาก 10.2 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 1.4 นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพส่วนตัว ส่วน
ใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 11.6 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 4.1 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ
1.7 และนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพอื่น ๆ ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 14.3 รองลงมาเห็นด้วย
มาก ร้อยละ 3.8 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 1.4

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาดูงานของงานศึกษาและ
พัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ที่เกี่ยวกับความเป็นมิตรและเป็นกันเองของเจ้าหน้าที่ นักท่องเที่ยว
เที่ยวที่เป็นนักเรียน ส่วนใหญ่มีความเห็นปานกลาง ร้อยละ 21.2 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ
11.9 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 7.2 นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพเกษตรกร ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง
ร้อยละ 11.9 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 10.2 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 0.7 นักท่องเที่ยวที่มี
อาชีพส่วนตัว ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 11.3 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 4.8 และ
เห็นด้วยน้อย ร้อยละ 1.4 และนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพอื่น ๆ ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ
12.3 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 6.5 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 0.7

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาดูงานของงานศึกษาและ
พัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ที่เกี่ยวกับป้ายสื่อความหมายตามทรงและคอกสัตว์ นักท่องเที่ยว
เที่ยวที่เป็นนักเรียน ส่วนใหญ่มีความเห็นปานกลาง ร้อยละ 17.4 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 15.7 และ
เห็นด้วยน้อย ร้อยละ 7.2 นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพเกษตรกร ส่วนใหญ่เห็นด้วยมาก ร้อยละ 11.9 รอง
ลงมาเห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 10.2 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 0.7 นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพส่วนตัว
ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 10.9 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 5.7 และเห็นด้วยน้อย ร้อย
ละ 0.7 และนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพอื่น ๆ ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 11.6 รองลงมาเห็น
ด้วยมาก ร้อยละ 6.8 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 1.0

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาดูงานของงานศึกษาและ
พัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ที่เกี่ยวกับการจัดภูมิทัศน์ในพื้นที่ นักท่องเที่ยวเที่ยวที่เป็นนักเรียน
ส่วนใหญ่ มีความเห็นปานกลาง ร้อยละ 18.4 รองลงมาเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 11.3 และเห็นด้วย

มาก ร้อยละ 10.6 นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพเกษตรกร ส่วนใหญ่เห็นด้วยมากและเห็นด้วยปานกลางมีจำนวนเท่ากัน ได้แก่ ร้อยละ 9.9 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 3.1 นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพส่วนตัว นักท่องเที่ยวเห็นด้วยมากและเห็นด้วยปานกลาง มีจำนวนเท่ากัน ได้แก่ ร้อยละ 7.8 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 1.7 และนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพอื่น ๆ ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 11.3 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 6.1 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 2.0

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาดูงานของงานศึกษาและ พัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ที่เกี่ยวกับการดูแลความปลอดภัย นักท่องเที่ยวที่เป็นนักเรียน ส่วนใหญ่มีความเห็นมาก ร้อยละ 20.1 รองลงมาเห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 16.4 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 3.8 นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพเกษตรกร ส่วนใหญ่เห็นด้วยมากและเห็นด้วยปานกลาง มีจำนวนเท่ากัน ได้แก่ ร้อยละ 9.6 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 3.8 นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพส่วนตัว นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 10.6 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 4.8 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 2.0 และนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพอื่น ๆ ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 11.6 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 4.1 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 3.8

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาดูงานของงานศึกษาและ พัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ที่เกี่ยวกับความมั่นคงแข็งแรงของกรงและคอกสัตว์ นักท่องเที่ยวที่เป็นนักเรียนส่วนใหญ่มีความเห็นมาก ร้อยละ 17.1 รองลงมาเห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 16.0 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 7.2 นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพเกษตรกร ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 10.9 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 7.2 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 4.8 นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพส่วนตัว ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 10.2 รองลงมาเห็นด้วยมา ร้อยละ 5.5 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 1.7 และนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพอื่น ๆ ส่วนใหญ่เห็นด้วยมาก ร้อยละ 11.9 รองลงมาเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 4.4 และเห็นด้วยมาก ร้อยละ 3.1

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาดูงานของงานศึกษาและ พัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ที่เกี่ยวกับความเพียงพอของห้องน้ำ - ห้องสุขา นักท่องเที่ยวที่เป็นนักเรียนส่วนใหญ่มีความเห็นปานกลาง ร้อยละ 15.4 รองลงมาเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 13.7 และเห็นด้วยมาก ร้อยละ 11.3 นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพเกษตรกร ส่วนใหญ่เห็นด้วยน้อย ร้อยละ 9.9 รองลงมาเห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 9.2 และเห็นด้วยมาก ร้อยละ 3.8 นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพส่วนตัว ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 8.2 รองลงมาเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 6.8 และเห็นด้วยมาก ร้อย

ละ 3.8 และนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพอื่น ๆ ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 9.6 รองลงมาเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 7.5 และเห็นด้วยมาก ร้อยละ 2.4

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาคุณภาพของงานศึกษาและพัฒนารักษาสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ต้นน้ำ ที่เกี่ยวกับความสะอาดของเส้นทางศึกษาธรรมชาติ นักท่องเที่ยวที่เป็นนักเรียน ส่วนใหญ่มีความเห็นปานกลาง ร้อยละ 20.1 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 16.0 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 4.1 นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพเกษตรกร ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 14.7 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 7.5 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 0.7 นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพส่วนตัว ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 12.6 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 3.3 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 1.0 และนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพอื่น ๆ ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 15.0 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 3.1 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 1.4

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาคุณภาพของงานศึกษาและพัฒนารักษาสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ต้นน้ำ ที่เกี่ยวกับการดูแลรักษาความสะอาดของกรงและคอกสัตว์ นักท่องเที่ยวที่เป็นนักเรียน ส่วนใหญ่มีความเห็นมาก ร้อยละ 16.0 รองลงมาเห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 15.0 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 9.2 นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพเกษตรกร ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 13.3 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 8.2 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 1.4 นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพส่วนตัว ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 11.6 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 4.4 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 1.4 และนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพอื่น ๆ ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 13.0 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 4.1 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 2.4

เป็นเพราะว่า อาชีพ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการถ่ายทอดความรู้ กิจกรรมการศึกษาคุณภาพด้านการอนุรักษ์สัตว์ป่า การบรรยายให้ความรู้ด้านสัตว์ป่า และการบรรยายให้ความรู้ด้านป่าไม้ พบว่า ส่วนใหญ่นักเรียนและอาชีพเกษตรกร มีความคิดเห็นเหมาะสมมาก เพราะว่ามีนักเรียนมีความสนใจความรู้ด้านป่าไม้และสัตว์ป่าและสอดคล้องกับความต้องการที่จะนำความรู้ไปทำรายงานในห้องเรียนและส่งครู ประกอบกับการบรรยายของเจ้าหน้าที่ได้สอดแทรกเทคนิควิธีการต่าง ๆ ที่เกิดให้นักเรียนสนใจ มีความสนุกสนาน ตลกขบขันได้ ส่วนอาชีพเกษตรกร ก็มีความสนใจในการนำความรู้ที่ได้ไปใช้เพื่อประกอบอาชีพเสริมรายได้ เช่น การเพาะเลี้ยงหมูป่า จึงเป็นผลให้มีความคิดเห็นที่เหมาะสมมาก

ตารางที่ 11 ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการ การศึกษาคุณภาพของงานศึกษาพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ จังหวัดเชียงใหม่

ความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมการให้บริการ การศึกษาคุณภาพของงานศึกษาพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่า	อาชีพ								χ^2	p	
	นักเรียน		เกษตรกร		อาชีพส่วนตัว		อื่น ๆ				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ			
(n = 293)											
1. เนื้อหาการศึกษาคุณภาพของงานศึกษาพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่า										26.802	0.000**
เหมาะสมน้อย											
เหมาะสมปานกลาง	25	8.5	5	1.7	2	0.7	10	3.4			
เหมาะสมมาก	58	19.8	20	6.8	24	8.2	27	9.2			
	35	11.9	42	14.3	25	8.5	20	6.8			
2. การถ่ายทอดความรู้ กิจกรรมการศึกษาคุณภาพ ด้านการอนุรักษ์สัตว์ป่า ของเจ้าหน้าที่										16.958	0.009**
เหมาะสมน้อย	25	8.5	3	1.0	6	2.0	12	4.1			
เหมาะสมปานกลาง	43	14.7	26	8.9	25	8.5	28	9.6			
เหมาะสมมาก	50	17.1	38	13.0	20	6.8	17	5.8			
3. การบรรยายให้ความรู้ ด้านสัตว์ป่า										24.053	0.001**
เหมาะสมน้อย	16	5.5	4	1.4	12	4.1	9	3.1			
เหมาะสมปานกลาง	43	14.7	25	8.5	23	7.8	35	11.9			
เหมาะสมมาก	59	20.1	38	13.0	16	5.5	13	4.4			
4. การบรรยายให้ความรู้ ด้านป่าไม้										32.645	0.000**
เหมาะสมน้อย	10	3.4	10	3.4	14	4.8	14	4.8			
เหมาะสมปานกลาง	45	15.4	20	6.8	25	8.5	31	10.6			
เหมาะสมมาก	63	21.5	37	12.6	12	4.1	12	4.1			

ตารางที่ 11 (ต่อ)

(n = 293)

ความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมการให้บริการ การศึกษาดูงาน	อาชีพ								χ^2	p
	นักเรียน		เกษตรกร		อาชีพส่วนตัว		อื่นๆ			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
5. การจัดระบบเส้นทางเดิน ศึกษาธรรมชาติ									5.887	0.436
เหมาะสมน้อย	10	3.4	3	1.0	3	1.0	4	1.4		
เหมาะสมปานกลาง	63	21.5	31	10.6	29	9.9	36	12.3		
เหมาะสมมาก	45	15.4	33	11.3	19	6.5	17	5.8		
6. ความเหมาะสมของระยะ เส้นทางศึกษาธรรมชาติ									10.321	0.112
เหมาะสมน้อย										
เหมาะสมปานกลาง	23	7.8	8	2.7	5	1.7	7	2.4		
เหมาะสมมาก	63	21.5	29	9.9	32	10.9	33	11.3		
	32	10.9	30	10.2	14	4.8	17	5.8		
7. การตอบข้อซักถาม ของเจ้าหน้าที่									20.223	0.003**
เหมาะสมน้อย	30	10.2	3	1.0	6	2.0	5	1.7		
เหมาะสมปานกลาง	63	21.5	41	14.0	33	11.3	39	13.3		
เหมาะสมมาก	25	8.5	23	7.8	12	4.1	13	4.4		
8. ช่วงระยะเวลาของแต่ละกิจกรรมในการศึกษาดูงาน									9.755	0.135
เหมาะสมน้อย	34	11.6	9	3.1	16	5.5	20	6.8		
เหมาะสมปานกลาง	59	20.1	38	13.0	26	8.9	26	8.9		
เหมาะสมมาก	25	8.5	20	6.8	9	3.1	11	3.8		
9. เอกสารเผยแพร่ แผ่นพับ คู่มือประกอบ การท่องเที่ยว									33.308	0.000**
เหมาะสมน้อย	38	13.0	5	1.7	15	5.1	11	3.8		
เหมาะสมปานกลาง	46	15.7	24	8.2	24	8.2	34	11.6		
เหมาะสมมาก	34	11.6	38	13.0	12	4.1	12	4.1		

ตารางที่ 11 (ต่อ)

(n = 293)

ความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมการให้บริการ การศึกษาดูงาน	อาชีพ								χ^2	p
	นักเรียน		เกษตรกร		อาชีพส่วนตัว		อื่นๆ			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
10. การจัดห้องแสดงนิทรรศการ									10.012	0.124
เหมาะสมน้อย	24	8.2	9	3.1	8	2.7	19	6.5		
เหมาะสมปานกลาง	58	19.8	37	12.6	30	10.2	27	9.2		
เหมาะสมมาก	36	12.3	21	7.2	13	4.4	11	3.8		
11. ความสุภาพเรียบร้อยของเจ้าหน้าที่									22.138	0.001**
เหมาะสมน้อย	13	4.4	3	1.0	4	1.4	2	0.7		
เหมาะสมปานกลาง	59	20.1	28	9.6	33	11.3	43	14.7		
เหมาะสมมาก	46	15.7	36	12.3	14	4.8	12	4.1		
12. ความน่าเชื่อถือและไว้วางใจของเจ้าหน้าที่									27.758	0.000**
เหมาะสมน้อย	21	7.2	4	1.4	5	1.7	4	1.4		
เหมาะสมปานกลาง	46	15.7	33	11.3	34	11.6	42	14.3		
เหมาะสมมาก	51	17.4	30	10.2	12	4.1	11	3.8		
13. ความเป็นมิตรและเป็นกันเองของเจ้าหน้าที่									18.458	0.005**
เหมาะสมน้อย	21	7.2	2	0.7	4	1.4	2	0.7		
เหมาะสมปานกลาง	62	21.2	35	11.9	33	11.3	36	12.3		
เหมาะสมมาก	35	11.9	30	10.2	14	4.8	19	6.5		
14. ป้ายสื่อความหมายตามเส้นทางศึกษาธรรมชาติ									3.563	0.736
เหมาะสมน้อย	11	3.8	2	0.7	4	1.4	4	1.4		
เหมาะสมปานกลาง	59	20.1	33	11.3	28	9.6	30	10.2		
เหมาะสมมาก	48	16.4	32	10.9	19	6.5	23	7.8		

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมการให้บริการ การศึกษาดูงาน	อาชีพ								χ^2	p
	นักเรียน		เกษตรกร		อาชีพส่วนตัว		อื่นๆ			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
15. ป้ายสื่อความหมาย ตามทรงและคอกสัตว์ป่า									21.780	0.001**
เหมาะสมน้อย	21	7.2	2	0.7	2	0.7	3	1.0		
เหมาะสมปานกลาง	51	17.4	30	10.2	32	10.9	34	11.6		
เหมาะสมมาก	46	15.7	35	11.9	17	5.8	20	6.8		
16. ความชัดเจนของป้าย สื่อความหมาย									9.989	0.125
เหมาะสมน้อย	21	7.2	4	1.4	4	1.4	10	3.4		
เหมาะสมปานกลาง	52	17.7	33	11.3	31	10.6	26	8.9		
เหมาะสมมาก	45	15.4	30	10.2	16	5.5	21	7.2		
17. ความเพียงพอของป้ายสื่อ ความหมาย									7.960	0.241
เหมาะสมน้อย	26	8.9	12	4.1	9	3.1	15	5.1		
เหมาะสมปานกลาง	53	18.1	40	13.7	32	10.9	29	9.9		
เหมาะสมมาก	39	13.3	15	5.1	10	3.4	13	4.4		
18. จำนวนชนิดสัตว์ป่า									6.905	0.330
เหมาะสมน้อย	29	9.9	18	6.1	10	3.4	18	6.1		
เหมาะสมปานกลาง	53	18.1	33	11.3	28	9.6	31	10.6		
เหมาะสมมาก	36	12.3	16	5.5	13	4.4	8	2.7		
19. การจัดภูมิทัศน์ในพื้นที่									18.211	0.006**
เหมาะสมน้อย	33	11.3	9	3.1	5	1.7	6	2.0		
เหมาะสมปานกลาง	54	18.4	29	9.9	23	7.8	33	11.3		
เหมาะสมมาก	31	10.6	29	9.9	23	7.8	18	6.1		
20. การดูแลความปลอดภัย									19.061	0.004**
เหมาะสมน้อย	11	3.8	11	3.8	6	2.0	11	3.8		
เหมาะสมปานกลาง	48	16.4	28	9.6	31	10.6	34	11.6		
เหมาะสมมาก	59	20.1	28	9.6	14	4.8	12	4.1		

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมการให้บริการ การศึกษาดูงาน	อาชีพ								χ^2	p
	นักเรียน		เกษตรกร		อาชีพส่วนตัว		อื่นๆ			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
21. กฎระเบียบที่ให้ปฏิบัติ									7.169	0.305
เหมาะสมน้อย	10	3.4	2	0.7	3	1.0	5	1.7		
เหมาะสมปานกลาง	66	22.5	48	16.4	34	11.6	39	13.3		
เหมาะสมมาก	42	14.3	17	5.8	14	4.8	13	4.4		
22. ความมั่นคงแข็งแรงของ กรงและคอกสัตว์									16.167	0.013*
เหมาะสมน้อย	21	7.2	14	4.8	5	1.7	13	4.4		
เหมาะสมปานกลาง	47	16.0	32	10.9	30	10.2	35	11.9		
เหมาะสมมาก	50	17.1	21	7.2	16	5.5	9	3.1		
23. ความปลอดภัยที่จะเกิดจาก สัตว์ป่าหลุมรอด									13.122	0.041*
เหมาะสมน้อย	40	13.7	33	11.3	17	5.8	26	8.9		
เหมาะสมปานกลาง	35	11.9	21	7.2	20	6.8	22	7.5		
เหมาะสมมาก	43	14.7	13	4.4	14	4.8	9	3.1		
24. ความเพียงพอของ ที่จอดรถ									11.296	0.080
เหมาะสมน้อย	41	14.0	32	10.9	29	9.9	30	10.2		
เหมาะสมปานกลาง	58	19.8	25	8.5	18	6.1	23	7.8		
เหมาะสมมาก	19	6.5	10	3.4	4	1.4	4	1.4		
25. ความเพียงพอของจำนวน ห้องน้ำ-สุขา									17.247	0.008**
เหมาะสมน้อย	40	13.7	29	9.9	22	7.5	33	11.3		
เหมาะสมปานกลาง	45	15.4	27	9.2	23	7.8	20	6.8		
เหมาะสมมาก	33	11.3	11	3.8	6	2.0	4	1.4		

ตารางที่ 11 (ต่อ)

(n = 293)

ความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมการให้บริการ การศึกษาดูงาน	อาชีพ								χ^2	p
	นักเรียน		เกษตรกร		อาชีพส่วนตัว		อื่นๆ			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
26. ความเพียงพอของที่นั่งพักผ่อน									19.961	0.003**
เหมาะสมน้อย	21	7.2	27	9.2	20	6.8	22	7.5		
เหมาะสมปานกลาง	62	21.2	29	9.9	24	8.2	28	9.6		
เหมาะสมมาก	35	11.9	11	3.8	7	2.4	7	2.4		
27. ความเพียงพอของจำนวนถึงขยะ									17.583	0.007**
เหมาะสมน้อย	23	7.8	8	2.7	8	2.7	17	5.8		
เหมาะสมปานกลาง	65	22.2	45	15.4	38	13.0	36	12.3		
เหมาะสมมาก	30	10.2	14	4.8	5	1.7	4	1.4		
28. ความสะอาดของเส้นทางศึกษาธรรมชาติ									17.916	0.006**
เหมาะสมน้อย	12	4.1	2	0.7	3	1.0	4	1.4		
เหมาะสมปานกลาง	59	20.1	43	14.7	37	12.6	44	15.0		
เหมาะสมมาก	47	16.0	22	7.5	11	3.3	9	3.1		
29. การดูแลรักษาความสะอาดของกรงและคอกสัตว์									25.812	0.000**
เหมาะสมน้อย	27	9.2	4	1.4	4	1.4	7	2.4		
เหมาะสมปานกลาง	44	15.0	39	13.3	34	11.6	38	13.0		
เหมาะสมมาก	47	16.0	24	8.2	13	4.4	12	4.1		
30. บริเวณสถานทำงานศึกษาการเพาะเลี้ยงสัตว์ป่า มีการจัดระบบที่ดี									6.965	0.324
เหมาะสมน้อย	19	6.5	4	1.4	7	2.4	6	2.0		
เหมาะสมปานกลาง	54	18.4	39	13.3	24	8.2	34	11.6		
เหมาะสมมาก	45	15.4	24	8.2	20	6.8	17	5.8		

* มีนัยสำคัญทางสถิติทางสถิติที่ระดับ .05 (P = .05)

** มีนัยสำคัญทางสถิติทางสถิติที่ระดับ .01 (P = .01)

สมมติฐานที่ 6 ภูมิฐานะมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรม การให้บริการการศึกษาคุณภาพของงานศึกษาพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ จังหวัดเชียงใหม่ ผลการพิสูจน์สมมติฐานได้ผลดังตารางที่ 12 อธิบายได้ดังนี้

จากตารางที่ 12 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างภูมิฐานะของนักท่องเที่ยวกับความคิดเห็นต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาคุณภาพของงานศึกษาและพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ พบว่าภูมิฐานะของนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับ การบรรยายให้ความรู้ด้านสัตว์ป่า ($P = .000$) การบรรยายให้ความรู้ด้านป่าไม้ ($P = .000$) ความน่าเชื่อถือและไว้วางใจของเจ้าหน้าที่ ($P = .000$) ความเป็นมิตรและเป็นกันเองของเจ้าหน้าที่ ($P = .004$) และความเพียงพอของทีจอดรถ ($P = .004$) โดยมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 และที่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ได้แก่ ความสัมพันธ์กับเนื้อหาการศึกษาคุณภาพเกี่ยวกับการเพาะเลี้ยงสัตว์ป่า ($P = .024$) เอกสารเผยแพร่ แผ่นพับ คู่มือประกอบการท่องเที่ยว ($P = .040$) ความสุภาพเรียบร้อยของเจ้าหน้าที่ ($P = .028$) ป้ายสื่อความหมายตามกรงและคอกสัตว์ ($P = .037$) ความชัดเจนของป้ายสื่อความหมาย ($P = .041$) ความมั่นคงแข็งแรงของกรงและคอกสัตว์ ($P = .037$) ความปลอดภัยที่เกิดจากสัตว์ป่าหลุดรอด ($P = .022$) ความเพียงพอของจำนวนถังขยะ ($P = .028$) และการดูแลรักษาของกรงและคอกสัตว์ ($P = .014$) ส่วนความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาคุณภาพของงานศึกษาและพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำด้านอื่น ๆ พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยพบว่า

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาคุณภาพของงานศึกษาและพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ที่เกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษาคุณภาพเกี่ยวกับการเพาะเลี้ยงสัตว์ป่า นักท่องเที่ยวที่มีภูมิฐานะอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 32.1 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 31.1 ซึ่งเป็นค่าที่ค่อนข้างใกล้เคียงกัน และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 13.3 ส่วนนักท่องเที่ยว ที่มีภูมิฐานะอยู่ในจังหวัดอื่น ๆ ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 11.9 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 10.6 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 1.0

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาคุณภาพของงานศึกษาและพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ที่เกี่ยวกับการบรรยายให้ความรู้ด้านสัตว์ป่า นักท่องเที่ยวที่มีภูมิฐานะอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่ส่วนใหญ่เห็นด้วยมาก ร้อยละ 38.2 รองลงมาเห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 30.0 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 8.2 ส่วนนักท่องเที่ยวที่มีภูมิฐานะอยู่ในจังหวัดอื่น ๆ ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 13 รองลงมาเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 5.8 และเห็นด้วยมาก ร้อยละ 4.8

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาคุณภาพของงานศึกษาและพัฒนารเลียงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ที่เกี่ยวกับ การบรรยายให้ความรู้ด้านป่าไม้ นักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่ส่วนใหญ่เห็นด้วยมาก ร้อยละ 37.2 รองลงมาเห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 30.0 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 9.2 ส่วนนักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดอื่น ๆ ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 11.3 รองลงมาเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 7.2 และเห็นด้วยมาก ร้อยละ 5.1

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาคุณภาพของงานศึกษาและพัฒนารเลียงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ที่เกี่ยวกับเอกสารเผยแพร่ แผ่นพับ คู่มือประกอบการท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 31.7 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 28.0 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 16.7 ส่วนนักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดอื่น ๆ ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 11.9 รองลงมาเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 6.8 และเห็นด้วยมาก ร้อยละ 4.8

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาคุณภาพของงานศึกษาและพัฒนารเลียงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ที่เกี่ยวกับความสะอาดเรียบร้อยของเจ้าหน้าที่ นักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 39.2 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 31.1 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 6.1 ส่วนนักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดอื่น ๆ ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 6.4 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 5.8 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 1.4

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาคุณภาพของงานศึกษาและพัฒนารเลียงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ที่เกี่ยวกับความน่าเชื่อถือและไว้วางใจของเจ้าหน้าที่ นักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 35.5 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 30.7 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 10.2 ส่วนนักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดอื่น ๆ ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 17.4 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 4.8 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 1.4

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาคุณภาพของงานศึกษาและพัฒนารเลียงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ที่เกี่ยวกับ ความเป็นมิตรและเป็นกันเองของเจ้าหน้าที่ นักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 39.2 รองลงมา

เห็นด้วยมาก ร้อยละ 28.3 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 8.9 ส่วนนักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดอื่น ๆ ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 17.4 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 5.1 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 1.0

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาคุณภาพของงานศึกษาและพัฒนารักษาสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ต้นน้ำ ที่เกี่ยวกับป้ายสื่อความหมายตามทรงและคอกสัตว์ นักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 35.8 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 31.7 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 8.9 ส่วนนักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดอื่น ๆ ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 14.3 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 8.5 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 0.7

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาคุณภาพของงานศึกษาและพัฒนารักษาสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ต้นน้ำ ที่เกี่ยวกับความชัดเจนของป้ายสื่อความหมาย นักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 35.5 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 28.7 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 12.3 ส่วนนักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดอื่น ๆ ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 13.0 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 9.6 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 1.0

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาคุณภาพของงานศึกษาและพัฒนารักษาสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ต้นน้ำ ที่เกี่ยวกับความมั่นคงแข็งแรงของทรงและคอกสัตว์ นักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 35.8 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 28.0 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 12.6 ส่วนนักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดอื่น ๆ ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 13.3 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 5.5 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 4.8

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาคุณภาพของงานศึกษาและพัฒนารักษาสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ต้นน้ำ ที่เกี่ยวกับความปลอดภัยที่จะเกิดจากสัตว์ป่าหลุมรอด นักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 27.0 รองลงมาเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 27.0 ซึ่งมีค่าเท่ากัน และเห็นด้วยมาก ร้อยละ 22.5 ส่วนนักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดอื่น ๆ ส่วนใหญ่เห็นด้วยน้อย ร้อยละ 14.7 รองลงมาเห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 6.5 และเห็นด้วยมาก ร้อยละ 2.4

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวดังกล่าวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาคุณภาพของงานศึกษาและ
พัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ที่เกี่ยวกับความเพียงพอของที่จอดรถ นักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 35.8 รองลงมาเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 30.4 และเห็นด้วยมาก ร้อยละ 10.2 ส่วนนักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดอื่น ๆ ส่วนใหญ่เห็นด้วยน้อย ร้อยละ 14.7 รองลงมาเห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 6.5 และเห็นด้วยมาก ร้อยละ 2.4

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวดังกล่าวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาคุณภาพของงานศึกษาและ
พัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ที่เกี่ยวกับความเพียงพอของจำนวนถังขยะ นักท่องเที่ยวที่มี
ภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 45.1 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 16.0 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 15.4 ส่วนนักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดอื่น ๆ ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 17.7 รองลงมาเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 3.8 และเห็นด้วยมาก ร้อยละ 2.0

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวดังกล่าวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาคุณภาพของงานศึกษาและ
พัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ที่เกี่ยวกับการดูแลรักษาความสะอาดของกรงและคอกสัตว์
นักท่องเที่ยว ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 37.2 รองลงมา
เห็นด้วยมาก ร้อยละ 26.3 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 13.0 ส่วนนักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ใน
จังหวัดอื่น ๆ ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 12.3 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 9.6 และ
เห็นด้วยน้อย ร้อยละ 1.7

เป็นเพราะว่า ภูมิลำเนาที่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวดังกล่าวต่อกิจกรรม
การบรรยายให้ความรู้ด้านสัตว์ป่าและการบรรยายให้ความรู้ด้านป่าไม้ พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนา
อยู่ในจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเหมาะสมมาก เพราะที่อยู่ใกล้ การเดินทางมา
ศึกษาดูงานสะดวก สามารถอยู่ได้นาน และมีความสนใจความรู้ด้านสัตว์ป่าที่สามารถนำความรู้ไปใช้
ประกอบอาชีพเป็นอาชีพเสริมได้ เช่น การเพาะเลี้ยงหมูป่า ส่วนจังหวัดอื่น มีความคิดเห็นเหมาะสม
ปานกลาง เนื่องจากเดินทางมาไกล ต้องรีบเร่งอยู่ได้ไม่นาน การมาศึกษาดูงานก็ยังไม่ครบถ้วน

ตารางที่ 12 ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิลำเนากับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาของงานศึกษาพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ศูนย์ ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ

(n = 293)

ความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม การให้บริการการศึกษาของงาน	ภูมิลำเนา				χ^2	p
	เชียงใหม่		จังหวัดอื่น			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
1. เนื้อหาการศึกษาของงานเกี่ยวกับการเพาะเลี้ยงสัตว์ป่า					7.434	0.024*
เหมาะสมน้อย	39	13.3	3	1.0		
เหมาะสมปานกลาง	94	32.1	35	11.9		
เหมาะสมมาก	91	31.1	31	10.6		
2. การถ่ายทอดความรู้กิจกรรมการศึกษาของงานด้านการอนุรักษ์สัตว์ป่าของเจ้าหน้าที่					2.223	0.329
เหมาะสมน้อย	36	12.3	10	3.4		
เหมาะสมปานกลาง	88	30.0	34	11.6		
เหมาะสมมาก	100	34.1	25	8.5		
3. การบรรยายให้ความรู้ด้านสัตว์ป่า					21.193	0.000**
เหมาะสมน้อย	24	8.2	17	5.8		
เหมาะสมปานกลาง	88	30.0	38	13.0		
เหมาะสมมาก	112	38.2	14	4.8		
4. การบรรยายให้ความรู้ด้านป่าไม้					20.845	0.000**
เหมาะสมน้อย	27	9.2	21	7.2		
เหมาะสมปานกลาง	88	30.0	33	11.3		
เหมาะสมมาก	109	37.2	15	5.1		
5. การจัดระบบเส้นทางเดินศึกษาธรรมชาติ					2.931	0.231
เหมาะสมน้อย	18	6.1	2	0.7		
เหมาะสมปานกลาง	117	39.9	42	14.3		
เหมาะสมมาก	89	30.4	25	8.5		
6. ความเหมาะสมของระยะเส้นทางศึกษาธรรมชาติ					4.040	0.133
เหมาะสมน้อย	38	13.0	5	1.7		
เหมาะสมปานกลาง	116	39.6	41	14.0		
เหมาะสมมาก	70	23.9	23	7.8		

ตารางที่ 12 (ต่อ)

(n = 293)

ความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม การให้บริการการศึกษาดูงาน	ภูมิภาค				χ^2	p
	เชียงใหม่		จังหวัดอื่น			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
7. การตอบข้อซักถามของเจ้าหน้าที่					4.564	0.102
เหมาะสมน้อย	37	12.6	7	2.4		
เหมาะสมปานกลาง	127	43.3	49	16.7		
เหมาะสมมาก	60	20.5	13	4.4		
8. ช่วงระยะเวลาของแต่ละกิจกรรมในการมา ศึกษาดูงาน					4.832	0.089
เหมาะสมน้อย	64	21.8	15	5.1		
เหมาะสมปานกลาง	106	36.2	43	14.7		
เหมาะสมมาก	54	18.4	11	23.5		
9. เอกสารเผยแพร่ แผ่นพับ คู่มือประกอบ การท่องเที่ยว					6.443	0.040*
เหมาะสมน้อย	49	16.7	20	6.8		
เหมาะสมปานกลาง	93	31.7	35	11.9		
เหมาะสมมาก	82	28.0	14	4.8		
10. การจัดห้องแสดงนิทรรศการ					2.962	0.227
เหมาะสมน้อย	49	16.7	11	3.8		
เหมาะสมปานกลาง	110	37.5	42	14.3		
เหมาะสมมาก	65	22.2	16	5.5		
11. ความสุภาพเรียบร้อยของเจ้าหน้าที่					7.160	0.028*
เหมาะสมน้อย	18	6.1	4	1.4		
เหมาะสมปานกลาง	115	39.2	48	16.4		
เหมาะสมมาก	91	31.1	17	5.8		
12. ความน่าเชื่อถือและไว้วางใจของเจ้าหน้าที่					16.034	0.000**
เหมาะสมน้อย	30	10.2	4	1.4		
เหมาะสมปานกลาง	104	35.5	51	17.4		
เหมาะสมมาก	90	30.7	14	4.8		

ตารางที่ 12 (ต่อ)

ความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม การให้บริการการศึกษาดูงาน	ภูมิภาค				χ^2	p
	เชียงใหม่		จังหวัดอื่น			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
13. ความเป็นมิตรและเป็นกันเองของ เจ้าหน้าที่					11.252	0.004**
เหมาะสมน้อย	26	8.9	3	1.0		
เหมาะสมปานกลาง	115	39.2	51	17.4		
เหมาะสมมาก	83	28.3	15	5.1		
14. ป้ายสื่อความหมายตามเส้นทางศึกษา ธรรมชาติ					1.135	0.567
เหมาะสมน้อย	16	5.5	5	1.7		
เหมาะสมปานกลาง	111	37.9	39	13.3		
เหมาะสมมาก	97	33.1	25	8.5		
15. ป้ายสื่อความหมายตามทรงและคอกสัตว์ ป่า					6.612	0.037*
เหมาะสมน้อย	26	8.9	2	0.7		
เหมาะสมปานกลาง	105	35.8	42	14.3		
เหมาะสมมาก	93	31.7	25	8.5		
16. ความชัดเจนของป้ายสื่อความหมาย					6.391	0.041*
เหมาะสมน้อย	36	12.3	3	1.0		
เหมาะสมปานกลาง	104	35.5	38	13.0		
เหมาะสมมาก	84	28.7	28	9.6		
17. ความเพียงพอของป้ายสื่อความหมาย					3.860	0.145
เหมาะสมน้อย	52	17.7	10	3.4		
เหมาะสมปานกลาง	111	37.9	43	14.7		
เหมาะสมมาก	61	20.8	16	5.5		
18. จำนวนชนิดสัตว์ป่า					4.692	0.096
เหมาะสมน้อย	61	20.8	14	4.8		
เหมาะสมปานกลาง	103	35.2	42	14.3		
เหมาะสมมาก	60	20.5	13	4.4		

ตารางที่ 12 (ต่อ)

(n = 293)

ความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม การให้บริการการศึกษาดูงาน	ภูมิภาค				χ^2	p
	เชียงใหม่		จังหวัดอื่น			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
19. การจัดภูมิทัศน์ในพื้นที่					5.399	0.067
เหมาะสมน้อย	47	16.0	6	2.0		
เหมาะสมปานกลาง	102	34.8	37	12.6		
เหมาะสมมาก	75	25.6	26	8.9		
20. การดูแลความปลอดภัย					7.742	0.093
เหมาะสมน้อย	31	10.6	8	2.7		
เหมาะสมปานกลาง	100	34.1	41	14.0		
เหมาะสมมาก	93	31.7	20	6.8		
21. กฎระเบียบที่ให้ปฏิบัติ					0.091	0.955
เหมาะสมน้อย	15	5.1	5	1.7		
เหมาะสมปานกลาง	144	49.1	43	14.7		
เหมาะสมมาก	65	22.2	21	7.2		
22. ความมั่นคงแข็งแรงของทรงและคอกสัตว์					6.583	0.037*
เหมาะสมน้อย	37	12.6	16	5.5		
เหมาะสมปานกลาง	105	35.8	39	13.3		
เหมาะสมมาก	82	28.0	14	4.8		
23. ความปลอดภัยที่จะเกิดจากสัตว์ป่าหลุดรอด					7.640	0.022*
เหมาะสมน้อย	79	27.0	37	12.6		
เหมาะสมปานกลาง	79	27.0	19	6.5		
เหมาะสมมาก	66	22.5	13	4.4		
24. ความเพียงพอของที่จอดรถ					11.076	0.004**
เหมาะสมน้อย	89	30.4	43	14.7		
เหมาะสมปานกลาง	105	35.8	19	6.5		
เหมาะสมมาก	30	10.2	7	2.4		
25. ความเพียงพอของจำนวนห้องน้ำ-สุขา					5.471	0.065
เหมาะสมน้อย	87	29.7	37	12.6		
เหมาะสมปานกลาง	91	31.1	24	8.2		
เหมาะสมมาก	46	15.7	8	2.7		

ตารางที่ 12 (ต่อ)

(n = 293)

ความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม การให้บริการการศึกษาดูงาน	ภูมิภาค				χ^2	p
	เชียงใหม่		จังหวัดอื่น			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
26. ความเพียงพอของที่นั่งพักผ่อน					4.715	0.095
เหมาะสมน้อย	62	21.2	28	9.6		
เหมาะสมปานกลาง	112	38.2	31	10.6		
เหมาะสมมาก	50	17.1	10	3.4		
27. ความเพียงพอของจำนวนถังขยะ					7.146	0.028*
เหมาะสมน้อย	45	15.4	11	3.8		
เหมาะสมปานกลาง	132	45.1	52	17.7		
เหมาะสมมาก	47	16.0	6	2.0		
28. ความสะอาดของเส้นทางศึกษาธรรมชาติ					2.278	0.320
เหมาะสมน้อย	18	6.1	3	1.0		
เหมาะสมปานกลาง	135	46.1	48	16.4		
เหมาะสมมาก	71	24.2	18	6.1		
29. การดูแลรักษาความสะอาดของกรงและ คอกสัตว์					8.575	0.014*
เหมาะสมน้อย	38	13.0	4	1.4		
เหมาะสมปานกลาง	109	37.2	46	15.7		
เหมาะสมมาก	77	26.3	19	6.5		
30. บริเวณสถานที่งานศึกษาการเพาะเลี้ยง สัตว์ป่า มีการจัดระบบที่ดี					2.357	0.308
เหมาะสมน้อย	31	10.6	5	1.7		
เหมาะสมปานกลาง	115	39.2	36	12.3		
เหมาะสมมาก	78	26.5	28	9.6		

* มีนัยสำคัญทางสถิติทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติทางสถิติที่ระดับ .01

สมมติฐานที่ 7 รายได้มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาของงานศึกษาพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ จังหวัดเชียงใหม่ ผลการพิสูจน์สมมติฐานได้ผลดังตารางที่ 13 อธิบายได้ดังนี้

จากตารางที่ 13 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของนักท่องเที่ยวกับความเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาของงานศึกษาและพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ พบว่า รายได้มีความสัมพันธ์กับเนื้อหาการศึกษาเกี่ยวกับการเพาะเลี้ยงสัตว์ป่า ($P = .003$) การถ่ายทอดความรู้กิจกรรมการศึกษาด้านการอนุรักษ์สัตว์ป่าของเจ้าหน้าที่ ($P = .002$) การบรรยายให้ความรู้ด้านสัตว์ป่า ($P = .000$) การบรรยายให้ความรู้ด้านป่าไม้ ($P = .000$) การตอบข้อซักถามของเจ้าหน้าที่ ($P = .000$) เอกสารเผยแพร่ แผ่นพับ คู่มือประกอบการท่องเที่ยว ($P = .000$) ความสุภาพเรียบร้อยของเจ้าหน้าที่ ($P = .002$) ความน่าเชื่อถือและไว้วางใจของเจ้าหน้าที่ ($P = .000$) ความเป็นมิตรและเป็นกันเองของเจ้าหน้าที่ ($P = .005$) ป้ายสื่อความหมายตามกรงและคอกสัตว์ ($P = .002$) การจัดภูมิทัศน์ในพื้นที่ ($P = .005$) การดูแลความปลอดภัย ($P = .001$) ความเพียงพอของจำนวนห้องน้ำ – ห้องสุขา ($P = .004$) ความเพียงพอของที่นั่งพักผ่อน ($P = .000$) ความสะอาดของเส้นทางศึกษาธรรมชาติ ($P = .001$) และการดูแลรักษาความสะอาดของกรงและคอกสัตว์ ($P = .001$) โดยมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และที่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ได้แก่ ความคิดเห็นเกี่ยวกับช่วงระยะเวลาของแต่ละกิจกรรมในการศึกษาของงาน ($P = .016$) ความมั่นคงแข็งแรงของกรงและคอกสัตว์ ($P = .027$) และความเพียงพอของที่จอดรถ ($P = .021$) ส่วนความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาของงานศึกษาพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำด้านอื่นๆ ไม่มีความสัมพันธ์กับรายได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยพบว่า

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาของงานศึกษาและพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ที่เกี่ยวกับเนื้อหาการศึกษาเกี่ยวกับการเพาะเลี้ยงสัตว์ป่า นักท่องเที่ยวที่ไม่มีรายได้ ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 20.1 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 11.9 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 8.5 นักท่องเที่ยวที่มีรายได้น้อยกว่า 4,000 บาท ส่วนใหญ่เห็นด้วยมาก ร้อยละ 14.3 รองลงมาเห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 9.9 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 3.1 และนักท่องเที่ยวที่มีรายได้มากกว่า 4,000 บาท ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 15.4 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 14.0 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 2.7

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาคุณภาพของงานศึกษาและ พัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ที่เกี่ยวกับช่วงระยะเวลาของแต่ละกิจกรรมในการศึกษาคุณภาพ นักท่องเที่ยวที่ไม่มีรายได้ ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 20.5 รองลงมาเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 13.0 และเห็นด้วยมาก ร้อยละ 11.6 นักท่องเที่ยวที่มีรายได้น้อยกว่า 4,000 บาท ส่วนใหญ่เห็นด้วย มาก ร้อยละ 14.0 รองลงมาเห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 11.3 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 2.0 และนักท่องเที่ยว ที่มีรายได้มากกว่า 4,000 บาท ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 16.4 รองลงมาเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 8.5 และเห็นด้วย ร้อยละ 7.2

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาคุณภาพของงานศึกษาและ พัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ที่เกี่ยวกับ เอกสารเผยแพร่ แผ่นพับ คู่มือประกอบการ ท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวที่ไม่มีรายได้ ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 16.0 รองลงมาเห็นด้วย น้อย ร้อยละ 13.0 และเห็นด้วยมาก ร้อยละ 11.6 นักท่องเที่ยวที่มีรายได้น้อยกว่า 4,000 บาท ส่วน ใหญ่เห็นด้วยมาก ร้อยละ 14.0 รองลงมาเห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 11.3 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 2.0 และนักท่องเที่ยวที่มีรายได้มากกว่า 4,000 บาท ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 16.4 รอง ลงมาเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 8.5 และเห็นด้วยมาก ร้อยละ 7.2

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาคุณภาพของงานศึกษาและ พัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำที่เกี่ยวกับความสุภาพเรียบร้อยของเจ้าหน้าที่ นักท่องเที่ยวที่ไม่มี รายได้ ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 20.1 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 16.0 และเห็น ด้วยมาก ร้อยละ 4.4 นักท่องเที่ยวที่มีรายได้น้อยกว่า 4,000 บาท ส่วนใหญ่เห็นด้วยมาก ร้อยละ 13.3 รองลงมาเห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 12.6 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 1.4 และนักท่องเที่ยวที่มี ราย ได้มากกว่า 4,000 บาท ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 22.9 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 7.5 และเห็นน้อย ร้อยละ 1.7

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาคุณภาพของงานศึกษาและ พัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ที่เกี่ยวกับความน่าเชื่อถือและไว้วางใจของเจ้าหน้าที่ นักท่อง เที่ยวที่ไม่มีรายได้ ส่วนใหญ่เห็นด้วยมาก ร้อยละ 17.7 รองลงมาเห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 15.7 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 7.2 นักท่องเที่ยวที่มีรายได้น้อยกว่า 4,000 บาท ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 14.7 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 10.9 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 1.7 และนักท่องเที่ยวที่

มีรายได้มากกว่า 4,000 บาท ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 22.5 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 6.8 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 2.7

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาคุณภาพของงานศึกษาและ พัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ที่เกี่ยวกับความเป็นมิตรและเป็นกันเองของเจ้าหน้าที่ นักท่องเที่ยวที่ไม่มีรายได้ ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 21.2 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 12.3 และเห็นด้วยมาก ร้อยละ 7.2 นักท่องเที่ยวที่มีรายได้น้อยกว่า 4,000 บาท ส่วนใหญ่เห็นด้วยมาก ร้อยละ 15.0 รองลงมาเห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 10.9 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 1.4 และนักท่องเที่ยวที่มีรายได้มากกว่า 4,000 บาท ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 20.9 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 10.2 และเห็นน้อย ร้อยละ 1.4

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาคุณภาพของงานศึกษาและ พัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ที่เกี่ยวกับป้ายสื่อความหมายตามทรงและคอกสัตว์ป่า นักท่องเที่ยวที่ไม่มีรายได้ ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 17.4 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 16.0 และเห็นด้วยมาก ร้อยละ 7.2 นักท่องเที่ยวที่มีรายได้น้อยกว่า 4,000 บาท ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 14.3 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 11.9 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 1.0 และนักท่องเที่ยวที่มีรายได้มากกว่า 4,000 บาท ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 18.4 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 12.3 และเห็นน้อย ร้อยละ 1.4

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาคุณภาพของงานศึกษาและ พัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ที่เกี่ยวกับ การจัดภูมิทัศน์ในพื้นที่ นักท่องเที่ยวที่ไม่มีรายได้ ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 27.3 รองลงมาเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 11.3 และเห็นด้วยมาก ร้อยละ 10.6 นักท่องเที่ยวที่มีรายได้น้อยกว่า 4,000 บาท ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 13.0 รองลงมาเห็นด้วย ร้อยละ 10.6 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 3.8 และนักท่องเที่ยวที่มีรายได้มากกว่า 4,000 บาท ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 15.7 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 13.3 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 3.1

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาคุณภาพของงานศึกษาและ พัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ที่เกี่ยวกับการดูแลความปลอดภัย นักท่องเที่ยวที่ไม่มีรายได้ ส่วนใหญ่ เห็นด้วยมาก ร้อยละ 20.1 รองลงมาเห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 16.7 และเห็นด้วยน้อย

ร้อยละ 3.8 นักท่องเที่ยวที่มีรายได้น้อยกว่า 4,000 บาท เห็นด้วยมาก และเห็นด้วยปานกลาง จำนวนเท่ากัน คือ ร้อยละ 11.3 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 4.8 และนักท่องเที่ยวที่มีรายได้มากกว่า 4,000 บาท ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 20.1 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 7.2 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 4.8

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาคุณภาพของงานศึกษาและพัฒนารเลียงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ที่เกี่ยวกับความมั่นคงแข็งแรงของทรงและคอกสัตว์ นักท่องเที่ยวที่ไม่มีรายได้ ส่วนใหญ่เห็นด้วยมาก ร้อยละ 17.1 รองลงมาเห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 16.4 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 7.2 นักท่องเที่ยวที่มีรายได้น้อยกว่า 4,000 บาท ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 13.3 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 8.5 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 5.5 และนักท่องเที่ยวที่มีรายได้มากกว่า 4,000 บาท ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 19.5 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 7.2 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 5.5

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาคุณภาพของงานศึกษาและพัฒนารเลียงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำที่เกี่ยวกับความเพียงพอของที่จอดรถ นักท่องเที่ยวที่ไม่มีรายได้ ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 20.1 รองลงมาเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 14.0 และเห็นด้วยมาก ร้อยละ 6.5 นักท่องเที่ยวที่มีรายได้น้อยกว่า 4,000 บาท ส่วนใหญ่เห็นด้วยน้อย ร้อยละ 12.6 รองลงมาเห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 13.3 และเห็นด้วยมาก ร้อยละ 3.4 และนักท่องเที่ยวที่มีรายได้มากกว่า 4,000 บาท ส่วนใหญ่เห็นด้วยน้อย ร้อยละ 18.4 รองลงมาเห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 10.9 และเห็นมาก ร้อยละ 2.7

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาคุณภาพของงานศึกษาและพัฒนารเลียงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำที่เกี่ยวกับความเพียงพอของห้องน้ำ - ห้องสุขา นักท่องเที่ยวที่ไม่มีรายได้ ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 15.7 รองลงมาเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 13.7 และเห็นด้วยมาก ร้อยละ 11.3 นักท่องเที่ยวที่มีรายได้น้อยกว่า 4,000 บาท เห็นด้วยน้อย และเห็นด้วยปานกลาง จำนวนเท่ากันคือ ร้อยละ 11.6 และเห็นด้วยมาก ร้อยละ 4.1 และนักท่องเที่ยวที่มีรายได้มากกว่า 4,000 บาท ส่วนใหญ่เห็นด้วยน้อย ร้อยละ 17.1 รองลงมาเห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 11.9 และเห็นด้วยมาก ร้อยละ 3.1

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวดต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาของงานศึกษาและพัฒนารเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำที่เกี่ยวกับความเพียงพอของที่นั่งพักผ่อน นักท่องเที่ยวที่ไม่มีรายได้ ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 21.5 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 11.9 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 7.2 นักท่องเที่ยวที่มีรายได้น้อยกว่า 4,000 บาท ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 12.3 รองลงมาเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 9.9 และเห็นด้วยมาก ร้อยละ 5.1 และนักท่องเที่ยวที่มีรายได้มากกว่า 4,000 บาท ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 15.0 รองลงมาเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 13.7 และเห็นด้วยมาก ร้อยละ 3.4

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวดต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาของงานศึกษาและพัฒนารเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำที่เกี่ยวกับความสะอาดของเส้นทางศึกษาธรรมชาติ นักท่องเที่ยวที่ไม่มีรายได้ ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 20.5 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 16.0 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 4.1 นักท่องเที่ยวที่มีรายได้น้อยกว่า 4,000 บาท ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 17.7 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 8.9 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 0.7 และนักท่องเที่ยวที่มีรายได้มากกว่า 4,000 บาท ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 24.2 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 5.5 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 2.4

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวดต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาของงานศึกษาและพัฒนารเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ที่เกี่ยวกับการดูแลรักษาความสะอาดของกรงและคอกสัตว์ นักท่องเที่ยว ที่ไม่มีรายได้ เห็นด้วยมาก และเห็นด้วยปานกลาง มีจำนวนเท่ากัน คือ ร้อยละ 15.7 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 9.2 นักท่องเที่ยวที่มีรายได้น้อยกว่า 4,000 บาท ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง คือ ร้อยละ 16.7 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 7.8 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 2.7 นักท่องเที่ยวที่มีรายได้มากกว่า 4,000 บาท ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 20.5 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 9.2 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 2.4

เป็นเพราะว่า รายได้ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวดต่อกิจกรรมการบรรยายให้ความรู้ด้านสัตว์ป่าและการบรรยายความรู้ด้านป่าไม้ พบว่า ผู้ที่ไม่มีรายได้ และผู้มีรายได้น้อยกว่า 4,000 บาท ส่วนใหญ่ มีความคิดเห็น เหมาะสมมาก เพราะว่าผู้ไม่มีรายได้ ส่วนใหญ่เป็นนักเรียน ซึ่งมีความสนใจความรู้ด้านป่าไม้และสัตว์ป่า ต้องการที่จะนำความรู้ไปทำรายงานส่งครูในห้องเรียน ประกอบกับการบรรยายของเจ้าหน้าที่ มีเทคนิควิธีการจูงใจให้นักเรียนมีความสนใจ มีความสนุกสนานเพลิดเพลินอยู่ตลอดเวลา ส่วนผู้มีรายได้น้อยกว่า 4,000 บาท ส่วนใหญ่จะเป็น

เกษตรกร ซึ่งมีความสนใจความรู้ด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์ป่า เพื่อนำความรู้ที่ได้ไปเป็นอาชีพเสริมรายได้ในครอบครัว เช่น การเพาะเลี้ยงหมูป่า ส่วนผู้มีรายได้มากกว่า 4,000 บาท มีความคิดเห็นเหมาะสมปานกลาง เพราะส่วนใหญ่เป็นผู้มีรายได้ มีอาชีพแล้ว มีความสนใจที่จะมาท่องเที่ยวชมสัตว์ป่ามากกว่า

ตารางที่ 13 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมกาให้บริการศึกษาดูงานของงานศึกษาพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ จังหวัดเชียงใหม่

(n = 293)

ความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม กาให้บริการศึกษาดูงาน	รายได้/เดือน						χ^2	p
	ไม่มีรายได้		น้อยกว่า 4,000		มากกว่า 4,000			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
1. เนื้อหาการศึกษาดูงานเกี่ยวกับการ เพาะเลี้ยงสัตว์ป่า							15.805	0.003**
เหมาะสมน้อย	25	8.5	9	3.1	8	2.7		
เหมาะสมปานกลาง	59	20.1	29	9.9	41	14.0		
เหมาะสมมาก	35	11.9	42	14.3	45	15.4		
2. การถ่ายทอดความรู้กิจกรรม การ ศึกษาดูงานด้านการอนุรักษ์สัตว์ป่า ของเจ้าหน้าที่							17.222	0.002**
เหมาะสมน้อย	26	8.9	3	1.0	17	5.8		
เหมาะสมปานกลาง	42	14.3	34	11.6	46	15.7		
เหมาะสมมาก	51	17.4	43	14.7	31	10.6		
3. การบรรยายให้ความรู้ด้านสัตว์ป่า							24.759	0.000**
เหมาะสมน้อย	16	5.5	5	1.7	20	6.8		
เหมาะสมปานกลาง	44	15.0	30	10.2	52	17.7		
เหมาะสมมาก	59	20.1	45	15.4	22	7.5		
4. การบรรยายให้ความรู้ด้านป่าไม้							34.351	0.000**
เหมาะสมน้อย	10	3.4	10	3.4	28	9.6		
เหมาะสมปานกลาง	46	15.7	28	9.6	47	16.0		
เหมาะสมมาก	63	21.5	42	14.3	19	6.5		

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม การให้บริการการศึกษาดูงาน	รายได้/เดือน						χ^2	p
	ไม่มีรายได้		น้อยกว่า 4,000		มากกว่า 4,000			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
5. การจัดระบบเส้นทางเดิน ศึกษารวมชาติ							1.154	0.886
เหมาะสมน้อย	10	3.4	4	1.4	6	2.0		
เหมาะสมปานกลาง	63	21.5	43	14.7	53	18.1		
เหมาะสมมาก	46	15.7	33	11.3	35	11.9		
6. ความเหมาะสมของระยะ เส้นทางศึกษารวมชาติ							4.735	0.316
เหมาะสมน้อย	23	7.8	8	2.7	12	4.1		
เหมาะสมปานกลาง	64	21.8	43	14.7	50	17.1		
เหมาะสมมาก	32	10.9	29	9.9	32	10.9		
7. การตอบข้อซักถามของเจ้าหน้าที่							24.134	0.000**
เหมาะสมน้อย	31	10.6	3	1.0	10	3.4		
เหมาะสมปานกลาง	63	21.5	49	16.7	64	21.8		
เหมาะสมมาก	25	8.5	28	9.6	20	6.8		
8. ช่วงระยะเวลาของแต่ละ กิจกรรมในการมาศึกษาดูงาน							12.172	0.016*
เหมาะสมน้อย	34	11.6	11	3.8	34	11.6		
เหมาะสมปานกลาง	60	20.5	50	17.1	39	13.3		
เหมาะสมมาก	25	8.5	19	6.5	21	7.2		
9. เอกสารเผยแพร่ แผ่นพับ คู่มือ ประกอบการท่องเที่ยว							26.530	0.000**
เหมาะสมน้อย	38	13.0	6	2.0	25	8.5		
เหมาะสมปานกลาง	47	16.0	33	11.3	48	16.4		
เหมาะสมมาก	34	11.6	41	14.0	21	7.2		
10. การจัดห้องแสดงนิทรรศการ							4.199	0.380
เหมาะสมน้อย	24	8.2	12	4.1	24	8.2		
เหมาะสมปานกลาง	58	19.8	46	15.7	48	16.4		
เหมาะสมมาก	37	12.6	22	7.5	22	7.5		

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม การให้บริการการศึกษาดูงาน	รายได้/เดือน						χ^2	p
	ไม่มีรายได้		น้อยกว่า 4,000		มากกว่า 4,000			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
11. ความสุภาพเรียบร้อยของเจ้าหน้าที่							17.215	0.002**
เหมาะสมน้อย	13	4.4	4	1.4	5	1.7		
เหมาะสมปานกลาง	59	20.1	37	12.6	67	22.9		
เหมาะสมมาก	47	16.0	39	13.3	22	7.5		
12. ความน่าเชื่อถือและไว้วางใจของเจ้าหน้าที่							24.464	0.000**
เหมาะสมน้อย	21	7.2	5	1.7	8	2.7		
เหมาะสมปานกลาง	46	15.7	43	14.7	66	22.5		
เหมาะสมมาก	52	17.7	32	10.9	20	6.8		
13. ความเป็นมิตรและเป็นกันเองของเจ้าหน้าที่							14.967	0.005**
เหมาะสมน้อย	21	7.2	4	1.4	4	1.4		
เหมาะสมปานกลาง	62	21.2	44	15.0	60	20.5		
เหมาะสมมาก	36	12.3	32	10.9	30	10.2		
14. ป้ายสื่อความหมายตามเส้นทางศึกษาธรรมชาติ							4.743	0.315
เหมาะสมน้อย	11	3.8	2	0.7	8	2.7		
เหมาะสมปานกลาง	59	20.1	40	13.7	51	17.4		
เหมาะสมมาก	49	16.7	38	13.0	35	11.9		
15. ป้ายสื่อความหมายตามทรงและคอกสัตว์ป่า							16.434	0.002**
เหมาะสมน้อย	21	7.2	3	1.0	4	1.4		
เหมาะสมปานกลาง	51	17.4	42	14.3	54	18.4		
เหมาะสมมาก	47	16.0	35	11.9	36	12.3		

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม การให้บริการการศึกษาดูงาน	รายได้/เดือน						χ^2	p
	ไม่มีรายได้		น้อยกว่า 4,000		มากกว่า 4,000			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
16. ความชัดเจนของป้ายสื่อ ความหมาย							5.370	0.251
เหมาะสมน้อย	21	7.2	6	2.0	12	4.1		
เหมาะสมปานกลาง	53	18.1	45	15.4	44	15.0		
เหมาะสมมาก	45	15.4	29	9.9	38	13.0		
17. ความเพียงพอของป้าย สื่อความหมาย							8.792	0.067
เหมาะสมน้อย	27	9.2	14	4.8	21	7.2		
เหมาะสมปานกลาง	53	18.1	52	17.7	49	16.7		
เหมาะสมมาก	39	13.3	14	4.8	24	8.2		
18. จำนวนชนิดสัตว์ป่า							4.219	0.377
เหมาะสมน้อย	29	9.9	22	7.5	24	8.2		
เหมาะสมปานกลาง	54	18.4	44	15.0	47	16.0		
เหมาะสมมาก	36	12.3	14	4.8	23	7.8		
19. การจัดภูมิทัศน์ในพื้นที่							15.014	0.005**
เหมาะสมน้อย	33	11.3	11	3.8	9	3.1		
เหมาะสมปานกลาง	55	27.3	38	13.0	46	15.7		
เหมาะสมมาก	31	10.6	31	10.6	39	13.3		
20. การดูแลความปลอดภัย							19.186	0.001**
เหมาะสมน้อย	11	3.8	14	4.8	14	4.8		
เหมาะสมปานกลาง	49	16.7	33	11.3	59	20.1		
เหมาะสมมาก	59	20.1	33	11.3	21	7.2		
21. กฎระเบียบที่นำไปปฏิบัติ							4.977	0.09
เหมาะสมน้อย	10	3.4	5	1.7	5	1.7		
เหมาะสมปานกลาง	67	22.9	55	18.8	65	22.2		
เหมาะสมมาก	42	14.3	20	6.8	24	8.2		

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม การให้บริการการศึกษาดูงาน	รายได้/เดือน						χ^2	p
	ไม่มีรายได้		น้อยกว่า 4,000		มากกว่า 4,000			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
22. ความมั่นคงแข็งแรงของกรง และคอกสัตว์							10.924	0.027*
เหมาะสมน้อย	21	7.2	16	5.5	16	5.5		
เหมาะสมปานกลาง	48	16.4	39	13.3	57	19.5		
เหมาะสมมาก	50	17.1	25	8.5	21	7.2		
23. ความปลอดภัยที่จะเกิดจากสัตว์ ป่าหลุรูด							9.371	0.052
เหมาะสมน้อย	40	13.7	37	12.6	39	13.3		
เหมาะสมปานกลาง	36	12.3	26	8.9	36	12.3		
เหมาะสมมาก	43	14.7	17	5.8	19	6.5		
24. ความเพียงพอของที่จอดรถ							11.537	0.021*
เหมาะสมน้อย	41	14.0	37	12.6	54	18.4		
เหมาะสมปานกลาง	59	20.1	33	11.3	32	10.9		
เหมาะสมมาก	19	6.5	10	3.4	8	2.7		
25. ความเพียงพอของจำนวน ห้องน้ำ-ห้องสุขา							15.177	0.004**
เหมาะสมน้อย	40	13.7	34	11.6	50	17.1		
เหมาะสมปานกลาง	46	15.7	34	11.6	35	11.9		
เหมาะสมมาก	33	11.3	12	4.1	9	3.1		
26. ความเพียงพอของที่นั่งพักผ่อน							21.633	0.000**
เหมาะสมน้อย	21	7.2	29	9.9	40	13.7		
เหมาะสมปานกลาง	63	21.5	36	12.3	44	15.0		
เหมาะสมมาก	35	11.9	15	5.1	10	3.4		
27. ความเพียงพอของจำนวน ถังขยะ							8.192	0.085
เหมาะสมน้อย	23	7.8	13	4.4	20	6.8		
เหมาะสมปานกลาง	66	22.5	55	18.8	63	21.5		
เหมาะสมมาก	30	10.2	12	4.1	11	3.8		

ตารางที่ 13 (ต่อ)

(n = 293)

ความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม การให้บริการการศึกษาดูงาน	รายได้/เดือน						χ^2	p
	ไม่มีรายได้		น้อยกว่า 4,000		มากกว่า 4,000			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
28. ความสะอาดของเส้นทางศึกษา ธรรมชาติ							18.167	0.001**
เหมาะสมน้อย	12	4.1	2	0.7	7	2.4		
เหมาะสมปานกลาง	60	20.5	52	17.7	71	24.2		
เหมาะสมมาก	47	16.0	26	8.9	16	5.5		
29. การดูแลรักษาความสะอาดของ ทรงและคอกสัตว์							19.818	0.001**
เหมาะสมน้อย	27	9.2	8	2.7	7	2.4		
เหมาะสมปานกลาง	46	15.7	49	16.7	60	20.5		
เหมาะสมมาก	46	15.7	23	7.8	27	9.2		
30. บริเวณสถานที่งานศึกษาการ เพาะเลี้ยงสัตว์ป่า มีการจัดระบบที่ดี							4.258	0.372
เหมาะสมน้อย	19	6.5	7	2.4	10	3.4		
เหมาะสมปานกลาง	54	18.4	46	15.7	51	17.4		
เหมาะสมมาก	46	15.7	27	9.2	33	11.3		

* มีนัยสำคัญทางสถิติทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติทางสถิติที่ระดับ .01

สมมติฐานที่ 8 การรับข่าวสารมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาดูงานของงานศึกษาพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ จังหวัดเชียงใหม่ ผลการพิสูจน์สมมติฐานได้ผลดังตารางที่ 14 อธิบายได้ดังนี้

จากตารางที่ 14 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข่าวสารของนักท่องเที่ยวกับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาดูงานของงานศึกษาพัฒนาการ

เลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ พบว่าการรับข่าวสารของนักท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์กับความเหมาะสมของระยะเส้นทางศึกษาธรรมชาติ ($P = 0.006$) การตอบข้อซักถามของเจ้าหน้าที่ ($P = 0.006$) การจัดภูมิทัศน์ในพื้นที่ ($P = .002$) การดูแลความปลอดภัย ($P = .001$) และความเพียงพอของที่นั่งพักผ่อน ($P = .001$) โดยมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 และที่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ได้แก่ ความสัมพันธ์กับ ความสุภาพเรียบร้อยของเจ้าหน้าที่ ($P = .045$) ความน่าเชื่อถือและไว้วางใจของเจ้าหน้าที่ ($P = .025$) และความมั่นคงแข็งแรงของทรงและคอกสัตว์ ($P = .032$) ส่วนความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาดูงานของงานศึกษาและพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ ต้นน้ำด้านอื่น ไม่มีความสัมพันธ์กับการรับข่าวสารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยพบว่า

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาดูงานของงานศึกษาและพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ที่เกี่ยวกับความเหมาะสมของเส้นทางศึกษาธรรมชาติ นักท่องเที่ยวที่ได้รับรู้ข่าวสารมากส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 28.7 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 13.0 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 10.2 นักท่องเที่ยวที่ได้รับรู้ข่าวสารน้อยส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 24.9 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 18.8 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 4.4

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาดูงานของงานศึกษาและพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ที่เกี่ยวกับการตอบข้อซักถามของเจ้าหน้าที่ นักท่องเที่ยวที่ได้รับรู้ข่าวสารมากส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 29.7 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 12.3 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 9.9 นักท่องเที่ยวที่ได้รับรู้ข่าวสารน้อยส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 30.4 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 12.6 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 5.1

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาดูงานของงานศึกษาและพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ที่เกี่ยวกับความสุภาพเรียบร้อยของเจ้าหน้าที่ นักท่องเที่ยวที่ได้รับรู้ข่าวสาร มากส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 25.3 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 22.2 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 4.4 นักท่องเที่ยวที่ได้รับรู้ข่าวสารน้อยส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 30.4 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 14.7 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 3.1

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาดูงานของงานศึกษาและพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ที่เกี่ยวกับความน่าเชื่อถือและไว้วางใจของเจ้าหน้าที่ นักท่องเที่ยวที่ได้รับรู้ข่าวสารมากส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 24.2 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ

19.5 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 8.2 นักท่องเที่ยวที่ได้รับรู้ข่าวสารน้อยส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 28.7 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 16.0 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 3.4

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาคุณภาพของงานศึกษาและ พัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ที่เกี่ยวกับการจัดภูมิทัศน์ในพื้นที่ นักท่องเที่ยวที่ได้รับรู้ ข่าวสารมาก ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 24.6 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 14.3 และเห็น ด้วยน้อย ร้อยละ 13.0 นักท่องเที่ยวที่ได้รับรู้ข่าวสารน้อยส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 22.9 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 20.1 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 5.1

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาคุณภาพของงานศึกษาและ พัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ที่เกี่ยวกับการดูแลความปลอดภัย นักท่องเที่ยวที่ได้รับรู้ข่าว สารมาก ส่วนใหญ่เห็นด้วยมาก ร้อยละ 21.8 รองลงมาเห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 20.1 และเห็นด้วย น้อย ร้อยละ 9.9 นักท่องเที่ยวที่ได้รับรู้ข่าวสารน้อยส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 28.0 รองลง มาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 16.7 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 3.4

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาคุณภาพของงานศึกษาและ พัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ที่เกี่ยวกับความมั่นคงแข็งแรงของกรงและคอกสัตว์ นักท่อง เที่ยวที่ได้รับรู้ข่าวสารมากส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 21.8 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 20.1 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 9.9 นักท่องเที่ยวที่ได้รับรู้ข่าวสารน้อยส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 27.3 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 12.6 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 8.2

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาคุณภาพของงานศึกษาและ พัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ที่เกี่ยวกับความเพียงพอของที่นั่งพักผ่อน นักท่องเที่ยวที่ได้รับ รู้ข่าวสารมากส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 19.8 รองลงมาเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 19.1 และ เห็นด้วยมาก ร้อยละ 13.0 นักท่องเที่ยวที่ได้รับรู้ข่าวสารน้อยส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 29.0 รองลงมาเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 11.6 และเห็นด้วยมาก ร้อยละ 7.5

เป็นเพราะว่า การรับรู้ข่าวสารมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรม การดูแลความปลอดภัย พบว่า ส่วนใหญ่การรับรู้ข่าวสารมาก มีความคิดเห็น เหมาะสมมาก เพราะ นักท่องเที่ยวที่ได้รับรู้ข่าวสารมากมีความมั่นใจ ได้เห็นภาพจากหนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ ป้าย บุคคลอื่น ๆ ซึ่งได้เห็นว่าจากภาพที่รับรู้จากสื่อต่างเห็นว่ามีความปลอดภัยมาก

ตารางที่ 14 ความสัมพันธ์ระหว่างการรับข่าวสารกับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรม
การให้บริการการศึกษาคุณภาพของงานศึกษา พัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ
ศูนย์ศึกษา การพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ จังหวัดเชียงใหม่

(n = 293)

ความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม การให้บริการการศึกษาคุณภาพ	การรับข่าวสาร				χ^2	p
	มาก		น้อย			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
1. เนื้อหาการศึกษาคุณภาพเกี่ยวกับการเพาะเลี้ยง สัตว์ป่า	22	7.5	20	6.8	0.215	0.898
เหมาะสมน้อย	65	22.2	64	21.8		
เหมาะสมปานกลาง	65	22.2	57	19.5		
เหมาะสมมาก						
2. การถ่ายทอดความรู้กิจกรรมการศึกษาคุณภาพด้าน การอนุรักษ์สัตว์ป่าของเจ้าหน้าที่					2.263	0.323
เหมาะสมน้อย	25	8.5	21	7.2		
เหมาะสมปานกลาง	57	19.5	65	22.2		
เหมาะสมมาก	70	23.9	55	18.8		
3. การบรรยายให้ความรู้ด้านสัตว์ป่า					1.773	0.412
เหมาะสมน้อย	20	6.8	21	7.2		
เหมาะสมปานกลาง	61	20.8	65	22.2		
เหมาะสมมาก	71	24.2	55	18.8		
4. การบรรยายให้ความรู้ด้านป่าไม้					1.995	0.369
เหมาะสมน้อย	21	7.2	27	9.2		
เหมาะสมปานกลาง	62	21.2	59	20.1		
เหมาะสมมาก	69	23.5	55	18.8		
5. การจัดระบบเส้นทางเดินศึกษาธรรมชาติ					0.437	0.804
เหมาะสมน้อย	9	3.1	11	3.8		
เหมาะสมปานกลาง	84	28.7	75	25.6		
เหมาะสมมาก	59	20.1	55	18.8		
6. ความเหมาะสมของระยะเส้นทางศึกษา ธรรมชาติ					10.201	0.006**
เหมาะสมน้อย	30	10.2	13	4.4		
เหมาะสมปานกลาง	84	28.7	73	24.9		
เหมาะสมมาก	38	13.0	55	18.8		

ตารางที่ 14 (ต่อ)

(n = 293)

ความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม การให้บริการการศึกษาดูงาน	การรับข่าวสาร				χ^2	p
	มาก		น้อย			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
7. การตอบข้อซักถามของเจ้าหน้าที่					4.084	0.006**
เหมาะสมน้อย	29	9.9	15	5.1		
เหมาะสมปานกลาง	87	29.7	89	30.4		
เหมาะสมมาก	36	12.3	37	12.6		
8. ช่วงระยะเวลาของแต่ละกิจกรรมในการมาศึกษา ดูงาน					5.992	0.051
เหมาะสมน้อย	50	17.1	29	9.9		
เหมาะสมปานกลาง	73	24.9	76	25.9		
เหมาะสมมาก	29	9.9	36	12.3		
9. เอกสารเผยแพร่ แผ่นพับ คู่มือประกอบการ ท่องเที่ยว					0.684	0.728
เหมาะสมน้อย	37	12.6	32	10.9		
เหมาะสมปานกลาง	63	21.5	65	22.2		
เหมาะสมมาก	52	17.7	44	15.0		
10. การจัดห้องแสดงนิทรรศการ					0.258	0.879
เหมาะสมน้อย	30	10.2	30	10.2		
เหมาะสมปานกลาง	81	27.6	71	24.2		
เหมาะสมมาก	41	14.0	40	13.7		
11. ความสุภาพเรียบร้อยของเจ้าหน้าที่					6.185	0.045*
เหมาะสมน้อย	13	4.4	9	3.1		
เหมาะสมปานกลาง	74	25.3	89	30.4		
เหมาะสมมาก	65	22.2	43	14.7		
12. ความน่าเชื่อถือและไว้วางใจของเจ้าหน้าที่					7.414	0.025*
เหมาะสมน้อย	24	8.2	10	3.4		
เหมาะสมปานกลาง	71	24.2	84	28.7		
เหมาะสมมาก	57	19.5	47	16.0		

ตารางที่ 14 (ต่อ)

(n = 293)

ความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม การให้บริการการศึกษาดูงาน	การรับข่าวสาร				χ^2	p
	มาก		น้อย			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
13. ความเป็นมิตรและเป็นกันเองของเจ้าหน้าที่					5.255	0.072
เหมาะสมน้อย	19	6.5	10	3.4		
เหมาะสมปานกลาง	77	26.3	89	30.4		
เหมาะสมมาก	56	19.1	42	14.3		
14. ป้ายสื่อความหมายตามเส้นทางศึกษาธรรมชาติ					1.108	0.575
เหมาะสมน้อย	12	4.1	9	3.1		
เหมาะสมปานกลาง	81	27.6	69	23.5		
เหมาะสมมาก	59	20.1	63	21.5		
15. ป้ายสื่อความหมายตามทรงและคอกสัตว์ป่า					1.916	0.384
เหมาะสมน้อย	18	6.1	10	3.4		
เหมาะสมปานกลาง	74	25.3	73	24.9		
เหมาะสมมาก	60	20.5	58	19.8		
16. ความชัดเจนของป้ายสื่อความหมาย					1.137	0.566
เหมาะสมน้อย	20	6.8	19	6.5		
เหมาะสมปานกลาง	78	26.6	64	21.8		
เหมาะสมมาก	54	18.4	58	19.8		
17. ความเพียงพอของป้ายสื่อความหมาย					1.106	0.575
เหมาะสมน้อย	33	11.3	29	9.9		
เหมาะสมปานกลาง	83	28.3	71	24.2		
เหมาะสมมาก	36	12.3	41	14.0		
18. จำนวนชนิดสัตว์ป่า					1.099	0.577
เหมาะสมน้อย	40	13.7	35	11.9		
เหมาะสมปานกลาง	78	26.6	67	22.9		
เหมาะสมมาก	34	11.6	39	13.3		

ตารางที่ 14 (ต่อ)

(n = 293)

ความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม การให้บริการการศึกษาดูงาน	การรับข่าวสาร				χ^2	p
	มาก		น้อย			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
19. การจัดภูมิทัศน์ในพื้นที่					12.627	0.002**
เหมาะสมน้อย	38	13.0	15	5.1		
เหมาะสมปานกลาง	72	24.6	67	22.9		
เหมาะสมมาก	42	14.3	59	20.1		
20. การดูแลความปลอดภัย					14.607	0.001**
เหมาะสมน้อย	29	9.9	10	3.4		
เหมาะสมปานกลาง	59	20.1	82	28.0		
เหมาะสมมาก	64	21.8	49	16.7		
21. กฎระเบียบที่ให้ปฏิบัติ					2.839	0.242
เหมาะสมน้อย	14	4.8	6	2.0		
เหมาะสมปานกลาง	95	32.4	92	31.4		
เหมาะสมมาก	43	14.7	43	14.7		
22. ความมั่นคงแข็งแรงของทรงและคอกสัตว์					6.888	0.032*
เหมาะสมน้อย	29	9.9	24	8.2		
เหมาะสมปานกลาง	64	21.8	80	27.3		
เหมาะสมมาก	59	20.1	37	12.6		
23. ความปลอดภัยที่จะเกิดจากสัตว์ป่าหลุดรอด					5.032	0.081
เหมาะสมน้อย	61	20.8	55	18.8		
เหมาะสมปานกลาง	43	14.7	55	18.8		
เหมาะสมมาก	48	16.4	31	10.6		
24. ความเพียงพอของที่จอดรถ					2.561	0.278
เหมาะสมน้อย	62	21.2	70	23.9		
เหมาะสมปานกลาง	68	23.2	56	19.1		
เหมาะสมมาก	22	7.5	15	5.1		
25. ความเพียงพอของจำนวนห้องน้ำ-ห้องสุขา					5.845	0.056
เหมาะสมน้อย	61	20.8	63	21.5		
เหมาะสมปานกลาง	55	18.8	60	20.5		
เหมาะสมมาก	36	12.3	18	6.1		

ตารางที่ 14 (ต่อ)

(n = 293)

ความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม การให้บริการการศึกษาฐาน	การรับข่าวสาร				χ^2	p
	มาก		น้อย			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
26. ความเพียงพอของที่นั่งพักผ่อน					14.350	0.001**
เหมาะสมน้อย	56	19.1	34	11.6		
เหมาะสมปานกลาง	58	19.8	85	29.0		
เหมาะสมมาก	38	13.0	22	7.5		
27. ความเพียงพอของจำนวนถังขยะ					0.024	0.988
เหมาะสมน้อย	29	9.9	27	9.7		
เหมาะสมปานกลาง	95	32.4	89	30.4		
เหมาะสมมาก	28	9.6	25	8.5		
28. ความสะอาดของเส้นทางศึกษาธรรมชาติ					1.739	0.419
เหมาะสมน้อย	13	4.4	8	2.7		
เหมาะสมปานกลาง	90	30.7	93	31.7		
เหมาะสมมาก	49	16.7	40	13.7		
29. การดูแลรักษาความสะอาดของกรงและคอกสัตว์					0.070	0.966
เหมาะสมน้อย	21	7.2	21	7.2		
เหมาะสมปานกลาง	81	27.6	74	25.3		
เหมาะสมมาก	50	17.1	46	15.7		
30. บริเวณสถานที่งานศึกษาการเพาะเลี้ยงสัตว์ป่ามีการจัดระบบที่ดี					3.456	0.178
เหมาะสมน้อย	18	6.1	18	6.1		
เหมาะสมปานกลาง	86	29.4	65	22.2		
เหมาะสมมาก	48	16.4	58	19.8		

* มีนัยสำคัญทางสถิติทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติทางสถิติที่ระดับ .01

สมมติฐานที่ 9 ความรู้ด้านการท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาคุณภาพของงานศึกษาพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ จังหวัดเชียงใหม่ ผลการพิสูจน์สมมติฐานได้ผลดัง ตารางที่ 15 อธิบายได้ดังนี้

จากตารางที่ 15 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านการท่องเที่ยวเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาคุณภาพของงานศึกษาและพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ พบว่า ความรู้ด้านการท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับความเพียงพอของป้ายสื่อความหมาย ($P = .019$) จำนวนชนิดสัตว์ป่า ($P = .040$) และการจัดภูมิทัศน์ในพื้นที่ ($P = .041$) โดยมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ส่วนความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาคุณภาพของงานศึกษาและพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำด้านอื่น ไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้ด้านการท่องเที่ยว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยพบว่า

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาคุณภาพของงานศึกษาและพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ที่เกี่ยวกับความเพียงพอของป้ายสื่อความหมาย นักท่องเที่ยวที่มีความรู้ด้านการท่องเที่ยวสูง ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 12.3 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 8.5 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 3.4 นักท่องเที่ยวที่มีความรู้ด้านการท่องเที่ยวปานกลาง ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 35.2 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 18.8 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 9.6 และ นักท่องเที่ยวที่มีความรู้ด้านการท่องเที่ยวต่ำ ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 5.8 รองลงมา เห็นด้วยมาก ร้อยละ 3.4 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 1.0

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาคุณภาพของงานศึกษาและพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ที่เกี่ยวกับจำนวนชนิดสัตว์ป่า นักท่องเที่ยวที่มีความรู้ด้านการท่องเที่ยวสูง ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 12.6 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 8.2 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 3.4 นักท่องเที่ยวที่มีความรู้ด้านการท่องเที่ยวปานกลาง ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 31.7 รองลงมาเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 20.1 และเห็นด้วยมาก ร้อยละ 13.7 และนักท่องเที่ยวที่มีความรู้ด้านการท่องเที่ยวต่ำ ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 5.1 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 3.1 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 2.0

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวดังกล่าวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาของงานศึกษาและ
พัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ที่เกี่ยวกับ การจัดภูมิทัศน์ในพื้นที่ นักท่องเที่ยวที่มีความรู้ด้าน
การท่องเที่ยวสูง ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 10.6 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 10.2
และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 3.4 นักท่องเที่ยวที่มีความรู้ด้านการท่องเที่ยวปานกลาง ส่วนใหญ่เห็น
ด้วยปานกลาง ร้อยละ 29.7 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 21.8 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 14.0
และนักท่องเที่ยวที่มีความรู้ด้านการท่องเที่ยวต่ำ ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 7.2 รองลงมา
เห็นด้วยมาก ร้อยละ 2.4 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 0.7

ตารางที่ 15 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านการท่องเที่ยวความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวดังกล่าว
กิจกรรมการให้บริการการศึกษาของงานศึกษา พัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่
ต้นน้ำ ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ จังหวัดเชียงใหม่

(n = 293)

ความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม การให้บริการการศึกษาของงาน	ความรู้ด้านการท่องเที่ยว						χ^2	p
	สูง		ปานกลาง		ต่ำ			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
1. เนื้อหาการศึกษาของงานเกี่ยวกับ การเพาะเลี้ยงสัตว์ป่า							5.645	0.227
เหมาะสมน้อย	12	4.1	27	9.2	3	1.0		
เหมาะสมปานกลาง	23	7.8	92	31.4	14	4.8		
เหมาะสมมาก	36	12.3	73	24.9	13	4.4		
2. การถ่ายทอดความรู้กิจ กรรมการศึกษาของงานด้านการ อนุรักษ์สัตว์ป่าของเจ้าหน้าที่							1.887	0.756
เหมาะสมน้อย	9	3.1	32	10.9	5	1.7		
เหมาะสมปานกลาง	30	10.2	77	26.3	15	5.1		
เหมาะสมมาก	32	10.9	83	28.3	10	3.4		
3. การบรรยายให้ความรู้ด้าน สัตว์ป่า							4.719	0.317
เหมาะสมน้อย	6	2.0	29	9.9	6	2.0		
เหมาะสมปานกลาง	30	10.2	81	27.6	15	5.1		
เหมาะสมมาก	35	11.9	82	28.0	9	3.1		

ตารางที่ 15 (ต่อ)

ความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม การให้บริการการศึกษาดูงาน	ความรู้ด้านการท่องเที่ยว						χ^2	p
	สูง		ปานกลาง		ต่ำ			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
4. การบรรยายให้ความรู้ด้าน ป่าไม้							6.214	0.184
เหมาะสมน้อย	6	2.0	35	11.9	7	2.4		
เหมาะสมปานกลาง	30	10.2	77	26.3	14	4.8		
เหมาะสมมาก	35	11.9	80	27.3	9	3.1		
5. การจัดระบบเส้นทางเดินศึกษา ธรรมชาติ							8.400	0.078
เหมาะสมน้อย	6	2.0	10	3.4	4	1.4		
เหมาะสมปานกลาง	31	10.6	109	37.2	19	6.5		
เหมาะสมมาก	34	11.6	73	24.9	7	2.4		
6. ความเหมาะสมของระยะเส้น ทางศึกษาธรรมชาติ							4.337	0.362
เหมาะสมน้อย	12	4.1	28	9.6	3	1.0		
เหมาะสมปานกลาง	31	10.6	109	37.2	17	5.8		
เหมาะสมมาก	28	9.6	55	18.8	10	3.4		
7. การตอบข้อซักถามของเจ้า หน้าที่							6.017	0.198
เหมาะสมน้อย	12	4.1	26	8.9	6	2.0		
เหมาะสมปานกลาง	35	11.9	124	42.3	17	5.8		
เหมาะสมมาก	24	8.2	42	14.3	7	2.4		
8. ช่วงระยะเวลาของแต่ละกิจ กรรมในการมาศึกษาดูงาน							6.169	0.187
เหมาะสมน้อย	20	6.8	49	16.7	10	3.4		
เหมาะสมปานกลาง	33	11.3	106	36.2	10	3.4		
เหมาะสมมาก	18	6.1	37	12.6	10	3.4		

ตารางที่ 15 (ต่อ)

ความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม การให้บริการการศึกษาดูงาน	ความรู้ด้านการท่องเที่ยว						χ^2	p
	สูง		ปานกลาง		ต่ำ			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
9. เอกสารเผยแพร่ แผ่นพับ คู่มือ ประกอบการท่องเที่ยว							4.809	0.307
เหมาะสมน้อย	14	4.8	44	15.0	11	3.8		
เหมาะสมปานกลาง	30	10.2	85	29.0	13	4.4		
เหมาะสมมาก	27	9.2	63	21.5	6	2.0		
10. การจัดห้องแสดงนิทรรศการ							2.373	0.668
เหมาะสมน้อย	15	5.1	38	13.0	7	2.4		
เหมาะสมปานกลาง	32	10.9	104	35.5	16	5.5		
เหมาะสมมาก	24	8.2	50	17.1	7	2.4		
11. ความสุภาพเรียบร้อยของเจ้า หน้าที่							6.759	0.149
เหมาะสมน้อย	8	2.7	12	4.1	2	0.7		
เหมาะสมปานกลาง	31	10.6	112	38.2	20	6.8		
เหมาะสมมาก	32	10.9	68	23.2	8	2.7		
12. ความน่าเชื่อถือและไว้วางใจ ของเจ้าหน้าที่							7.242	0.124
เหมาะสมน้อย	12	4.1	19	6.5	3	1.0		
เหมาะสมปานกลาง	28	9.6	110	37.5	17	5.8		
เหมาะสมมาก	31	10.6	63	21.5	10	3.4		
13. ความเป็นมิตรและเป็นกันเอง ของเจ้าหน้าที่							7.970	0.093
เหมาะสมน้อย	8	2.7	19	6.5	2	0.7		
เหมาะสมปานกลาง	31	10.6	114	38.9	21	7.2		
เหมาะสมมาก	32	10.9	59	20.1	7	2.4		

ตารางที่ 15 (ต่อ)

ความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม การให้บริการการศึกษาดูงาน	ความรู้ด้านการท่องเที่ยว						χ^2	p
	สูง		ปานกลาง		ต่ำ			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
14. ป้ายสื่อความหมายตามเส้นทางศึกษาธรรมชาติ							1.227	0.874
เหมาะสมน้อย	7	2.4	12	4.1	2	0.7		
เหมาะสมปานกลาง	34	11.6	101	34.5	15	5.1		
เหมาะสมมาก	30	10.2	79	27.0	13	4.4		
15. ป้ายสื่อความหมายตามกรงและคอกสัตว์ป่า							3.181	0.528
เหมาะสมน้อย	7	2.4	20	6.8	1	0.3		
เหมาะสมปานกลาง	33	11.3	95	32.4	19	6.5		
เหมาะสมมาก	31	10.6	77	26.3	10	3.4		
16. ความชัดเจนของป้ายสื่อความหมาย							4.208	0.379
เหมาะสมน้อย	12	4.1	24	8.2	3	1.0		
เหมาะสมปานกลาง	33	11.3	98	33.4	11	3.8		
เหมาะสมมาก	26	8.9	70	23.9	16	5.5		
17. ความเพียงพอของป้ายสื่อความหมาย							11.769	0.019*
เหมาะสมน้อย	10	3.4	49	16.7	3	1.0		
เหมาะสมปานกลาง	36	12.3	103	35.2	15	5.1		
เหมาะสมมาก	25	8.5	40	13.7	12	4.1		
18. จำนวนชนิดสัตว์ป่า							10.009	0.040*
เหมาะสมน้อย	10	3.4	59	20.1	6	2.0		
เหมาะสมปานกลาง	37	12.6	93	31.7	15	5.1		
เหมาะสมมาก	24	8.2	40	13.7	9	3.1		
19. การจัดภูมิทัศน์ในพื้นที่							9.939	0.041*
เหมาะสมน้อย	10	3.4	41	14.0	2	0.7		
เหมาะสมปานกลาง	31	10.6	87	29.7	21	7.2		
เหมาะสมมาก	30	10.2	64	21.8	7	2.4		

ตารางที่ 15 (ต่อ)

ความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม การให้บริการการศึกษาฐาน	ความรู้ด้านการท่องเที่ยว						χ^2	p
	สูง		ปานกลาง		ต่ำ			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
20. การดูแลความปลอดภัย							9.251	0.055
เหมาะสมน้อย	9	3.1	29	9.9	1	0.3		
เหมาะสมปานกลาง	32	10.9	87	29.7	22	7.5		
เหมาะสมมาก	30	10.2	76	25.9	7	2.4		
21. กฎระเบียบที่ให้ปฏิบัติ							1.231	0.873
เหมาะสมน้อย	5	1.7	14	4.8	1	0.3		
เหมาะสมปานกลาง	43	24.7	123	42.0	21	7.2		
เหมาะสมมาก	23	7.8	55	18.8	8	2.7		
22. ความมั่นคงแข็งแรงของกรง และคอกสัตว์							3.521	0.475
เหมาะสมน้อย	11	3.8	39	13.3	3	1.0		
เหมาะสมปานกลาง	33	11.3	93	31.7	18	6.1		
เหมาะสมมาก	27	9.2	60	20.5	9	3.1		
23. ความปลอดภัยที่จะเกิดจาก สัตว์ป่าหลุดรอด							6.924	0.140
เหมาะสมน้อย	23	7.8	84	28.7	9	3.1		
เหมาะสมปานกลาง	26	8.9	57	19.5	15	5.1		
เหมาะสมมาก	22	7.5	51	17.4	6	2.0		
24. ความเพียงพอของที่จอดรถ							7.644	0.106
เหมาะสมน้อย	22	7.5	95	32.4	15	5.1		
เหมาะสมปานกลาง	37	12.6	75	25.6	12	4.1		
เหมาะสมมาก	12	4.1	22	7.5	3	1.0		
25. ความเพียงพอของจำนวน ห้องน้ำ-ห้องสุขา							7.197	0.126
เหมาะสมน้อย	21	7.2	91	31.1	12	4.1		
เหมาะสมปานกลาง	35	11.9	67	22.9	13	4.4		
เหมาะสมมาก	15	5.1	34	11.6	5	1.7		

ตารางที่ 15 (ต่อ)

ความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม การให้บริการการศึกษาดูงาน	ความรู้ด้านการท่องเที่ยว						χ^2	p
	สูง		ปานกลาง		ต่ำ			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
26. ความเพียงพอของที่นั่งพัก ผ่อน							3.452	0.485
เหมาะสมน้อย	18	6.1	65	22.2	7	2.4		
เหมาะสมปานกลาง	37	12.6	88	30.0	18	6.1		
เหมาะสมมาก	16	5.5	39	13.3	5	1.7		
27. ความเพียงพอของจำนวน ถึงขยะ							7.218	0.125
เหมาะสมน้อย	8	2.7	39	13.3	9	3.1		
เหมาะสมปานกลาง	46	15.7	123	42.0	15	5.1		
เหมาะสมมาก	17	5.8	30	10.2	6	2.0		
28. ความสะอาดของเส้นทาง ศึกษาธรรมชาติ							0.778	0.941
เหมาะสมน้อย	4	1.4	15	5.1	2	0.7		
เหมาะสมปานกลาง	43	14.7	121	41.3	19	6.5		
เหมาะสมมาก	24	8.2	56	19.1	9	3.1		
29. การดูแลรักษาความสะอาด ของทรงและคอกสัตว์							9.252	0.055
เหมาะสมน้อย	6	2.0	35	11.9	1	0.3		
เหมาะสมปานกลาง	43	14.7	92	31.4	20	6.8		
เหมาะสมมาก	22	7.5	65	22.2	9	3.1		
30. บริเวณสถานที่งานศึกษาการ เพาะเลี้ยงสัตว์ป่า มีการจัดระบบ ที่ดี							3.605	0.462
เหมาะสมน้อย	8	2.7	27	9.2	1	0.3		
เหมาะสมปานกลาง	38	13.0	98	33.4	15	5.1		
เหมาะสมมาก	25	8.5	67	22.9	14	4.8		

* มีนัยสำคัญทางสถิติทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติทางสถิติที่ระดับ .01

สรุปผล การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆ กับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาคุณภาพของงานศึกษาพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ

ตารางที่ 16 สรุปปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาคุณภาพของงานศึกษาพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ จังหวัดเชียงใหม่

ความสัมพันธ์	χ^2	P
เพศ		
1. การถ่ายทอดความรู้กิจกรรมการศึกษาคุณภาพด้านการอนุรักษ์สัตว์ป่าของเจ้าหน้าที่	11.522	0.003**
2. ความสุภาพเรียบร้อยของเจ้าหน้าที่	10.282	0.006**
สถานภาพ		
1. เนื้อหาการศึกษาคุณภาพเกี่ยวกับการเพาะเลี้ยงสัตว์ป่า	6.709	0.035*
2. การถ่ายทอดความรู้กิจกรรมการศึกษาคุณภาพด้านการอนุรักษ์สัตว์ป่าของเจ้าหน้าที่	12.259	0.002**
3. การบรรยายให้ความรู้ด้านป่าไม้	6.882	0.032*
4. การตอบข้อซักถามของเจ้าหน้าที่	9.688	0.008**
5. เอกสารเผยแพร่ แผ่นพับ คู่มือประกอบการท่องเที่ยว	8.187	0.017*
6. ความน่าเชื่อถือและไว้วางใจของเจ้าหน้าที่	6.841	0.033*
7. ความเป็นมิตรและเป็นกันเองของเจ้าหน้าที่	8.640	0.013*
8. ป้ายสื่อความหมายตามกรงและคอกสัตว์ป่า	8.782	0.012*
9. การจัดภูมิทัศน์ในพื้นที่	12.048	0.002**
10. การดูแลความปลอดภัย	8.142	0.017*
11. ความมั่นคงแข็งแรงของกรงและคอกสัตว์	7.524	0.023*
12. ความเพียงพอของจำนวนห้องน้ำ – สุขา	8.150	0.017*
13. ความเพียงพอของที่นั่งพักผ่อน	7.047	0.029*
14. ความเพียงพอของจำนวนถังขยะ	6.628	0.036*
15. ความสะอาดของเส้นทางศึกษาธรรมชาติ	9.438	0.009**
16. การดูแลรักษาความสะอาดของกรงและคอกสัตว์	12.623	0.002**

ตารางที่ 16 (ต่อ)

ความสัมพันธ์	χ^2	P
อายุ		
1. การบรรยายให้ความรู้ด้านป่าไม้	20.402	0.000**
2. การตอบข้อซักถามของเจ้าหน้าที่	13.882	0.008**
3. ความเป็นมิตรและเป็นกันเองของเจ้าหน้าที่	11.372	0.023*
4. ป้ายสื่อความหมายตามทรงและคอกสัตว์ป่า	13.641	0.009**
5. การจัดภูมิทัศน์ในพื้นที่	11.379	0.023*
6. การดูแลความปลอดภัย	15.159	0.004**
7. ความมั่นคงแข็งแรงของทรงและคอกสัตว์	9.994	0.041*
8. ความปลอดภัยที่จะเกิดจากสัตว์ป่าหลุดรอด	10.310	0.036*
9. ความเพียงพอของที่นั่งพักผ่อน	10.848	0.028*
10. ความสะอาดของเส้นทางศึกษาธรรมชาติ	11.518	0.021*
11. การดูแลรักษาความสะอาดของทรงและคอกสัตว์	18.844	0.001**
ระดับการศึกษา		
1. เนื้อหาการศึกษาดูงานเกี่ยวกับการเพาะเลี้ยงสัตว์ป่า	23.960	0.000**
2. การบรรยายให้ความรู้ด้านสัตว์ป่า	17.142	0.002**
3. การบรรยายให้ความรู้ด้านป่าไม้	25.404	0.000**
4. เอกสารเผยแพร่ แผ่นพับ คู่มือประกอบการท่องเที่ยว	25.953	0.000**
5. การจัดภูมิทัศน์ในพื้นที่	12.366	0.015*
6. การดูแลความปลอดภัย	18.228	0.001**
7. ความเพียงพอของที่จอดรถ	15.325	0.004**
8. ความเพียงพอของจำนวนห้องน้ำ-ห้องสุขา	13.184	0.010**
9. ความสะอาดของเส้นทางศึกษาธรรมชาติ	9.908	0.042*
อาชีพ		
1. เนื้อหาการศึกษาดูงานเกี่ยวกับการเพาะเลี้ยงสัตว์ป่า	26.802	0.000**
2. การถ่ายทอดความรู้กิจกรรมการศึกษาดูงานด้านการอนุรักษ์สัตว์ป่าของเจ้าหน้าที่	16.958	0.009**
3. การบรรยายให้ความรู้ด้านสัตว์ป่า	24.053	0.001**
4. การบรรยายให้ความรู้ด้านป่าไม้	32.645	0.000**
5. การตอบข้อซักถามของเจ้าหน้าที่	20.223	0.003**

ตารางที่ 16 (ต่อ)

ความสัมพันธ์	χ^2	P
6. เอกสารเผยแพร่ แผ่นพับ คู่มือประกอบการท่องเที่ยว	33.308	0.000**
7. ความสุภาพเรียบร้อยของเจ้าหน้าที่	22.138	0.001**
8. ความน่าเชื่อถือและไว้วางใจของเจ้าหน้าที่	27.758	0.000**
9. ความเป็นมิตรและเป็นกันเองของเจ้าหน้าที่	18.458	0.005**
10. ป้ายสื่อความหมายตามกรงและคอกสัตว์ป่า	21.780	0.001**
11. การจัดภูมิทัศน์ในพื้นที่	18.211	0.006**
12. การดูแลความปลอดภัย	19.061	0.004**
13. ความมั่นคงแข็งแรงของกรงและคอกสัตว์	16.167	0.013*
14. ความปลอดภัยที่จะเกิดจากสัตว์ป่าหลุดรอด	13.122	0.041*
15. ความเพียงพอของจำนวนห้องน้ำ – สุขา	17.247	0.008**
16. ความเพียงพอของที่นั่งพักผ่อน	19.961	0.003**
17. ความเพียงพอของจำนวนถังขยะ	17.583	0.007**
18. ความสะอาดของเส้นทางศึกษาธรรมชาติ	17.916	0.006**
19. การดูแลรักษาความสะอาดของกรงและคอกสัตว์	25.812	0.000**
ภูมิทัศน์		
1. เนื้อหาการศึกษาดูงานเกี่ยวกับการเพาะเลี้ยงสัตว์ป่า	7.434	0.024*
2. การบรรยายให้ความรู้ด้านสัตว์ป่า	21.193	0.000**
3. การบรรยายให้ความรู้ด้านป่าไม้	20.845	0.000**
4. เอกสารเผยแพร่ แผ่นพับ คู่มือประกอบการท่องเที่ยว	6.443	0.040*
5. ความสุภาพเรียบร้อยของเจ้าหน้าที่	7.160	0.028*
6. ความน่าเชื่อถือและไว้วางใจของเจ้าหน้าที่	16.034	0.000**
6. เอกสารเผยแพร่ แผ่นพับ คู่มือประกอบการท่องเที่ยว	33.308	0.000**
7. ความสุภาพเรียบร้อยของเจ้าหน้าที่	22.138	0.001**
8. ความน่าเชื่อถือและไว้วางใจของเจ้าหน้าที่	27.758	0.000**
9. ความเป็นมิตรและเป็นกันเองของเจ้าหน้าที่	18.458	0.005**
10. ป้ายสื่อความหมายตามกรงและคอกสัตว์ป่า	21.780	0.001**
11. การจัดภูมิทัศน์ในพื้นที่	18.211	0.006**
12. การดูแลความปลอดภัย	19.061	0.004**
13. ความมั่นคงแข็งแรงของกรงและคอกสัตว์	16.167	0.013*
14. ความปลอดภัยที่จะเกิดจากสัตว์ป่าหลุดรอด	13.122	0.041*

ตารางที่ 16 (ต่อ)

ความสัมพันธ์	χ^2	P
15. ความเพียงพอของจำนวนห้องน้ำ – สุขา	17.247	0.008**
16. ความเพียงพอของที่นั่งพักผ่อน	19.961	0.003**
17. ความเพียงพอของจำนวนถังขยะ	17.583	0.007**
18. ความสะอาดของเส้นทางศึกษาธรรมชาติ	17.916	0.006**
19. การดูแลรักษาความสะอาดของกรงและคอกสัตว์	25.812	0.000**
ภูมิลำเนา		
1. เนื้อหาการศึกษาดูงานเกี่ยวกับการเพาะเลี้ยงสัตว์ป่า	7.434	0.024*
2. การบรรยายให้ความรู้ด้านสัตว์ป่า	21.193	0.000**
3. การบรรยายให้ความรู้ด้านป่าไม้	20.845	0.000**
4. เอกสารเผยแพร่ แผ่นพับ คู่มือประกอบการท่องเที่ยว	6.443	0.040*
5. ความสุภาพเรียบร้อยของเจ้าหน้าที่	7.160	0.028*
6. ความน่าเชื่อถือและไว้วางใจของเจ้าหน้าที่	16.034	0.000**
7. ความเป็นมิตรและเป็นกันเองของเจ้าหน้าที่	11.252	0.004**
8. ป้ายสื่อความหมายตามกรงและคอกสัตว์ป่า	6.612	0.037*
9. ความชัดเจนของป้ายสื่อความหมาย	6.391	0.041*
10. ความมั่นคงแข็งแรงของกรงและคอกสัตว์	6.583	0.037*
11. ความปลอดภัยที่จะเกิดจากสัตว์ป่าหลุดรอด	7.640	0.022*
12. ความเพียงพอของที่จอดรถ	11.076	0.004**
13. ความเพียงพอของจำนวนถังขยะ	7.146	0.028*
14. การดูแลรักษาความสะอาดของกรงและคอกสัตว์	8.575	0.014*
รายได้		
1. เนื้อหาการศึกษาดูงานเกี่ยวกับการเพาะเลี้ยงสัตว์ป่า	15.805	0.003**
2. การถ่ายทอดความรู้กิจกรรมการศึกษาดูงานด้านการอนุรักษ์สัตว์ป่าของเจ้าหน้าที่	17.222	0.002**
3. การบรรยายให้ความรู้ด้านสัตว์ป่า	24.759	0.000**
4. การบรรยายให้ความรู้ด้านป่าไม้	34.351	0.000**
5. การตอบข้อซักถามของเจ้าหน้าที่	24.134	0.000**
6. ช่วงระยะเวลาของแต่ละกิจกรรมในการมาศึกษาดูงาน	12.172	0.016*
7. เอกสารเผยแพร่ แผ่นพับ คู่มือประกอบการท่องเที่ยว	26.530	0.000**

ตารางที่ 16 (ต่อ)

ความสัมพันธ์	χ^2	P
8. ความสุภาพเรียบร้อยของเจ้าหน้าที่	17.215	0.002**
9. ความน่าเชื่อถือและไว้วางใจของเจ้าหน้าที่	24.464	0.000**
10. ความเป็นมิตรและเป็นกันเองของเจ้าหน้าที่	14.967	0.005**
11. ป้ายสื่อความหมายตามกรงและคอกสัตว์ป่า	61.434	0.002**
12. การจัดภูมิทัศน์ในพื้นที่	15.014	0.005**
13. การดูแลความปลอดภัย	19.186	0.001**
14. ความมั่นคงแข็งแรงของกรงและคอกสัตว์	10.924	0.027*
15. ความเพียงพอของที่จอดรถ	11.537	0.021*
16. ความเพียงพอของจำนวนห้องน้ำ-ห้องสุขา	15.177	0.004**
17. ความเพียงพอของที่นั่งพักผ่อน	21.633	0.000**
18. ความสะอาดของเส้นทางศึกษาธรรมชาติ	18.167	0.001**
19. การดูแลรักษาความสะอาดของกรงและคอกสัตว์	19.818	0.001**
การรับข่าวสาร		
1.ความเหมาะสมของระยะเส้นทางศึกษาธรรมชาติ	10.201	0.006**
2.การตอบข้อซักถามของเจ้าหน้าที่	4.084	0.006**
3.ความสุภาพเรียบร้อยของเจ้าหน้าที่	6.185	0.045*
4.ความน่าเชื่อถือและไว้วางใจของเจ้าหน้าที่	7.414	0.025*
5.การจัดภูมิทัศน์ในพื้นที่	12.627	0.002**
6.การดูแลความปลอดภัย	14.607	0.001**
7.ความมั่นคงแข็งแรงของกรงและคอกสัตว์	6.888	0.032*
8.ความเพียงพอของที่นั่งพักผ่อน	14.350	0.001**
ความรู้ด้านการท่องเที่ยว		
1. ความเพียงพอของป้ายสื่อความหมาย	11.769	0.019*
2. จำนวนชนิดสัตว์ป่า	10.009	0.040*
3. การจัดภูมิทัศน์ในพื้นที่	9.939	0.041*

* มีนัยสำคัญทางสถิติทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติทางสถิติที่ระดับ .01

ส่วนที่ 5 ข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนากิจกรรมการให้บริการการศึกษาของงานศึกษา
พัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ อำเภอคอยสะเกิด
จังหวัดเชียงใหม่

จากคำถามปลายเปิดให้นักท่องเที่ยวได้แสดงความคิดเห็นเพื่อเสนอแนะในการพัฒนา
งานศึกษาพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ อำเภอคอย
สะเกิด จังหวัดเชียงใหม่ สรุปผลได้ดังนี้

ตารางที่ 17 สรุปผลข้อเสนอแนะของนักท่องเที่ยวเพื่อพัฒนางานศึกษาพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่า
ในพื้นที่ต้นน้ำ ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ จังหวัดเชียงใหม่

ข้อความ	จำนวน / คน
1. อยากให้มีจำนวนชนิดสัตว์ป่ามากขึ้น	34
2. สถานที่มีความเหมาะสมดี	9
3. ควรจัดให้มีร้านอาหารและเครื่องดื่มเพิ่มมากขึ้น	2
4. ควรจัดให้เป็นสวนสัตว์เปิด	3
5. ความสะอาดของสถานที่ เช่น ห้องน้ำ กรงและคอกสัตว์ และเส้นทางเดินศึกษาธรรมชาติ ควรต้องดูแลความสะอาดอยู่เสมอ	10
6. ห้องน้ำ ที่จอดรถ และที่นั่งพักผ่อนมีไม่เพียงพอ	5
7. ควรคำนึงถึงความปลอดภัยของผู้เข้าชมจากสัตว์ป่าที่อยู่ในกรง โดยไม่ ให้เข้าใกล้กรงสัตว์	4
8. ควรทำป้ายสื่อความหมายให้ชัดเจน	3
9. อยากให้มีร้านขายอาหารเพื่อเลี้ยงสัตว์ป่า	1
10. อยากให้มีการปลูกไม้ดอกไม้ประดับในพื้นที่	2
11. ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้มากขึ้น	2

จากตารางที่ 17 ซึ่งเป็นสรุปผลข้อเสนอแนะของนักท่องเที่ยวเพื่อเสนอแนะ ในการพัฒนา
งานศึกษาและพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ มีนักท่องเที่ยวให้ข้อเสนอแนะจำนวน 75 คน
โดยพบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นนักเรียน จำนวน 34 คน เสนอแนะว่าอยากให้มีจำนวนสัตว์ป่า
ให้มากขึ้น โดยเฉพาะสัตว์ต่างประเทศ เช่น สิงโต ยีราฟ อูฐ ม้าลาย เป็นต้น และปัจจุบันนี้งานศึกษา
และพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ได้ดำเนินการเพาะเลี้ยงเฉพาะสัตว์ป่าเมืองไทยที่มีค่าหายาก

ใกล้จะสูญพันธุ์ ไม่มีนโยบายที่จะนำสัตว์ป่าต่างประเทศมาเลี้ยงประกอบกับงบประมาณ สถานที่กรงและคอกมีไม่เพียงพอ รองลงมา นักท่องเที่ยวจำนวน 10 คน ได้เสนอแนะในด้านความสะอาดของสถานที่ เช่น ห้องน้ำ กรงละคอกสัตว์และเส้นทางเดินศึกษาธรรมชาติจะต้องดูแลความสะอาดอยู่เสมอ เป็นเพราะว่ามีกรงและคอกสัตว์ป่าบางประเภท เช่น กรงลิง – ชะนี คอกหมูป่า อาจจะสกปรกบ้างเนื่องจากมีนักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวชมจำนวนมากและได้นำอาหารมาให้สัตว์ป่ากินทำให้มีเศษอาหารที่เหลือและนักท่องเที่ยวเองก็ไม่ใช่ที่ ส่วนข้อเสนอแนะอื่น เช่น ห้องน้ำ-ห้องสุขามีจำกัดไม่เพียงพอต่อปริมาณนักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการทำให้การทำความสะอาดบางช่วงไม่ทั่วถึงและนักท่องเที่ยวบางส่วนก็ได้เสนอแนะในภาพรวมว่าสถานที่ที่มีความเหมาะสมคืออยู่แล้วและนักท่องเที่ยวที่เหลือก็ได้เสนอแนะแตกต่างกันออกไป เช่น ความเพียงพอของห้องน้ำ ที่จอดรถและที่พักผ่อน มีไม่เพียงพอต่อปริมาณนักท่องเที่ยวและมีความเป็นห่วงความปลอดภัยจากสัตว์ป่าจะหลุดลอดจากกรง

สรุปและข้อเสนอแนะ

สรุป

การศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาคุณภาพของงานศึกษาและพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ในพื้นที่ต้นน้ำ ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ จังหวัดเชียงใหม่ สรุปได้ดังนี้

1. ข้อมูลลักษณะพื้นฐานของนักท่องเที่ยว พบว่าเป็นเพศชาย ร้อยละ 59.7 และเป็นเพศหญิง ร้อยละ 40.3 สถานภาพเป็นโสด ร้อยละ 53.9 และสถานภาพสมรส ร้อยละ 46.1 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 9 – 16 ปี ร้อยละ 33.1 ส่วนใหญ่การศึกษา ระดับประถมศึกษา ร้อยละ 41.7 อาชีพ ส่วนใหญ่ไม่มีอาชีพ เป็นนักเรียน ร้อยละ 40.3 ส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่ ร้อยละ 76.5 และนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นนักเรียน นักศึกษา ไม่มีรายได้ ร้อยละ 40.6

2. ความรู้ด้านการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว พบว่าส่วนใหญ่มีความรู้อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 65.5 รองลงมา มีความรู้ในระดับต่ำ ร้อยละ 24.2 และน้อยที่สุดมีความรู้ในระดับสูง ร้อยละ 10.2 อันเป็นผลมาจากส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวเป็นนักเรียนบางคนยังไม่มีความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยว

3. การได้รับข่าวสารของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับศูนย์ห้วยฮ่องไคร้ฯ พบว่าส่วนใหญ่ได้รับข่าวสารโดยผ่านสื่อ จำนวน 1 – 2 สื่อ คิดเป็นร้อยละ 51.9 และพบว่าสื่อบุคคลเป็นสื่อที่นักท่องเที่ยวได้รับข่าวสารมากที่สุด ร้อยละ 79.2

4. การศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาคุณภาพของงานศึกษาและพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ พบว่านักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นในภาพรวมอยู่ในระดับมีความเหมาะสม

5. จากการศึกษาความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาคุณภาพของงานศึกษาและพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ โดยใช้ตัวแปรอิสระ และตัวแปรตาม ผลทดสอบด้วย Chi – square พบว่าตัวแปรอิสระ คือ เพศ สถานภาพ อายุ ระดับการศึกษา

อาชีพหลัก ภูมิลาเนา รายได้ ความรู้ด้านการท่องเที่ยว และการได้รับข่าวสาร มีความสัมพันธ์กับ
 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาของงานศึกษาและ
 พัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่า ในพื้นที่ต้นน้ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05 ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผลการศึกษา

1. จากการศึกษาครั้งนี้พบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นนักเรียน มีความรู้ด้านการท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง แสดงว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่เป็นนักเรียนยังขาดความรู้ความเข้าใจด้านการท่องเที่ยว เห็นควรให้สถาบันการศึกษาจัดให้มีการเรียนการสอนความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเพิ่มเติมในห้องเรียน เพื่อเป็นการเสริมความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวให้มากขึ้น เช่น ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการท่องเที่ยว การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ความรู้ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ เป็นต้น
2. จากการศึกษาพบว่านักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นต่อความเพียงพอของจำนวนที่จอดรถ ความเพียงพอของห้องน้ำ – ห้องสุขา ว่าเหมาะสมน้อย มีไม่เพียงพอต่อจำนวนนักท่องเที่ยวเห็นควรให้ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้อันเนื่องมาจากพระราชดำริ และงานศึกษาและพัฒนาลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ควรปรับปรุงแก้ไขหรือ เพิ่มจำนวนต่อการให้บริการแก่นักท่องเที่ยวให้เพียงพอ
3. การรับข่าวสารของนักท่องเที่ยว พบว่านักท่องเที่ยวได้รับข่าวสารในระดับน้อย คือได้รับสื่อจำนวน 1 – 2 สื่อ ซึ่งได้แก่สื่อบุคคลเป็นส่วนใหญ่ เห็นควรให้ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้อันเนื่องมาจากพระราชดำริ มีการประชาสัมพันธ์ในหลายๆ สื่อ เช่น สื่อด้านวิทยุ โทรทัศน์ วารสาร หนังสือพิมพ์ ฯลฯ

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวของกลุ่มเป้าหมายต่อวัตถุประสงค์ที่เข้ามาเพื่อเป็นการเพิ่มตัวแปร เช่น กลุ่มนักเรียน กลุ่มเกษตรกร กลุ่มประกอบอาชีพส่วนตัวฯ
2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อศูนย์ศึกษาการพัฒนาอันเนื่องมาจากพระราชดำริ อื่นที่มีงานลักษณะเดียวกันกับงานศึกษาและพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ จังหวัดเชียงใหม่
3. ควรศึกษาความต้องการความรู้ด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์ที่ป่าแต่ละกิจกรรมของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาศึกษาดูงาน ในงานศึกษาและพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ เพื่อที่ต้อการนำความรู้ที่ได้ไปประกอบอาชีพเสริมรายได้

เอกสารและสิ่งอ้างอิง

- กองวิชาการและฝึกอบรม. 2533. การท่องเที่ยวไทย. ฉบับปีที่ 9 เล่มที่ 1.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. 2538. นโยบายและแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ปี พ.ศ. 2538-2539. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, กรุงเทพฯ.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. 2544. แผนการปฏิบัติการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์แห่งชาติ. กองอนุรักษ์ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, กรุงเทพฯ.
- จำนงรักษ์ อุดมเศรษฐ. 2529. ความคิดเห็นของเยาวชนในกรุงเทพมหานครที่มีต่อการอนุรักษ์สัตว์ป่า กรณีศึกษาสวนสัตว์ดุสิต กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- จำรอง เงินดี. 2534. เอกสารการสวนวิชาจิตวิทยาสังคม. ภาควิชาจิตวิทยา คณะสังคมศาสตร์. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- จूरรัตน์ ชวเจริญ. 2539. เอกสารประกอบการบรรยายโครงการอบรมอาจารย์สถาบันอุดมศึกษาที่เปิดสอนวิชาท่องเที่ยว. กองวิชาการและฝึกอบรม, การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- ฉลอง ภิรมย์รัตน์. 2521. จิตวิทยาสังคม. ประจักษ์การพิมพ์, กรุงเทพฯ.
- ชุมพล ชัยชนะ. 2544. ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้ประโยชน์และการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของราษฎร บริเวณ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าแม่น้ำภาชี จังหวัดราชบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ณพชัย มหาพิราภรณ์. 2542. ความคิดเห็นของประชาชนต่อการให้บริการเฉพาะด้านของสำนักงานเขตสาทร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- ธีรเบศรี เก่งชัยญาชีพ. 2544. ปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของชุมชน โดยรอบพื้นที่อุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิว จังหวัดจันทบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ทายาท กิตติกุล. 2540. ปัจจัยบางประการที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจไปท่องเที่ยวต่างประเทศของคนไทย: กรณีศึกษา คนไทยที่กำลังจะเดินทางไปท่องเที่ยวต่างประเทศ โดยผ่านทางด่านตรวจคนเข้าเมือง ท่าอากาศยานเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- นพมาศ ธีรเวคิน. 2539. จิตวิทยาสังคมกับชีวิต. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นวม สงวนทรัพย์. 2535. สารัตถจิตวิทยาสังคม. สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, กรุงเทพฯ.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. 2520. ทศนคติ: การวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย. สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, กรุงเทพฯ.
- ประหยัด ตะคอนรัมย์. 2544. แนวทางการบริหารและการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน กรณีศึกษาตลาดริมน้ำดอนหวาย จังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. แผนแม่บทศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ อันเนื่องมาจากพระราชดำริ ฉบับที่ 2 ปี พ.ศ. 2545 – 2549. ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ อันเนื่องมาจากพระราชดำริ, เชียงใหม่.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2538. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 6. บริษัทพิงเกอร์แอนดัมมีเดีย, กรุงเทพฯ.

- พันทิพา โฉมประดิษฐ์. 2530. ความคิดเห็นของนักทอ่งที่เกี่ยวข้องที่มีต่อแผนการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก บริเวณอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พจนานุกรม Webster' New Twentieth Century Dictionary. 1968. อ้างถึงใน สุรศักดิ์. 2539.
- ยุวดี กวาทระกุล. 2537. ความคิดเห็นของชาวกะเหรี่ยงในตำบลแม่มะกรูด อำเภอบ้านไร่ จังหวัดอุทัยธานี ต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ร่วมเย็น ชงสืบสอง. 2545. ความคิดเห็นที่มีต่อชมรมอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตำบลแม่กิ๊ ของราษฎรรอบแนวเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าดอยเวียงหล้า ตำบลแม่เงา อำเภอขุนยวม จังหวัดแม่ฮ่องสอน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ราชบัณฑิตสถาน. 2539. พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตสถาน พ.ศ.2535. บริษัท อักษรเจริญทัศน์ จำกัด, กรุงเทพฯ.
- วชิรวัฒน์ สิ้นธพ. 2541. ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการฝั่งกลบกากของเสียและสารอันตรายจากนิคมอุตสาหกรรม : ศึกษาเฉพาะกรณีประชาชนพักอาศัยอยู่โดยรอบนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด จังหวัดระยอง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- วิชาญ รุ่งอุทัย. 2533. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นในเรื่องพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- วิเชียร เกตุสิงห์. 2529. หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย. ไทยวัฒนาพานิช, กรุงเทพฯ.

วิวัฒน์ชัย บุญยภักดี. 2532. การท่องเที่ยวเกี่ยวเนื่องอนุรักษ์เพียงใจ. จุลสารการท่องเที่ยว ฉบับที่ 8 เล่มที่ 4.

ศิริ ฮามสุโพธิ์. 2540. สังคมวิทยาการท่องเที่ยว. สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, กรุงเทพฯ.

เสรี เวชชบุษกร. 2534. อุทยานแห่งชาติ. กรมป่าไม้, กรุงเทพฯ.

สุชา จันท์เอม. 2524. จิตวิทยาสังคม. สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, กรุงเทพฯ.

สุชา จันท์เอม. 2542. จิตวิทยาสังคม. สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, กรุงเทพฯ.

สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย. 2540. รายงานขั้นสุดท้ายการดำเนินการเพื่อกำหนดนโยบายการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์. ศูนย์บริการวิชาการ สถาบันวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย, กรุงเทพฯ.

สุคติจ แพรวพิเศษ. 2535. ความรู้และความคิดเห็นในการอนุรักษ์โบราณสถานของพระภิกษุในจังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สุพัตรา สุภาพ. 2520. สังคมวิทยา. โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, กรุงเทพฯ.

สุรเชษฐ์ เขษฐมาส. 2541. “วิสัยทัศน์การจัดการการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติ”. รายงานการฝึกอบรมหลักสูตรการให้บริการด้านการท่องเที่ยวสำหรับเจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติ. ส่วนอุทยานแห่งชาติทางทะเล สำนักอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติกรมป่าไม้, กรุงเทพฯ.

สุรินทร์ ทองคำ. 2535. ความคิดเห็นของราษฎรบริเวณเขตห้ามล่าสัตว์ป่าบึงบอระเพ็ดต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรนก. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

อนุชา เล็กสกุลดิลก. 2540. แนวความคิดนโยบายและแผนการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ (Ecotourism). สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย, กรุงเทพฯ.

Best, J. W. 1977. **Research in Education**. Prentice Hall, Inc., New Jersey.

Forster, C.R. 1952. **Psychology for Life Adjustment**. American Technical Society, Chicago.

Good, C.V. 1976. **Dictionary of Education**. New York: McGraw – Hill Book Company.

The Ecotourism Society. 1991. **The Ecotourism Society's Definition**. The Ecotourism Society Newsletter. (Spring)

Webster. 1984. **Webster's New Riverside University Dictionary**. Houghton Mifflin Company, USA. Copyright

Yamane, T. 1973. **Statistics: An Introductory Analysis**. (3 ed.). Haper & Low, New York.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

เรื่อง ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อกิจกรรมการให้บริการการศึกษาดูงานของงานศึกษาและพัฒนา การเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ ในศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้อันเนื่องมาจากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่

แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้น เพื่อสำรวจความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเที่ยวในงานศึกษาและพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำ เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ประกอบการศึกษาวิจัยในการทำวิทยานิพนธ์ เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

คำชี้แจง กรุณาตอบโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () ที่ตรงกับความเป็นจริง

ตอนที่ 1 ข้อมูลลักษณะพื้นฐานส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยว

1. เพศ

() 1. ชาย () 2. หญิง

2. สถานภาพสมรส

() 1. โสด () 2. สมรส () 3. หม้าย/หย่าร้าง

3. อายุปัจจุบัน ปี

4. ภูมิลำเนา

1. ภูมิลำเนาเดิม จังหวัด.....

2. ที่อยู่ปัจจุบัน จังหวัด.....

5. ระดับการศึกษา () 1. ไม่ได้เรียน () 5. อนุปริญญาหรือเทียบเท่า

() 2. ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า () 6. ปริญญาตรี

() 3. มัธยมศึกษาตอนต้น () 7. สูงกว่าปริญญาตรี

() 4. มัธยมศึกษาตอนปลาย

6. อาชีพ

- () 1. นักเรียน นักศึกษา () 5. เกษตรกรรม
 () 2. ข้าราชการ () 6. ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว
 () 3. พนักงานรัฐวิสาหกิจ () 7. อื่นๆ (ระบุ)
- () 4. พนักงานบริษัทเอกชน

7. รายได้ของท่าน บาท/เดือน

ตอนที่ 2 ความรู้ด้านการท่องเที่ยว

เนื้อหาสาระ	ใช่	ไม่ใช่
1. การท่องเที่ยว คือการเดินทางไปเพื่อทัศนศึกษา ประชุมสัมมนา ไปพักผ่อน หรือไปเยี่ยมเยือนสถานที่ต่างๆ		
2. การเดินทางมาเพื่อศึกษาดูงานที่งานศึกษาและพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ในพื้นที่ต้นน้ำฯ ไม่จัดเป็นการท่องเที่ยว		
3. การเดินป่าเพื่อศึกษาธรรมชาติ พรรณไม้และสัตว์ป่าเป็นการศึกษาเชิงวิชาการ ไม่จัดเป็นการท่องเที่ยว		
4. การเดินทางมาเพื่อศึกษาดูงานที่งานศึกษาและพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำฯ เป็นการท่องเที่ยวที่ให้ความบันเทิง		
5. สถานที่ท่องเที่ยวที่ตามแหล่งธรรมชาติต่างๆ ควรมีการจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยว		
6. การมาท่องเที่ยวที่งานเพาะเลี้ยงสัตว์ป่าควรเก็บค่าบริการเข้าชมเพื่อนำเงินมาพัฒนาปรับปรุงสถานที่		
7. นักเดินป่าไม่จัดว่าเป็นนักท่องเที่ยว		
8. พวกคูนกไม่จัดว่าเป็นนักท่องเที่ยว		
9. คนที่เดินทางมาตามลำพังไม่จัดว่าเป็นนักท่องเที่ยว		
10. คนที่เดินทางมาเป็นหมู่คณะจัดว่าเป็นนักท่องเที่ยว		
11. การปีนหน้าผาและดูถ้ำจัดเป็นการท่องเที่ยว		
12. นักศึกษาธรรมชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืชถือเป็นนักท่องเที่ยว		
13. แหล่งท่องเที่ยวเป็นทรัพยากรสำคัญที่นักท่องเที่ยวพิจารณาก่อนตัดสินใจท่องเที่ยว		
14. บุคคลบางพวกที่เดินทางไปตามต่างๆ เพื่อศึกษาหรือทำวิจัย โดยใช้เวลาไม่นานไม่ถึงเป็นนักท่องเที่ยว		

เนื้อหาสาระ	ใช่	ไม่ใช่
15. การท่องเที่ยวแบบทัศนจรเป็นการท่องเที่ยวแบบใช้เวลาไม่เกิน 24 ชม. และไม่มีการค้างคืน		
16. จุดหมายปลายทางหลักของการท่องเที่ยว คือการได้รับการบริการการท่องเที่ยวที่ดี		
17. กฎ ข้อบังคับของสถานที่ท่องเที่ยวตั้งขึ้นเพื่อประโยชน์ของแหล่งท่องเที่ยวทำให้นักท่องเที่ยวเที่ยวไม่สนุก		
18. ระเบียบของสถานที่ท่องเที่ยวที่ให้ศึกษาก่อนเข้าท่องเที่ยวเป็นเรื่องยุ่งยากที่จะศึกษา		
19. การเดินออกนอกเส้นทางที่กำหนดในการท่องเที่ยว เป็นประโยชน์แก่ตัวนักท่องเที่ยว ทำให้ได้เห็นสิ่งที่น่าสนใจยิ่งขึ้น		
20. ผู้นำทางหรือเจ้าหน้าที่ไม่ควรเคร่งครัดในกฎระเบียบ จะทำให้การท่องเที่ยวไม่สนุก		
21. ป้ายสื่อความหมายข้อมูลต่างๆ ไม่จำเป็นต้องมี หากสถานที่ท่องเที่ยวนั้นมีเจ้าหน้าที่บรรยายให้ความรู้อยู่แล้ว		
22. สถานที่ท่องเที่ยวบางแห่ง ท่านสามารถจกริกชื่อไว้เป็นที่ระลึกได้		
23. กรณีนักท่องเที่ยวมีความสนใจพันธุ์พืชเป็นพิเศษสามารถขออนุญาตเจ้าหน้าที่เก็บไปศึกษาได้		
24. นักท่องเที่ยวสามารถจกริกหรือสัมผัสกับไม้ดอกหรือสัตว์ป่าได้เพื่อประสบการณ์และความประทับใจ		
25. เพื่อความหลากหลายชนิดพันธุ์สัตว์ควรนำพันธุ์สัตว์ที่แปลกๆ ต่างถิ่นมาเลี้ยงเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว		
26. การมาเที่ยวงานเพาะเลี้ยงสัตว์ป่าทำให้เกิดความรู้ว่าสามารถนำสัตว์ป่ามาเลี้ยงได้		

ตอนที่ 3 การรับข่าวสารเกี่ยวกับศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้

ท่านรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ จากแหล่งใดดังต่อไปนี้

(ตอบได้มากกว่า 1 สื่อ)

- () แผ่นพับ
- () ป้าย
- () บุคคล
- () หนังสือพิมพ์, วารสาร
- () วิทยุ
- () บริษัทนำเที่ยว
- () โทรทัศน์
- () อื่นๆ (โปรดระบุ)

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว

(โปรดระบุระดับความคิดเห็นของท่าน โดยทำเครื่องหมาย ✓ ตรงกับระดับความรู้สึกของท่านมากที่สุด)

ประเภท	ระดับความคิดเห็น				
	เหมาะสม อย่างยิ่ง	เหมาะสม	ไม่แน่ใจ	ไม่ เหมาะสม	ไม่เหมาะ สมอย่างยิ่ง
1. เนื้อหาการศึกษาดูงานเกี่ยวกับการเพาะเลี้ยงสัตว์ป่า					
2. การถ่ายทอดความรู้กิจกรรมการศึกษาดูงานด้านการอนุรักษ์สัตว์ป่าของเจ้าหน้าที่					
3. การบรรยายให้ความรู้ด้านสัตว์ป่า					
4. การบรรยายให้ความรู้ด้านป่าไม้					
5. การจัดระบบเส้นทางเดินศึกษาธรรมชาติ					
6. ความเหมาะสมของระยะเส้นทางศึกษาธรรมชาติ					
7. การตอบข้อซักถามของเจ้าหน้าที่					
8. ช่วงระยะเวลาของแต่ละกิจกรรมในการมาศึกษาดูงาน					
9. เอกสารเผยแพร่ แผ่นพับ คู่มือประกอบการท่องเที่ยว					
10. การจัดห้องแสดงนิทรรศการ					
11. ความสุภาพเรียบร้อยของเจ้าหน้าที่					
12. ความน่าเชื่อถือและไว้วางใจของเจ้าหน้าที่					
13. ความเป็นมิตรและเป็นกันเองของเจ้าหน้าที่					
14. ป้ายสื่อความหมายตามเส้นทางศึกษาธรรมชาติ					
15. ป้ายสื่อความหมายตามกรงและคอกสัตว์ป่า					
16. ความชัดเจนของป้ายสื่อความหมาย					
17. ความเพียงพอของป้ายสื่อความหมาย					
18. จำนวนชนิดของสัตว์ป่า					
19. การจัดภูมิทัศน์ในพื้นที่					
20. การดูแลรักษาความปลอดภัย					

ประเภท	ระดับความคิดเห็น				
	เหมาะสม อย่างยิ่ง	เหมาะสม	ไม่แน่ใจ	ไม่ เหมาะสม	ไม่เหมาะ สมอย่างยิ่ง
21. กฎ ระเบียบที่ให้ปฏิบัติ					
22. ความมั่นคงแข็งแรงของกรงและคอกสัตว์					
23. ความปลอดภัยที่จะเกิดจากสัตว์ป่าหลุดรอด					
24. ความเพียงพอของที่จอดรถ					
25. ความเพียงพอของจำนวนห้องน้ำ-ห้องสุขา					
26. ความเพียงพอของที่นั่งพักผ่อน					
27. ความเพียงพอของจำนวนถังขยะ					
28. ความสะอาดของเส้นทางศึกษาธรรมชาติ					
29. การดูแลรักษาความสะอาดของกรงและคอกสัตว์					
30. บริเวณสถานที่งานศึกษาการเพาะเลี้ยงสัตว์ป่ามีการจัดระบบที่ดี					

ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

ภาคผนวก ข คำเฉลยแบบสอบถาม

เฉลยคำตอบ ความรู้ด้านการท่องเที่ยว

เนื้อหาสาระ	ใช่	ไม่ใช่
1. การท่องเที่ยว คือการเดินทางไปเพื่อทัศนศึกษา ประชุมสัมมนา ไปพักผ่อน หรือไปเยี่ยมเยือนสถานที่ต่างๆ	✓	
2. การเดินทางมาเพื่อศึกษาดูงานที่งานศึกษาและพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ในพื้นที่ต้นน้ำฯ ไม่จัดเป็นการท่องเที่ยว		✓
3. การเดินป่าเพื่อศึกษาธรรมชาติ พรรณไม้และสัตว์ป่าเป็นการศึกษาเชิงวิชาการ ไม่จัดเป็นการท่องเที่ยว		✓
4. การเดินทางมาเพื่อศึกษาดูงานที่งานศึกษาและพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ป่าในพื้นที่ต้นน้ำฯ เป็นการท่องเที่ยวที่ให้ความบันเทิง		✓
5. สถานที่ท่องเที่ยวที่ตามแหล่งธรรมชาติต่างๆ ควรมีการจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยว	✓	
6. การมาท่องเที่ยวที่งานเพาะเลี้ยงสัตว์ป่าควรเก็บค่าบริการเข้าชมเพื่อนำเงินมาพัฒนาปรับปรุงสถานที่		✓
7. นักเดินป่าไม่จัดว่าเป็นนักท่องเที่ยว		✓
8. พวกคุณกไม่จัดว่าเป็นนักท่องเที่ยว		✓
9. คนที่เดินทางมาตามลำพังไม่จัดว่าเป็นนักท่องเที่ยว		✓
10. คนที่เดินทางมาเป็นหมู่คณะจัดว่าเป็นนักท่องเที่ยว	✓	
11. การปีนหน้าผาและดูถ้ำจัดเป็นการท่องเที่ยว	✓	
12. นักศึกษาธรรมชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืชถือเป็นนักท่องเที่ยว	✓	
13. แหล่งท่องเที่ยวเป็นทรัพยากรสำคัญที่นักท่องเที่ยวพิจารณาก่อนตัดสินใจท่องเที่ยว	✓	
14. บุคคลบางพวกที่เดินทางไปตามที่ต่างๆ เพื่อศึกษาหรือทำวิจัย โดยใช้เวลาไม่นานไม่ถึงเป็นนักท่องเที่ยว	✓	
15. การท่องเที่ยวแบบทัศนจรเป็นการท่องเที่ยวแบบใช้เวลาไม่เกิน 24 ชม. และไม่มีการค้างคืน		✓
16. จุดหมายปลายทางหลักของการท่องเที่ยว คือการได้รับการบริการการท่องเที่ยวที่ดี		✓
17. กฎ ข้อบังคับของสถานที่ท่องเที่ยวตั้งขึ้นเพื่อประโยชน์ของแหล่งท่องเที่ยวทำให้นักท่องเที่ยวเที่ยวไม่สนุก		✓
18. ระเบียบของสถานที่ท่องเที่ยวที่ให้ศึกษาก่อนเข้าท่องเที่ยวเป็นเรื่องยุ่งยากที่จะศึกษา		✓
19. การเดินออกนอกเส้นทางที่กำหนดในการท่องเที่ยว เป็นประโยชน์แก่ตัวนักท่องเที่ยว ทำให้ได้เห็นสิ่งที่น่าสนใจยิ่งขึ้น		✓

เนื้อหาสาระ	ใช่	ไม่ใช่
20. ผู้นำทางหรือเจ้าหน้าที่ไม่ควรเคร่งครัดในกฎระเบียบ จะทำให้การท่องเที่ยวไม่สนุก		✓
21. ป้ายสื่อความหมายข้อมูลต่างๆ ไม่จำเป็นต้องมี หากสถานที่ท่องเที่ยวนั้นมีเจ้าหน้าที่บรรยายให้ความรู้อยู่แล้ว		✓
22. สถานที่ท่องเที่ยวบางแห่ง ท่านสามารถจาร์กซื้อไว้เป็นที่ระลึกได้		✓
23. กรณีนักท่องเที่ยวมีความสนใจพันธุ์พืชเป็นพิเศษสามารถขออนุญาตเจ้าหน้าที่เก็บไปศึกษาได้		✓
24. นักท่องเที่ยวสามารถจับหรือสัมผัสกับไม้ดอกหรือสัตว์ป่าได้เพื่อประสบการณ์และความประทับใจ		✓
25. เพื่อความหลากหลายชนิดพันธุ์สัตว์ควรนำพันธุ์สัตว์ที่แปลกๆ ต่างถิ่นมาเลี้ยงเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว		✓
26. การมาเที่ยวงานเพาะเลี้ยงสัตว์ป่าทำให้เกิดความรู้ว่าสามารถนำสัตว์ป่ามาเลี้ยงได้	✓	

ตารางผนวกที่ 1 การทดสอบความเชื่อมั่นของความรู้ด้านการท่องเที่ยว

ข้อ 1	ข้อ 2	ข้อ 3	ข้อ 4	ข้อ 5	ข้อ 6	ข้อ 7	ข้อ 8	ข้อ 9	ข้อ 10	ข้อ 11	ข้อ 12	ข้อ 13	ข้อ 14	ข้อ 15
0	0	1	1	0	1	0	0	0	1	1	1	1	1	0
1	1	1	0	0	0	1	1	1	1	1	1	1	0	1
1	1	1	0	0	1	1	1	1	0	0	0	1	0	0
1	0	0	0	1	0	0	0	0	1	1	1	1	1	0
1	1	1	0	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0
0	1	1	0	0	0	1	0	1	1	0	1	1	0	1
1	0	0	0	0	0	1	1	1	1	0	1	1	1	0
1	0	0	1	0	1	1	1	1	1	1	1	0	0	1
1	1	1	0	0	1	1	1	1	1	1	1	1	0	0
1	1	1	0	0	0	1	1	1	0	0	1	1	0	1
1	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1	1	1	1	1
1	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1	1	1	1	0
1	0	0	1	0	1	0	1	1	0	0	1	0	0	0
1	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1	1	0	1	0
1	1	0	1	0	0	1	1	0	0	1	1	1	1	1
1	1	1	0	0	1	0	1	1	0	1	1	1	0	1
1	1	0	1	0	0	1	1	1	1	1	0	0	0	1
1	1	0	1	0	1	0	1	1	0	0	1	0	0	1
1	1	0	1	1	0	1	1	1	1	1	0	1	0	1
1	0	1	0	1	1	0	0	0	1	1	1	1	1	1
1	1	0	0	1	1	1	1	0	1	1	0	0	0	0
1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
0	0	1	0	1	1	0	0	0	1	1	1	1	0	1
1	01	1	1	1	0	0	1	1	1	1	1	1	1	0
0	1	1	1	1	1	1	1	1	0	0	0	1	1	1
1	10	1	1	0	1	1	1	1	1	1	0	0	0	0
0	0	0	1	0	0	1	1	0	1	0	0	1	0	0
1	0	0	1	0	1	1	1	0	1	1	1	1	1	0
0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1	1	0
0	0	1	0	0	0	0	0	0	1	0	1	1	1	0
23	15	15	13	9	15	17	19	17	22	20	23	23	15	14
0.77	0.50	0.50	0.43	0.30	0.50	0.57	0.63	0.57	0.73	0.67	0.77	0.77	0.50	0.47
0.23	0.50	0.50	0.57	0.70	0.50	0.43	0.37	0.43	0.27	0.33	0.23	0.23	0.50	0.53
0.18	0.25	0.25	0.25	0.21	0.25	0.25	0.23	0.25	0.20	0.22	0.18	0.18	0.25	0.25

ข้อ 16	ข้อ 17	ข้อ 18	ข้อ 19	ข้อ 20	ข้อ 21	ข้อ 22	ข้อ 23	ข้อ 24	ข้อ 25	ข้อ 26		
1	1	1	1	1	1	1	0	1	0	0	16	256
0	1	1	0	0	1	0	0	0	0	0	14	196
0	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1	16	256
0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	1	9	81
0	1	1	0	1	1	1	0	1	1	0	19	361
0	1	1	0	1	0	1	1	0	0	0	13	169
0	1	1	1	1	1	1	0	1	0	1	16	256
0	1	1	1	1	1	1	0	1	1	0	18	324
0	1	1	0	1	1	1	0	1	1	0	18	324
0	1	1	1	1	1	1	0	0	0	0	18	324
0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	8	64
0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	1	8	64
0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1	8	64
0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	6	36
1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	11	121
0	1	1	1	1	1	0	0	1	1	1	18	324
1	1	1	1	1	1	0	0	1	0	1	17	289
1	0	1	1	0	0	0	1	1	0	1	14	196
0	1	1	1	1	1	0	1	1	0	1	19	361
1	1	1	1	1	1	1	0	1	0	0	18	324
1	0	0	1	1	0	1	1	1	1	0	15	225
1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	26	676
1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	18	324
0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	21	441
1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	21	441
1	1	1	0	1	0	0	0	1	1	1	16	256
0	1	1	1	1	1	1	0	1	0	1	13	169
0	0	1	1	1	0	1	1	1	1	1	18	324
1	0	0	1	1	1	0	1	1	0	0	10	100
0	1	0	1	0	0	0	1	1	0	0	9	81
11	20	21	20	20	17	15	13	22	13	19	451	7427
0.37	0.67	0.70	0.67	0.67	0.57	0.50	0.43	0.73	0.43	0.63		
0.63	0.33	0.30	0.33	0.33	0.43	0.50	0.57	0.27	0.57	0.37		
0.23	0.22	0.21	0.22	0.22	0.25	0.25	0.25	0.20	0.25	0.23	5.70	
										222810		203401
										19409		21.57
										0.26		0.74
										1.04		0.77

ตารางผนวกที่ 2 การทดสอบแบบสอบถามเพื่อวัดความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวน

	Scale Mean If Item Deleted	Scale Variance If Item Deleted	Corrected Item– Total Correlation	Alpha If Item Deleted
ข้อ 1	117.9000	415.0586	.7513	.9799
ข้อ 2	117.9333	413.0299	.7083	.9802
ข้อ 3	117.8000	414.5103	.7058	.9802
ข้อ 4	117.8333	414.1437	.6989	.9803
ข้อ 5	117.8000	416.3724	.8626	.9794
ข้อ 6	117.7667	415.4954	.8749	.9794
ข้อ 7	117.7667	415.2195	.8380	.9795
ข้อ 8	117.9667	414.5851	.07949	.9797
ข้อ 9	117.8333	414.6264	.7692	.9798
ข้อ 10	118.0333	417.1368	.7604	.9798
ข้อ 11	117.6333	414.4471	.8641	.9794
ข้อ 12	117.6667	415.8161	.8770	.9794
ข้อ 13	117.6333	416.4471	.8481	.9795
ข้อ 14	117.6333	418.5161	.7421	.9799
ข้อ 15	117.6333	416.9299	.7895	.9797
ข้อ 16	117.6667	417.6782	.8177	.9796
ข้อ 17	118.0667	412.3402	.8109	.9796
ข้อ 18	118.2000	416.7172	.6604	.9804
ข้อ 19	117.7667	417.4954	.7700	.9798
ข้อ 20	117.8667	419.2230	.8065	.9797
ข้อ 21	117.8667	417.8437	.9108	.9793
ข้อ 22	118.0333	417.4126	.7523	.9799
ข้อ 23	118.4333	415.9092	.7670	.9798
ข้อ 24	118.3000	417.4586	.7045	.9801
ข้อ 25	118.1333	415.2920	.8495	.9794
ข้อ 26	118.1333	416.3954	.8160	.9796
ข้อ 27	118.0333	416.4471	.8208	.9796
ข้อ 28	117.8333	419.2471	.8386	.9796
ข้อ 29	118.0000	413.8621	.7378	.9800
ข้อ 30	117.8667	413.7057	.8072	.9796

Reliability Coefficients

N of Cases = 30.0

N of Items = 30

Alpha = 0.9804